

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Iter Coeli, Siuè Exercitia Spiritualia, Quibus Itur ad Cœlum. Pars Secunda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

rtificati
nis
pora.
nsum.
fionum.
emoria.
ne inteli
one volun
de motu
am.

ITER COELI,

Sive

Exercitia Spiritualia,

Quibus

Itur ad Cœlum.

Pars Secunda.

OVSI
DERET
OV

EXERCITIV PRIMUM

*De Deuotione erga sanctissimam
Dei Matrem.*

De Necessitate.

Uplici ex capite pullulat
tionis huius obligatio: ex dig
sanctitate Virginis in seip
nescientiâ & misericordiâ, qua
causa saluris nostræ, nobis exhib
de utraque differetur.

CAPIT I.

Maria Virgo in se sanctissimam.

Certissimum est, & extra omne dubium, iura
tum ac deuotionem: ordo enim Charitatis is est
maior collocetur amor & reuerentia, ubi maius
scitur obiectum bonitatis & perfectionis: ergo
gnitas ac sanctitas Virginis (vt fidei docet veritas)
comparatione superat exceditque reliquorum om
Sanctorum dignitatem ac sanctitatem, & uotio quoc
quæ debetur B. Virgini, infinito quasi excessu eorum

gerate debet devotionem, & si V. rginis sanctitas pri-
 est post sanctitatem Christi, devotio & cultus, quem
 nchillimæ Deiparæ debemus, primus quoque est post
 eum Christo debitum. Hanc sanctitatem cum ex-
 ellu admirationis contemplantur sancti Patres, quò
 agis oculum intellectus ad illius attollebant cognitio-
 em, eò maiori voluntatis affectu & devotione eandem
 uerebantur & amabant. Vadè cum admiratione ex-
 amabant: O sanctissima puritas, & puritas sanctissima! S. Ansel.
 O sancta, & sanctus sanctior, & omnis sanctitatis sanctissi- S. Pet. Dam.
 nus iohannes! O cœleste prodigium! O mare gratiarum! S. Ignat.
 O mare spirituale habens gemmam electam Christum! O S. Bonavēt
 resantissimum universorbù terra miraculum! O san- S. Ephrem.
 ta, O Sancta, O Sancta Maria Dei genitrix, Mater & Vir- Idem S. Bo-
 ge! O matricem & amatam nostram. Tales erant na.
 S. Patrum affectus ergà Dei Matrem, & correspon- Gerson. 2.
 lente devotionis actu eam adorabant, amabant, reuc- serm. de
 ebantur, tanquam inestimabilem omnium virtutum S. Bern.
 helarum, immensum perfectionis totius pelagus,
 onclarum gratiarum abyssum profundissimam, Ma-
 rem sancti Sanctorum, speculum sine maculâ, & cando- lib. 1. v. 1
 em lucis eterna, quia ipsam sanctitatem per essentiam sup-
 scripsit Dominum concepit, peperit, educavit. Et hæc
 a prima causa, O Virgo immaculata, ob quam indignif-
 mus ego ante tuum tribunal genibus pronolutus offero,
 dedico, consecro me totum, corpus, animam, sensus, po-
 tentias, vitam ac mortem tuo seruitio & obsequio, tuo
 honori & gloriæ tuæ, ac propono tibi seruire; teque
 honorare & reuereri, tanquam dignissimam Dei Ma-
 rem, tanquam sanctissimam omnis perfectionis idæ-
 m veluti venerandum Sacrarium Spiritus Sancti. Tua
 mihi concedatur devotio, tua mihi communicetur imi-
 tatio, amor tuus mihi donetur, & diues sum satis, nec
 quidquam posco in cœlo, & in terrâ, in tempore &
 aternitate. Et hæc de primâ huius devotionis
 causâ, ad secundam nunc
 progrediamur,

OVSI
 DE RET
 OV

Maria Virgo causa nostra salutis

SANCTISSIMA Mater vnà cum Christo co-
 Sopus redemptionis & salutis nostræ; Ch-
 quàm causa primaria, B. Virgo veluti causa sec-
 Christus vt Pater futuri seculi, Virgo vt Mater
 um; Christus mediante suâ passione, Virgo
 suâ compassione; Christus nobis promeruit
 merita de condigno, Virgo per merita de congruo
 loquitur S. Bonauentura, de digno; Christus
 voluntatis, quo acceptauit mortem, nostræ
 nis ergò, nos generauit ad vitam gratiæ, & v-
 illo perfectissimæ Charitatis, quo mortem
 æterno obtulit Patri, nostræ salutis gratiã, nos
 in spiritu vita. Denique si Christus in Cruce
 & consummauit opus nostre salutis, Virgo
 in summis doloribus, nos, tanquàm filios suos
 Deo. Vnde Albertus de Virgine inter-
 lum: parturiuit Sion (id est specularix) filios
 rum B. Virgo in speculatione & consideratio-
 nissimæ passionis & mortis Filii parturiuit nos
 filios suos, ad gratiam. Et hæc ordinatio
 Diuinæ Providentiæ conuenientissima extitit
 & Procoparentes nostri Adam & Eva volun-
 tati, vnanimique cordis consensu concurre-
 ditionem & ruinam Mundi; Christus pater
 eius simul vniti, eodem consensu, operati
 nostram salutem. Sicut Adam, ait S. Bernar-
 fut solus in nostrâ damnatione; ita nec Christus
 strâ saluatione; sed Christus principaliter, Maria
 principaliter. Et ipsam et B. Virgo reuelauit
 Sicut Adam & Eva vno panno simul vendidit
 dum; ita Filius meus & ego quasi vno corde
 mimus Mundum. Vnde infert S. Bonauentura,
 ut dicitur de Deo: Sic Deus dilexit Mundum,
 suum unigenitum daret; ita dici possit de B. Virgo
 Sic Beata Virgo dilexit Mundum, vt Filium suum

Albert.
Mag.

S. Bern.

S. Brig.

S. Bona in
spec. B. V.

m daret. Et si Apostolus dicebat de Christo, qui dile-
 mi, tradidit semetipsum pro me, & de Virgine dicere *Ad Gal. c. 2*
 Hem: qua dilexit me, & tradidit, non semetipsam, sed
 e salutem suam, quem supra se diligebat, pro me, vel seipsam
 in se, sed in Filio. Ex quo optimum: S. Chrysostomus
 addidit documentum: Duo construes altaria in mon-
 Calvariz, unum Christo, alterum Virgini consecratu:
 uno Christum corpore crucifixum; in altero B. Virgi-
 nem animam crucifixam contemplaberis, & utrumque
 sacrificium ad tuam salutem ordinatum est; deinde cor-
 am litce prostratus Altaribus habitationem tuam ibi-
 em instrues, te offerendo in hostiam, in sacrificium, &
 in perpetuum holocaustum Christo crucifixo & Mariae
 crucifixe, Christo propter martirium corporis, Mariae
 propter martirium cordis. Præterea, quemadmodum
 Christus est causa salutis nostræ non vniuersalis dun-
 taxat, sed etiam particularis, ita quoque sanctissima Vir-
 go. Voluit ergo Deus, quod, sicut hæ duæ causæ, vna
 principalis, altera minus principalis in nostram utilita-
 tem & beneficium semper fuerit vnitz & coniunctæ in
 e destinatione, in consensu, in merito, in exemplo, in
 passione, ita etiam simul concurrant in executione, ef-
 ficacia, & applicatione gratiæ. Quapropter si Sancti
 Christo attribuant nomen Saluatoris, B. Virginem Me-
 diatricis condecorant titulo: si Christum appelleat ca-
 put, Mariam collum esse asseruat; & si Christo dent
 nomen fontis, Mariam vocant aquæ ductum. Vnde si
 Christote reconciliare exoptes, ad Mariam, quæ est
 mediatrix, tibi recurrendum est. Si desideres à capite
 tuo, Christo, influxus recipere, per collum, quod est Ma-
 ria, eodem speres, necesse est. Si aquam è primo fonte
 vultu percipias, per aquæ ductum, qui est Maria,
 eam deriuabis & obtinebis.
 Quod si igitur Maria Virgo est causa salutis tuæ, se-
 cundario quodam modo, & mediare de condigno, quia
 concepit & peperit Christum, & immediate de congruo,
 quia charitate suâ concurret acceptando mortem Filii, &
 dando consensum, non per aliam viam, quàm per B. Vir-
 ginem salutem sperare poteris: per ipsam, per meritâ ipsi-
 us, cum ipsa, cum eius gratia, in ipsa, deuotione erga
 ipsam exercenda.

OY SII
 DE RES
 O V

Et si Christus decreuit nulli conferre gratiam
 simul eandem impetrauerit sanctissima Virgo
 participabis influxus ex capite illo, nisi per te
 ex Diuino illo fonte aquas haud obtinebis, nisi
 aqua ductum, Deum minime habebis propriam
 Mediatricis huius interuentu. Et si Christus,
 D. Bernardus, collocauit in Maria sui Sa^uptu^o
 sationem, redempturus humanum genus, Dom^o
 um uniuersum contulit in Mariam, quia sic
 Matrem honorari, quia ratione sanguinis u^o
 esse poteris, nisi recurras ad huius thesauri di^o
 cem? Inestimabiles gratiarum thesauri sum^o
 sacratissima Christi vulnera, quorum claus^o
 rit Virgo Maria, quae eisdem aperit deuoti^o
 famulis. Haec est dignitas, quam super om^o
 scepra ambire, desiderare ac procurare m^o
 mus, ut, nimirum, huic Reginae deuote seruam^o
 uotorum famulorum eius numero ascribam^o
 uire huic Reginae, ait D. Anselmus, regnare est
 mancipia numerari plusquam regium. Haec
 uia, deuotio erga sanctissimam Virginem, an^o
 ea; qui eam inuenerit, inueniet uitam, & hanc
 tem a Domino. Et haec de secunda causa deu^o
 huius sufficient. De modo eandem exercit^o
 differamus.

Serm. de a
 quaduct.

lib. de laud.
 B. Virg.

Caput III.

De modo exercendi deuotionem erga
 simam Dei Matrem.

EXERCETUR haec deuotio tenendo & conseruando
 semper uiuam in corde, uerbo, & opere. Tenendo
 corde, censendo Virginem sanctissimam tanquam
 ram Dei Matrem, sperando mediante eius iustitia
 huten, amando eam post Deum supra omnes creaturas
 congratulando ei ueluti Filii Matri, Patris Filia
 sancti sponse, ac totius Uniuersi Imperatrici,
 ei agendo pro omnibus beneficiis, quae ab ipsa

fam à pientissimo eius Filio recepisti. Loco omni-
 gariarum solam petendo ab ea deuotionis gratiam,
venient omnia bona pariter cum illa. offerendo te tam
 acellæ Regina in feritum, & mancipium perpetuum,
 deique, paucis vt plura complectar, constituendo
 or tuum in viuum templum dedicatum & consecra-
 uerunt ac cultui excellentissima Dei Matris. Ibi
 na erit memoria, ipsius recordando beneficia; tuus in-
 lectus, illius meditando prerogatiuas & priuilegia,
 solitas tua, amando & amplectendo imitationem he-
 roicam eius virtutum. Hæc deuotio in corde tuo
 conferuabit cæteras deuotionis functiones ad salutem
 necessariis, obedientem te efficiet sanctissimi-
 mi Trinitati, patientem in tribulationibus cum Chri-
 sto crucifixo, audum panis Angelorum in sanctissimo
 Sacramento, & ad ostium cordis tui destinabit Ange-
 lum custodem tuum, defensoremque ab hostium infidi-
 is te protegentem. O te foelicem, Anima mea, sitan-
 ta digna facta fueris gratiâ, cor tuum non iam paradus
 terrenis; sed celestis erit habitatio Dei, Templum
 Spiritus sancti, regia Christi aula, Thronus Imperatricis
 Angelorum, idque totum; *precibus meritis, & gratiâ*
Mariæ benedictæ in secula. Secundo, hanc ostendes de-
 uotionem in verbis, sanctissimam inuocando Matrem
 in cunctis necessitatibus tuis, apud alios mentionem
 faciendo & discurrendo de eius prerogatiuis, virtuti-
 bus & priuilegiis, benedicendo & laudando eam, of-
 ferendo ei per diem varias orationes vocales, puta, reci-
 tationem officii, Rosarii &c. Tertio, in opere, omnia,
 quæcuque perfeceris, dirigendo opera ad maiorem
 eius, sanctissimi que Filii sui gloriam, insuper & festa e-
 ius singulari cum deuotione ac præparatione celebra-
 bis, ac quotidie infra scriptam recitabis protestationem
 & orationem, in qua septem actuum supra memorato-
 rum, quibus deuotio erga B. Virginem comprehenditur,
 si in mentio, ac de die in corde eam adorabis actibus præ-
 lectis virtutum Theologicarum, fidei, spei & charita-
 tis, dictas postulando virtutes ab ea, quæ est Mater pul-
 cherræ dilectionis & sanctæ spei.

OVSII
 DE REI
 OVS
 OVS

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

Oratio ad B. Virginem.

Protestor, sanctissima Virgo MARIA. Mater
 ram sanctissima Trinitate, totaque celesti
 quod te solam post Christum, vt singularem ma
 gnoscam, ac venerer Patronam, Dominam, Adiu
 & Matrem.

1. Me offero Maicstati tuæ in seruum tuum, et
 cipium perpetuum in tempore, & per totam ætate

2. Te æstimo, pronuncio ac proclamo vt veram
 trem Dei.

3. Spero, tuo interueniente suffragio, gloriam
 stem & vitam æternam.

4. Te amo & diligo post Filium tuum super
 5. Totus exulto gaudio. summaque perfec
 tia tuæ infinitæ quali dignitatis ergo. quod sis Ma
 carnati verbi, Filia Patris æterni, Sponsa Spiritus
 Regina Angelorum, ac totius Vniuersi Imperatrix.

6. Immensas tibi refero gratias pro omnibus
 ciis, quæ te mediante à Diuina recepi Maicstati

7. Rogo te propter pretiosissimum Sanguinem
 Christi pro me peccatore effusum, vt plenam
 torum meorum remissionem, nec non veram
 rum tuarum virtutum, Humilitatis, Obedientie,
 ritatis, Patientiæ, & ad mortem vsque Persecu
 imitationem mihi impetrare digneris, Amen.

Caput IV.

De Medis pro acquirenda hec
 deuotione.

*Opusc. de
 dilect. c. 10.*

Quatuor sunt, & simul coniuncta, iuxta doctrinam
 S. Thomæ (quæ ad quamcunq; aliam virtutem
 tinendâ pariter inseruiunt) & sunt Lectio, meditatio,
 ratio & exercitium: vt igitur eò magis accendatur
 deuotionem præcellæ huius Reginæ, necesse est
 mus meditemurq; virtutes & gratias Dei Mariæ

erga Beatiss. Virginem: 9

is, & duodecim illis priuilegiis, quae modo recensentur, comprehensas, postulemusque ab ipsa deuotionis uotum, & eundem modo supra exposito exercitatus.

Duodecim Sanctissimae Virginis Priuilegia.

Primum Priuilegium.

PRÆDESTINATIO.

Prædestinata fuit ut Mater Dei, ut causa nostra prædestinationis, & ut finis
Uniuersi.

Primo prædestinata fuit Mater Dei Dominus possedit *Proy. 8.*
me in initio uiarum suarum, (de se ipsa loquitur B. Virgo) ab æterno me possedit, eligit ac prædestinauit Deus ad maximam, post Deitatem celsitudinem ac dignitatem, qualis est Maternitas Dei. Vnde Bernardus: *In mente Dei prædestinata fuit, ut Deum* *S. Bern. serm. de B. V. c. 4.*
ipsum hominem procrearet. Et sicut ex prædestinatione Christi, qua prædestinatus fuit Filius naturalis Dei, colligitur Thomas, quod Deus plus amat solam Christi Humanitatem, quam reliquas omnes creaturas simul. Ita ex prædestinatione B. Virginis, qua electa fuit in naturalem Matrem Dei, sequitur, Virginem sanctissimam plus a Deo dilectam fuisse, quam reliquos omnes sanctos simul cum tota Angelorum caterua.

Secundo prædestinata quoque fuit, ut nostræ prædestinationis causa. Vnde ab Ecclesia appellatur: *Mater uenturum, Mater electorum,* quia mediante sua intercessione non tantum nos generauit ad vitam gratiæ & gloriæ, uerum etiam iam dudum ante nos produxit ad vitam æternæ electionis & prædestinationis. Quam obrem sicut dicitur de Christo: *Prædestinauit nos in adoptionem* *Ephos. 1.*
filiis

a s

ON
DE
RET
ON

filiorum per Iesum Christum in ipsam, nimirum
rita, & ad imitationem Christi; pari quoque
B. Virgine dici potest: *Prædestinavit nos Deus
nem filiorum per Mariam in ipsam*, per merita
Mariæ, & ad imitationem Virginis Mariæ: per
Christi *de condigno*, per merita Mariæ *Virgino*
gruo.

Tertio, fuit etiam prædestinata tanquam
vniuersæ creaturarumque creaturarum hæc prædestinatio
subordinatus: etenim dignitas Matris post illam
dignitatem summè bona est in seipsa, & per se ipsam
me appetibilis, ergo amanda & appetenda est
ipsam, & alia propter ipsam. Ex quo inferuntur
omnes creaturas fuisse productas propter hæc
dignitatē tamen alteri fini) nimirum, propter
honorem & gloriam sanctissimæ Virginis.

Colof. 1.

Christo affirmat Apostolus: *per ipsum, & in ipso
sunt omnia*, quia ipse est primogenitus ante omnes
naturam, idē pariter dicitur de Virgine, quod ipse

Eccl. 24.

& in ipsa creata sunt omnia, de ipsa namque canit
ecclesia: *ipsa est primogenita ante omnes creaturas*

Serm. 2.

Penche:

subdit S. Bernardus, tanquam hæc respicitur
Virginis: *De hac, & ob hanc, & propter hanc omni
ptura facta est, & totus Mundus est*. Ex his, quæ
primo privilegio dicta sunt, considera, quanta
tatio illa, quam debemus sanctissimæ Virgini, hæc
omnia, ut ait S. Bernardus, omnes gratias, ad
prædestinationis nostræ incipiendo, *Deus habere
luit per Mariam*: Quapropter magno cum fundamento
Andreas Hierosolymitanus vocat Virginem *Dei
prospectiuam Dei*, quia oculo Diuinæ misericordie
nullo alio modo, quam Virgine mediante respici
subleuat nostras miseras: Deus nos prædestina
mò respicit prædestinationem Virginis; conueni
turus nobis gratias & virtutes, easdem communi
pter virtutes & gratias Virginis. Ideo conclu
bemus, quod *per Deum per Mariam, & in Mariam
mus, mouemur & sumus*. Ergo omnia per Mariam
ad Mariam offeramus laudem & gloriam.

Serm. de

Assumpt.

Christo
Maria,
ri glori
ria; &
quam in
quam su
per per
turalis
Dama
Virgine

Secundum Privilegium.

MATERNITAS DEI.

Maria Deipara, & Deifica in Christo.

Primo, non tantum Maria Christifera, sed etiam Deipara fuit: quia vere ac proprie concepit ac peperit hominem Christum, qui erat verus Deus. Et hanc excellentiam Maternitatis Dei, veluti docet Angelicus, haec S. Tho. 1. p. 2. q. 25. art. 6. est Deus. Vnde sanctissima Virgo propter singularem suam sanctitatem, aut etiam propter dignitatem Matris naturalis Dei, meretur adorationem Hyperdulce, & sicut ratio personalis in Christo nil aliud formaliter est, quam sustentatio; sed radicaliter & exigentia, ut loquuntur Theologi, est omnis perfectio, & omne donum gratiae & gloriae; ita dignitas Matris Dei essentialiter aliud non est, quam ordo quidam & relatio ad Christum tanquam ad Filium; at radicaliter & exigentia est coadunatio & unio omnium gratiarum, & propter hanc dignitatem Virgo cunctis est praedita gratis & perfectionibus, nec est donum Dei ita perfectum, pura creatoris communicatum, quod ipsa non sit assecuta in gradu semper maiori & excellentiori.

De Assumpt. B. V. c. 5.

Secundo, est etiam Deifica, non tantum in se, sed in Christo, ut vult Augustinus, quia caro Christi caro est Mariae, & quamvis caro Christi gloriae resurrectionis fuerit glorificata, eadem tamen mansit, quae sumpta est de Maria; & forte hoc pie creditur particulare fuisse privilegium in Beatissima Virgine, quod illa sanguinis portio, quam subministrauit formationi Corporis Christi, semper perseveravit eadem, & nunquam virtute caloris naturalis in Christo assumpta fuerit. Et haec gratia Petro Damiano fundamentum dedit asserendi, quod Deus in Virgine est quarto speciali modo, scilicet, per identitatem, De Nativ. quia B. Virg.

UNIVERSITÄT PADERBORN

quia idem est, quod ipsa in Christo, modo explicat.

Tertio, fuit insuper honorata à Filio suo tanquam Mater, cum, nimirum, Christus quodammodo obsequerit erga eam veluti subditus, conformiter loquitur Evangelista: *erat subditus illis*. Et sicut Dominus non sustulit à Christo, ut esset verus Filius, ita nec ipse se eximere voluit ab actibus reuerentiae & subdito competentibus; licet in Christo de quaeratur vera & necessaria subiectio in ordine ad Matrem. Unde exclamat Petrus Damianus: *Hinc tacere tremiscat omnis creatura, & tantam dignitatis firmitatem vix audeat aspiciere, adeo non rogat*

De laud. B. Ancilla, sed imperat ut Domina. Quibus locum dicitur Richardus de Victore: *Orae Patrem, sed taliter ut*

Virg. ut sibi & Patri uterino communem. Ex qua dicitur discrimen inter orationem Matris & aliorum Sanctorum, ut docet S. Antonius: *Oraio Sanctorum tantum gratia. Oratio autem Virginis immutabilis Dei iure naturali & iustitia, & præterea, aliam Sanctorum petrant, etiam per Mariam impetrant.*

Ex hoc secundo privilegio Virginis sequitur mentum omnis nostræ lætitiæ; quia eadem illa est Mater Dei, simul est Mater nostra, & Virgo tantum est Mater Christi tanquam personæ patris, verum etiam vniuersalis Capitis Ecclesiæ, cuius omnes membra: ergo illa eadem, quæ est Mater Christi tanquam Capitis erit quoque Mater nostra & omnia tanquam membrorum. Et si Maria est Mater Christi, sicut sumit Hugo, & Christus erit frater tuus, & tuus Pater tuus, & Regnum cælorum hereditas tua, omnia bona erunt tibi cum illa, ergo profundissima quam humilitate ac reuerentiâ præcellam ad Matrem acceptemus in Matrem, contentes eandem de

Hugo. in ipsa & per ipsam est omnis spes vite & virtutis.

Ecol. 24.

Tertium Privilegium.

SANCTITAS.

Sanctissima fuit Virgo Maria propter aliqualem immensitatem gratiae, propter eminentiam virtutum, propter Diuinorum influxuum abundantiam.

Primum immensa fuit gratia Mariæ, quia, ut docet An. S. Th. 3. p. 1. q. 7. a. 10. gelicus, habuit gratiam sufficientem ad statum, proportionem statui Matris Dei, qui est status excellentiæ & dignitatis infinitæ; quod S. Bernardus hoc declarat exemplo: ut ignis generet ignem, nulla requiritur dispositio, quia id habet ex natura sua, sed ut ferrum generet ignem, oportet, ut fiat ignitum; sic ut Deus generet Deum, nulla requiritur dispositio; sed ut mulier generet Deum, necesse est, eleuetur ad quandam equalitatem cum Deo per quandam quasi infinitatem gratiarum & donorum, & fit in Diuina.

Hoc idem alio quodam exemplo, nempe, Intellectu Beati Illustrari potest, iste enim non concurret tanquam purum instrumentum ad visionem Dei, sed per modum naturæ & connaturalem debet eleuari & fieri quasi Diuinus mediante Lumine gloriæ: ita sanctissima Virgo quia non fuit solum instrumentum, sed vera causa & causa: utraque Mater generationis Christi, necessarium fuit, mediante gratia eleuari (si ita dicere fas est) ad quandam quasi equalitatem cum Deo, ut digna Mater Dei esset; quare si possibilis esset gratia quædam infinita, hæc competeret Virgini, ut proportionaretur dignitati infinitæ Maternitatis Dei. Et hæc duæ dignitates, inter se proportionatæ, formæ, nempe & dispositionis Maternitatis & gratiæ, ab Angelo expositæ ac declaratæ fuerunt ipsi Virgini, ut aduertit Sanct. Thomas, in salutatione Angelica, quia dicendo: gratia plena, exprimitur dignitatem gratiæ, & subiungendo: Domine

S. Th. opusc. 8.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory mark, including the letters 'O V' and 'DE'.

nus tecum, id est, ex utero concipiendus, declaravit
tatem Matris. Et hic stupor & admiratio omni
cedit intellectum, quod creatura eò vique pro
vt sit facta digna Mater Dei: vnde iure merito
Origines: O digna digni, immaculata sancti
vnicū vnicū? & hoc titulo, digna, existimat Am
compendio restringere omnes gratias Virginis
Quid in singulis moror? digna fuit, ex qua
scretur.

Secundò, iuxta excellentiam gratiæ habitæ
eminentissimo ea, quæ proveniunt à tali grati
omnes omnino Sanctorum omnium virtutes,
in interione. Secundò in multitudine. Tertio
quia eas accipit per infusionem. Quarto in
instanti enim conceptionis suæ eas obtinuit
in puritate, purissimæ namque fuere absque
tione habitus, aut passionis contrariæ. De
exemplo, enim uerò Beata Virgo solâ in Eccl
constituta est vt uniuersale exemplum omnium
rum imitandum post Christum, in cuius virtutum
in speculo refulget omniū forma virtutum, quid
quid effugere, quid timere debeamus. Cedunt eni
tutibus Virginis Virtutes Sanctorum Comp
rum, & Angelorum cœlestium, quia habuit
modum via, simul per modum patriæ inaccessibilis
modum via meritorias. Tertio, vltra dignitat
tiæ & virtutum habuit sanctissima Virgo comm
communicationem cœlestium influxuum, Divin
inspectionum, & auxiliorum efficacissimorum
splendoribus animam eius Dominus, & vt aliter
splendore splendorum, & ardore ardentium, id est
splendore & summo ardore, cum plenitudine Div
minis in intellectu, cœlestis flammæ Charitatis
luntate, cum perpetuo quodam gaudio in sum
no, cum perpetuo beneplacito Divinæ voluntatis
uis quotidie cremabatur ardoribus, & ad Filii sui
mum & indesinentem intuitum affectuosissimè
bat. Hoc est priuilegium gratiæ, prærogatiua
proptiæ Matris Dei: eique data fuit non pro se
xat, sed vt nos omnes eiusdem redderet participet

Orig. tom.
3. hom. 1
10.

S. Ambros.
lib. 2. de
virtut.

S. Anton.
4. p. tit. 15.

Isa. 58.

uit gratiam, docet Sanct. Thomas, non solum per
 fusionem in se, sed etiam per refusionem in
 se; idque inquit titulus, quem ei attribuit Ecclesia
 tendo: Mater gratia; quia est Mater gratiae increatae,
 est Christus, & per consequens Mater gratiarum
 creatarum, disponens de illis, easque mediâ suâ inter
 cessione postulans pro iis, pro quibus ipsa vult: unde de
 Eccl. c. 24.
 In me, omnis gratia viae & veritatis,
 in me omnis spes vitae & virtutis. Quod si igitur opte-
 nus gratiam; desideremus perfectionem, appetimus
 virtutem, instantem ac continuo eam postule-
 mus a Matre Dei, quae est Mater & Fons gratiarum, Re-
 gina virtutum.

Quartum Privilegium

PURITAS.

Libera fuit sacratissima Virgo ab omni peccato
 ab inclinatione & tentatione peccati.

Primo fuit sine peccato, actuali & originali: quia
 S. Th. in 4.
 ista doctrinam S. Thomae puritas incenditur per
 dist. 44. q.
 esse sum à culpa: ergo ubi summa extitit puritas & san-
 1. a. 3.
 titas; qualis fuit in B. Virgine, ibi nullum potuit esse
 peccatum, neque actuale, neque originale.
 S. Ansel. de
 Hoc idem confirmat S. Anselmus: Decens erat, in-
 Concept. B.
 que, ut Beata Virgo eâ puritate niteret, quâ maior sub
 V. cap. 18.
 Deo sequi intelligi. Idque fuit conveniens: primò ra-
 tione puritatis æterni; ex quo enim ordinabat, quod Vir-
 go esset Mater sui Filii, generatio humana Verbi, quae est
 & vivo Matris, quoad fieri poterat, assimilanda erat
 generati generationis diuinæ, quae est ex corde Patris.
 Secundo ratione Spiritus sancti; cum enim disponeret
 ut esset digna Mater Dei, rationi conforme
 erat, ut ipsa esset puritas, quantum puræ cre-
 aturae pertinebat capacitas, proximius accederet. Ter-
 tiò

UNIVERSITÄT
 PADERBORN
 O.V.

Aug. lib. 1. de nat. & grat. c. 3. Prov. 37. Eccles. 3. tid propter honorem Filii, & propter Christi, ut loquitur Sanct. Augustinus me conveniens fuisset, ut Divina eius Personam aliquanto temporis spatio peccato insumpisset: *Gloriam filiorum Patres eorum, dicitur Pater sine honore.* Et quomodo Virgo sancta Conceptione sua non esset actualis Mater Christi, quia ordinabatur ac disponebatur ad illam, debebat esse lux purissima absque omni umbra peccati.

Secundo, Virgo non sine peccato duntaxat, etiam sine propensione & inclinatione ad peccatum, que probatur ex eodem principio summe puritatis Virginis debitæ summe unioni, quæ Virgo cum Deo ratione Maternitatis, & hinc puritati, qua maior sub Deo reperiri non potest. S. Anselmus, certo quodam modo repugnat peccati, qui est moralis quædam necessitas in peccatum.

Tertio, libera quoque extitit B. Virgo ab omni ratione intrinseca causata à Dæmone: etiam ipsa animæ sanctissimæ Virginis tali modo regulata firmata erat in bono, ut nulla virtute Dæmonis fieri inordinata, imò nec disponi ad elidendum indifferentem & indeliberatum. Summa Virginis puritati adiungitur, tanquam virtus summata perfectio eius, Visio clara & intuitiva Puritatis Divinæ Essentiæ, ad quam, ut multi sunt Doctores, elevata fuit in instanti etiam Conceptionis suæ, ita ut non solum concepta fuerit sine peccato originali, sed etiam in gloria tantum claræ Dei. In Conceptione ipsius, affirmat

Pet. Dam. Serm. de Assumpt. 20. 2. trus Damianus, in candorem lucis æternæ puritatis conversa est. Quod idem confirmat S. Hieronymus: *In prima sua sanctificatione in Lumen assumptum est.* S. Anton. *Datum est nosse, cum dicitur experiri, & quod tantum Patri est notum, sui & illi pro ratione adducit Gerson potentiam Dei claritiam, potuit dare fructum Patri in instanti etiam.* S. Anselm. *& dicitur.*

Et si de S. Paulo affirmat S. Thomas in conuersione
 2. Cor. 12.
 quod uiderit Diuinam Essentiam, quanto id æquiu-
 re affirmari potest de sanctissima Virgine, quando in
 instanti Conceptionis suæ non tantum sanctificata fuit;
 sed etiam cum immensâ gratiarum plenitudine in omni
 auiditate & perfectione confirmata, in qua tamen ad
 uentum usque profecit. Fortè hoc ipsam innuere vo-
 luit sacratissima Virgo, quando loquens S. Brigittæ, di-
 xit, quod in instanti Conceptionis suæ tanta dulcedine
 repleta fuit, ut impossibile sit affatû; & hæc dulcedo inef-
 fabilis, secundum Apostolum, nil aliud est, quam Beatæ
 Visionis gaudium.

Profundissima ergo ac humillima reuerentia odoro,
 Opuscula Virgo, sacrosanctum Conceptionis tuæ my-
 sticum, benedicendo diem, horam & momentum quod
 fuit creata illa anima, infusus iste spiritus, uiuificatum &
 animatum corpus illud, quod debebat esse templum ui-
 uum Spiritus sancti, & thalamus nuptialis magno illius
 sponsalium celebrandi inter naturam humanam & Diui-
 nam. Adoro, Virgo sanctissima, purissimam Conceptionem
 tuam, & per eam, te precor, fiat cor meum immacu-
 latum, ut non confundar, & cordi iam purificato semper
 ac indelebili caractere impunetur nomen tuum
 Amen.

QVINTUM
 PRIVILEGIUM
 VIRGINITATIS

Quintum Privilegium.

VIRGINITAS.

Virginitas Maria Virginis fuit Fœcundis-
 sima, Humillima, Efficacissima.

Primo fœcundissima, qua coniuncta Maternitati, &
 coniuncta Maternitati Dei miraculum super omnia, S. Bern.
 inquit S. Beccardus, quæ generat Mater est & Virgo, qui serm. de
 generatur Deus est & homo, & quemadmodum Deo non
 conueniebat nasci nisi de Virgine; ita Virgini non con-
 gruebat
 Pars Secunda, b

gruabat generare nisi Deum: vnde inferit idem
 Doctor, Virginitas & foecunditas Mariae
 mutuae, quia vna nascebatur ex altera, Virginitas
 cunditate, & foecunditas ex Virginitate, & in
 eius anima, tanquam in caelo animato musum
 hac duo sidera illustrabant. Hae fuit causa
 meriti eo tempore nullum exiterit praeceptum
 filium, neque exemplum huius virtutis, eam
 nus B. Virgo elegerit, & a principio Concepit
 Voto conti. mauerit: quia Deus, qui ex Virgo
 volebat, inspirauit ei huius virtutis desiderium
 quumque, quo votum illud obseruare debebat
 uit. Neque quidquam voto contrarium egit
 endo in matrimonium: siquidem per reatu
 quoque accepit, quod S. Ioseph voluntati suae
 futurus esset contrarius, imò quod idem conu
 art 4. set virginitatis votum. Neque Virginitatis
 Exod. 13. tra lege, asserentem: Non erit in te infocunda,
 S. Tho. in 4. dist. 33. Hae enim verba non continent praeceptum
 art. 1. millionem; vnde Virgo non fecit contra
 ceptum.

S. Bonav. Secundo, non fuit duntaxat foecundissima
 de Vita Virginitas, sed etiam humilissima, & si virginitas
 Christi. c. 3. tamen ex humilitate concepit, & si virginitas
 S. Th. q. 28. futura esset contrarius, imò quod idem conu
 art 4. set virginitatis votum. Neque Virginitatis
 Exod. 13. tra lege, asserentem: Non erit in te infocunda,
 S. Tho. in 4. dist. 33. Hae enim verba non continent praeceptum
 art. 1. millionem; vnde Virgo non fecit contra
 ceptum.

S. Bern. in Homel. Secundo, non fuit duntaxat foecundissima
 tom. 2. ser. Virginitas, sed etiam humilissima, & si virginitas
 51. art. 1. tamen ex humilitate concepit, & si virginitas
 c. 3. & ma. purissima quoque fuit humilitas propter
 art. 3. cap 2. am suae nihilicatis superenique esse Dei contem
 S. Ambros. adualem relationem ad Diuinam Maiestatem
 lib. instituit. nihilitatem.

Virg. c. 7. Tertio, fuit etiam efficacissima: etenim deo
 Alens q. 9. in se custodiebat puritatem; sed in aliis etiam
 memb. 7. suam eam cantabat: Solo aspectu concupiscentia
 Henric lib. tinguebat, & mundanorum hominum corda ad
 2. de B. V. c. desideria eleuabat. Cuius sola modestia extera
 2. S. Thomam, non erat causa; sed vigor gratiae
 S. Tho. in 3. No sola naturalis forma, aut modestia, sed erat
 dist. 3. q. 1. gularis gratia. Merito igitur dicitur Virgo
 n. 4. quast. micaria Virginitatis; quia omnes superauit non
 S. Antonia duntaxat, sed etiam Angelos: In beata Virginitate
 p. 4. tit. 15. fuit multiplicior, utilior & gloriosior; quia
 c. 17. §. 4.

S. Th. in 4. dist.

... & in corpore, & in anima, pariter cum merito & ...
... non per tentationem carnis, sed per tentationem ...
... quomodo castitas fuit in Christo Domino no-
... & in Angelis exitit solum in spiritu sine merito,
... cum necessitate. Exiis, quæ hucusque diximus de
... Virginitate Mariæ Virginis, efficacissimum tibi pro-
... ponitur medium, quo perferues, teque conserues in
... castitate & puritate. Eundem illum effectum, quem
... in terris hic existens Virgo suâ caulabat præsentia, o-
... peratur modo per memoriam; conserua in corde tuo
... memoriam sanctissimæ Virginis, memor semper illius,
... & prærogatiuarum ac priuilegiorum eius, & in teipso
... castos patosque experieris cogitatus, sanctosque ef-
... fectus: Virgo singularis, orems cum Ecclesia, inter
... omniis, nos culpis solutos, mites fac & castos.

Sextum Priuilegium.

MERITUM.

Meritum sanctissima Virginis fuit eminentissimum in termino, in intentione, in continuatione, inter omnium Sanctorum merita.

Primo merita B. Virginis fuere eminentissima ratione termini, quia meritorum verticem usque ad summum Diuinitatis crexis, neque duntaxat habuit merita congruitati ad gratiam & gloriam, veluti alii Sancti habuere, verum etiam merita congruitatis ad maiestatem Dei, ideo talis eligitur Virgo, qua tantam haberet meriti, ut Dei Filium in se suscipere. Iaque Diuinæ Sapienciæ proprium est, vt non communicet dona absque prævia dispositione, vel de congruo, vel de congruo, ab auxilio suo Diuino promouente. Priusquam igitur communicaretur infinitum donum ac dignitas infinita Maternitatis Dei, conueniens fuit, quia

S. Greg. 1. Reg. 1. S. Aug. ser. 10. de Nat.

Handwritten text on the book's spine, including 'OVSIT', 'DE RST', 'MISTE', 'OV', and '218'.

congrua præcederet dispositio & meritum, quæ
pit ab instanti Conceptionis Virginis, & in
stanti salutationis Angelicæ, ac toto hoc tempo
cursu magnus Magister cœlestis Spiritus Sanctus
suis ac perfecit sanctissimam illam Animam, in
Dei habitaculum effici mereretur.

In Orat.

Ecclesia.

Secundò, meritum B. Virginis nimirum
magnoque excessu superauit merita omnium
rum, quia meritum & præmium inter se habet
tionem, ergò si præmium & dignitas superat
onem cunctarum dignitatum Sanctorum, merito
riter superabit collectionem omnium meritorum
rundem Sanctorum. Imò addit S. Bernardus

De festis B.

V. serm. 15.

sanctissima Virgo solo illo actu, quo præbuit
Angelo (quia eo promeruit infinitam dignitatem
ternitatis Dei) aliquid longè maius promeruit
reliqui omnes Sancti simul & vixit sumptu
cessus meriti ex quadruplici capite debetur Virg
mò, propter excessum excellentiæ Maternitatis
dictum est. Secundò, propter excessum amoris
fuit à Deo dilecta, cum plus, quàm reliqui
cti collectim sumpti, è Deo dilecta & adamat
donum infinitum Maternitatis Dei, quo tam

Spec. B. V. c.

6. Tom. 2

serm. 51. c.

3. de festi-

uit. B. V.

S. Fulgen.

de B. V.

*Ecquid mirum, asserit S. Bonaventura si præ
ligat, quæ præ omnibus est dilecta? & potius, in
nardius, præ sola Virgine redimenda incarnatus
stus, quàm pro cæteris cunctis hominibus con
ceptis, & nobilissimo quodam redemptio
quomodo redempti fuêre Angeli, non sanati
seruando; non vi surgerent, sed ne caderent. Ter
pter excessum gratiæ, & quia est causa omnis
congruo, cunctas, necesse est, continer gratiam
que omnem gratiam, & si perfectio effectus
præcedere & præsupponi in sua causa: omnis
Mariam confluit, quia per Mariam omnis gratia
ros defluxit. Ex qua ratione magis cum hinc
concludit S. Bernardus, cunctarum creaturarum
fixos intentosque esse in B. Virgine, quia ad
ipsam præstolantur gratiam: Meritò in eam
oculi omnium creaturarum, quia in illa, & per*

S. Bonau.

in spec. de

B. V. c. 6.

S. Bernard.

serm. 2. de

Assumpt.

le illa benigna manus omnipotentis, quidquid creavit, re-
 creavit. Quarto, propter excessum perfectionis in o-
 perando semper secundum æqualitatem, quo operatio
 genere habitum ad eò reduplicavit, ut ultimo illo a-
 ctu amoris Dei, quem B. Virg. ante mortem suam im-
 mudiavit, elicuit, tantum promeruit, quantum o-
 mnibus totius pectore vitæ actibus simul univitis. Et hic
 efficacissimus operandi modus ex quatuor causis pro-
 cedebit: primò, ex immensa copia primæ gratiæ: se-
 cundo, ex infusorum supernaturalium habituum excel-
 lentia: tertio, ex Divinis auxiliis abundantissimis & ef-
 ficacissimis: quarto, ex remotione omnis passionis
 concorsium gratiæ retardantis. Hæ sunt divitiæ ac
 thesauri meritorum Marris Dei, in hisce vobis speran-
 dum est, hoc eò offerre debemus Christo in defectu vo-
 strorum meritorum, hiscè ditanda est operum nostros
 egestas & inopia: si speres, exopresque te unire
 Christo, tanquam membrum capiti, procura te unire
 Mariæ, tanquam collo, quia, ut sacri asserunt Doctores,
 Tota pulchritudo gratiæ, quæ est in Christo, ut in capite
 influente, est in Mariæ, ut in collo transfundente. Con-
 fide, & spera in meritis Christi, sed per mediata Mariæ
 Virginitatis merita. O sanctissima merita, per vos, & in
 vobis est tota mea spes & fiducia. Imperat me Dæ-
 mon, quantum voluerit, desperationis iaculo, pugnent
 contra me cuncti Sathanz satellites, Totus denique in
 me secat infernus, & ego semper dicam: Tu es, Virgo,
 spes mea, & tota ratio Spei meæ, spero in Mariæ, in gra-
 tia Mariæ, in sanctissimis & efficacissimis meritis Mariæ,
 ipsa spes mea, ipsa vita mea, ipsa gaudium in æternum,
 Amen.

S. Epiphanius.
 S. Bernardus.
 S. Ephren.

QVSI
 DERET
 QV

Septimum Privilegium.

SCIENTIA.

Intellectus Beatissimæ Virginis fuit illumina-
 tus & illustratus omni scientia, naturali,
 Supernaturali, & beatâ.

Primò, cognitio debet proportionari gratiæ & dona
 Intellectus donis voluntatis: ergò cum B. Virgo sic
 præ-

b 3

prædita gratia perfectissima, dignitati Matris
 portionata, hoc idem asserendum est de cog-
 ne. Quam ob causam intellectus Virginis plu-
 rarius fuit omnibus scientiis naturalibus & hu-
 manis non materialium duntaxat, sed etiam
 ritualium & Angelicarum, quia tanquam
 lorum Domina ac Regina competebat ei, ut
 rerum polleret notitia & cognitione, & ut
 Sanct. Bernardus, hæc scientia ei infusa fuit in
 m. sanctificatione, quæ contigit in eius concep-
Tom. 2. *serm. 51. c. 2.* *Ut perfectè intelligeret creaturas, Creatorem, & omnia
 sus, & omnia bona amplectenda, & omnia
 gienda. Secundò, intellectus sanctissimæ
 dotus quoque fuit cognitione & scientia
 pernaturalium, idque etiam in instanti Concep-
 ipsius: primò fuit ei communicata fides in
S. Antonin *4 p. tit. 15.* *Angelico sine conuersione ad phantasmata, &
 e. 19.* *Theologia infusa, tertio, scientia etiam infusa cu-
 bus supernaturalibus representantibus myste-
Alb. lib. 1. *de B.V.* *cap. 71.* *mul cognitionem vespertinam & matutinam,
 fidem & scientiam infusam, ratione cuius
 num orationis continuæ etiam in somno, huius
 huius scientiæ non habet à sensibus dependere
S. Anson. *4. p. tit. 15.* *Beatâ, ratione Visionis claræ Dei, ut docet
 S. Bern.* *Hom. in* *missus est.* *quo Beata Virgo in templo commorata fuit,
 S. Cyprian.* *serm. de* *Nat. B.V.* *Matris; quia cum Christus esset Filius Beate Vir-
Rup. lib. 3. *in Cant.* *Deum, perfectè & clarè cognouerit, cum
 S. Hieron.* *lib. de ortu* *B.V.* *concessum fuit aliis Sanctis, ut multi referunt
 Paulo & Moyse, quanto magis illud concessum
 est sanctissimæ Virgini. Neque vilius rebus
 quod aliqui asserunt, id esse verum in domo*****

iam perfectionem & sanctificationem spectantibus, si videre Deum in via est donum gratis datum; si quidem hoc donum, ut bene notat Suarez, spectat ad gratiam sanctificationem, cum non actualis visio duxat, sed etiam illius memoria excitet animam, eamque in singularem eiusdem Dei accendat amorem. Hec fuit eminentissima Virginis scientia, non ab humano, sed à superhumano Spiritus sancti magisterio solum dependens, & post incarnationem pro Magistra ipsam incarnati Verbi Sapientiam adeptam fuit. Accedat ad eam, & illuminamini; deprecemur Sanctissimam Virginem, ut nostræ ignorantie dissipet tenebras, illuminet nos in cognitione veritatis, & iuxta lumen cor nostrum accendat in sanctissimum Virginis sui que Filii amorem.

Octavum Privilegium.
DOMINIUM.

Maria Virgo potentissima in natura, in gratia, in gloria.

Primo, in natura, nam, cum sit Mater Creatoris, dominium eius se extendit supra omnes creaturas. Rerum omnium creatarum Domina effecta est, cum Creatoris Mater extitit. Et hoc dominium verè ac propriè potitur, veluti attestatur Sanct. Athanasius: Quia qui natus est ex Virgine Rex & Dominus est. Mater, qua eum genuit, verè & propriè Regina & Domina est. Ratio est, quia dignitas Filii redundat in Matrem, cum sit eius effectus: ergo idem dominium Filii Regis ac Domini supra omnes creaturas, Matri quoque commune erit: sed quid mirum, quod dominium Virginis se extendat ad omnes creaturas, cum etiam (si ita dicere libeat) ad ipsum Creatorem se extendat? Sanctissima Virgini, ita loquitur Sanct. Bernardus

S Dam. lib
c. 15.
S Athan.

b 4 natus

OMNIBUS
DE RE
MUS
OV

nardus, omnia famulantur, etiam Deus, qui etiam illis.

Tom. 3.
serm. 3. de
nomine
Maria.

S. Bern.

Damasc.
Orat. 1. de
Natiuit.
Andr. Cre-
tens. orat. 2
de Assump.
Damasc.
serm. 1. de
Nat.
Prov. 8.

Aristot.

S. Germa.
de coena
Domini,

S. Anselm.

Ex hoc dominio suboritur Potentia
rum, non per modum transseuntis, ut fuit in alio mundo
sed per modum habitus & permanentis; siquidem
veniens erat, ut Mater Dei in eo, quod absolute
semper esset efficax: O felix Maria, exclamat S. Bern.
us, data est tibi potestas in caelo, & in terra, ut quae
volueris, valeas efficere, & in particulari post
nem Christi, quae remanebat in terra tanquam
fidei, congruum erat, ut in illius confirmatione
ret miracula, & pro declaratione suae Divinae
tatis haud solum miraculorum operatrix est, verum
is etiam talem communicat potestatem, omnia
dem Sanctorum miracula virtute & intercessio-
Virginis patrantur, vnde à D. Damasceno vocatur
colorum officina, quia omnia miracula è Virgine
unt manibus, & Andreas Cretensis appellat eam
um miraculorum, quae quomodocunque facta
fiunt, effectricem: at miraculorum miraculum
met erat: Tota erat in seipsa miraculum, quae
Mater & Virgo, creatura & Creatoris Mater, &
mo descendens, sed absque ullo peccato, etiam
Secundò, dominium Virginis extendit se quae
bona supernaturalia gratiae, mecum sunt divina
seipsa loquitur) & iustitia, propter eandem causam
pra allegatam de Maternitate Dei, Domini & Pe-
gratiae: quare omnia bona spiritualia & superna
per eam communicantur, & quemadmodum
Solis vniuntur in Luna, & per Lunam communi-
ter; ita gratiae Christi descendunt immediate
ginem, & per Virginem distribuuntur Angelis
minibus, hinc fit, quod appelletur Mater salutis
parit ad salutem, & ad vitam gratiae: Et nuda
salus fiat, nisi per te, O sanctissima, nemo est, qui
à malis, nisi per te, O purissima, nemo est, cui
cedatur, nisi per te, O charissima: Et contra vero
uinos tuos, Virgo sanctissima, haud participatio
xus: impossibile est, ut habeant spem salutis: Si
uersus ad te impossibile est, ut pereat, ita auius
possibile est, ut vivat.

Tertio denique, dominium & potestas Virginis manifestatur quoque in gloria, quia Filius eius est Rex gloriose, & in Hierusalem potestas mea. *Data est ei potestas Eccles. 24.*
 in celo & in terra. & in manu eius vita & mors, & ipsi-
 quidem Sancti gloriam suam à gloriosissima Virgine deri-
 solent. Magnos agnoscunt, & cum admiratione, infinitam eius pro-
 amant. Magnas potestatem, dicunt: *O Domina benedicta quid Reuelat. 8.*
 potest, quod non poteris? quod enim tu vis, hoc factum est. *Brig. lib. 4.*
 post dicitur, & congratulor tibi, o potentissima Virgo, de ad- *c. 74.*
 quibus mirabili tuo dominio in omnes creaturas, cape etiam,
 rationem te precor, dominium aviorum meorum, tibi eam confecto &
 Divinae Mando, tota sit tua, & nullo modo mea.

Nonum Privilegium.

MEDIATRIX.

*Virgo sanctissima Mediatrice est inter natu-
 ram humanam & Divinam, inter Christum &
 Ecclesiam, inter animam &
 Deum.*

Primo, mediatrice fuit inter duas naturas in purissimo
 suo ventre in unitatem personarum Verbi Divini con-
 nexas & unitas. Quot quantasque tibi, o sanctissima
 Mater, totum genus humanum referre tenetur gratias?
 nomine cuius te reuerenter adoro, ut primicariam &
 causam salutis nostrae. Tu fuisti celestis ille currus,
 qui iuxisti in terram Verbum Divinum, Angelo-
 rum tot millibus in obsequium tuum occurrentium sti-
 pitibus, Regium vehiculum, quo vectum Verbum in carne
 venit, currus Dei multiplex millium millia letantium,
 Solara fuisti Pons ille immensus, à terra ad caelum us-
 que pertingens, per quem Deus in terras descendit: *Hac Proclus. E-*
 tra vero, *per quem Deus ad homines descendit, Sacer-*
 pi. de B. V.
 dos iuxta & altare fuisti, quia caelestem nobis consecra- *Epiph.*
 sti panem: *Sacerdos & altare detulisti nobis caelestem serm de B.*
 Panem.

b s Secua-

OVSIT
 DERET
 OVSIT

Secundò, Virgo beata non tantum nobis delectationem vitam
stum, verum etiam reconciliauit, & indies ac cum
reconciliat nos Christo, Mediatricis fungens officio

S. Bern. su- ter Ecclesiam & Christum: Quia opus est mediare; c
per signum mediatorum Christum, qui licet misericors, habet potentiam
mag. iudiciariam potestatem, & sicut Filius stat ante Patrem, sic
ostendens latus & vulnera, Mater est ante filium, ut propter
peccatus & vbera, nulla ergo tibi potest esse repulsa, ut peccata, &

S. Bernar. tot amoris insignia. Et hoc est totius nostræ spiritus
serm. de a- mentum: Filio, hac peccatorum scala, hac mea mox, ut e
qua duã. fiducia est: Aue igitur Dei & hominum mediana quam pa
Epiph. de ma: Aue totius terrarum orbis conestrix, & in uentura

Laud. B. V. Recurramus ad Virginem, tanquam ad gratiam inuocante
S. Bern. E. com salutis mediatricem, seculorum restauratorem. Quodam
pisc. Ni- precemur & rogemus eam tanquam Mundi inuocante
som. orat. cem, seculi reparatricem, & peccati interemptricem. omnis g
de Present. Tertiò, non sufficit pietissimæ Virginis, ut
B. V. dat pro reconciliatione Ecclesie in uincibili, ut in gulo con
iam de salute cuiusvis anime in particulari sollicitudine qua
efficaciter eis applicans merita sui sanctissimi Filii, & inueniet
que ordini Diuinæ Sapientie omnino consentaneæ, & vitæ
ut Diuinæ gratiæ influxus descendat à Deo, veluti quæ
mo fonte, de Deo ad Christum, de Christo ad Virginem, & de
de Virgine & per Virginem ad nos, & hæc celestis Virgine
nitas, Deus, Christus & Maria significatur ab illa pendens

Isa. c. II. phetâ per uirgam, florem & spiritum: per uirgam
Bonau. in florem, per florem ad spiritum in ipso requiescentem
spec. c. 6. nitur; Sic per MARIAM ad Christum ascendit
per Christum gratiam Spiritus sancti inueniuntur, per
quod benè Mariam alloquens D. Bernardus ait: per
cessum habemus ad filium; O Benedicte inueniuntur, per
genitrix uita, Mater saluus, ut per te nos suscepas, &
te nos redemit, Beata illa anima, cuius ante meces
los præter Christum mediatorem apud Patrem
obuersatur sacratissima Virgo Maria mediatum
Christum; secura erit, reperietque gratiam reueren
tionis in hac vita, & æternæ benedictionis in aeterna

Decimum Priuilegium.

MATER MISERICORDI

...bis de ... vita, in morte, & post mortem pientissima.
...misericordiam petit sine ipsa duce, sine pennis tentat
...duabus enim partibus constat Regnum Dei,
...habuit pietati & Misericordiam: duo hac audiri, quod potestas
...tibi Domina misericordia; & quia placuit
...dividere Regnum suum, sibi retinuit partem Po-
...altera misericordiam dicitur Matrem.

...ad Thronum misericordiam, ad Thronum Ma-
...memoria, ubi expediuntur cuncta memorialia gratiarum, & nu-
...quam patimur repulsam, quia est Mater misericordiarum
...videlicet, non misericors duntaxat erga in-
...verum etiam erga pessimos peccatores: vnde
...quidam sancta vidit aliquando B. Virginem, sub pallio
...diversa cooperientem animalia, quae significabant
...omnis generis peccatores, quos Virgo tota misericors
...materna pietate defendebat, & sin-
...gulari contrahendo amabili ter blandiebatur, quemadmo-
...qui casulo suo blandiri solet, donec eos Filio suo re-
...conciuet; & eadem beatissima Virgo cuidam alteri San-
...revelavit dicens: Nullus est adeo maledictus,
...careat misericordia mea. Ea propter
...Catharinae de Beatissima
...Posita est tanquam esca dulcissima ad capi-
...praeipue animas peccatorum.

...Secundo, exhibet viscera misericordiae speciatim tem-
...nostrae summè necessarium: quamobrem quan-
...do Ecclesia eam cõ-ellat invocaturq; dicens: Maria Ma-
...ter misericordiam, subiungit: Tu nos ab h. st. ho-
...protect, & hora mortis suscipe, quasi vellet dicere, Tu, O
...sanctissima, quae es Mater gratiarum, ac proinde glo-
...quia gratia est semen gloriae, defende, protege nos ab
...nostro, & post vitam gratiarum ipsa hora mortis
...nobis etiam impetra vitam gloriae.

...Tertio, succurrit quoque nobis post mortem in purgato-
...diebus praesertim illis, qui alicui memoriae Virginis
...aut Filii ipsius dedicati sunt, uti asserunt sacri
...Doctores, ac colligitur ex variis multisque exemplis
...Virginem Deiparam innumerabili Angelorum cater-
...a Deiparam ascendisse ad purgatorium, plures ani-
...ex eodem creptas conduxisse secum ad San-
...ctam

S. Anson.
de B. V. tit.
15. c. 22.
Psal. 61.
Serto c. 4.
super Mag.

S. Bern.

S. Mechil.
lib. 4 cap. 3
revelat.

S. Brig. lib.
reuel. c. 7.
S. Cath.
apud Blo-
seuer.

OVSIT
DERET
MIST
OV

ORDI

Serm. de
Assumpt.

S. Brigitt.
reuel.

etiam cœlestis paradisi libertatem, imò in die
Assumptionis eius, vt refert Gerfon, Purgatoriu
fuisse euacuatum, & si in coronatione vnus Regni
res aperiuntur, quando magis in coronatione Digni
terea eo tempore, quo morantur in Purgatorio,
merita & intercessionem Virginis pœna Purgatorii
missior & leuior, veluti ipsamet illa reuelauit
Brigittæ.

Exoremus igitur B. Virginem, quæ est Mater
cordia, illos suos misericordes oculos ad nos conuertat
Iesum benedictum fructum ventris sui nobis post beatitudinem
um ostendat, siquidem abyssus nostræ miseritiam
habere nequit elapsam, nisi in abyssum miseritiam
Mariæ quæ est Mater gratia. Mater misericordia.

Vndecimum Priuilegium.

CRUX.

Fuit Crux, quam sustinuit B. Virgo summo
dolore, summâ fortitudine, & cum nostro
summo fructu.

S. Bern. su-
per signum
magnum.

Sophron.
serm. de
Assumpt.
S. Brigitt.
in reuelat.
Laurent.
Iust.

Primò, fuit summus dolor, nam, vt benedictus
nardus, in eadem mensura incipit Passio &
Passionis: ergò si fructus Passionis, qui est
gratiæ & gloriæ, amplior communicatus fuit B. Virgo
quàm reliquis simul creaturis, necesse quoque
sentiret Passionis dolorem plùs, quàm reliquæ creaturæ
ergò si Virgo Christum immensum dilexit amore,
quoque in Passione eius compassione tacta fuit
lore: Plùs omnibus doluit, quia plùs omnibus dilexit
B. Virgo reuelauit S. Brigittæ, dolor Christi
Virginis, quia cor Christi per affectum erat
nis: Audacter dico, dolor eius dolor meus, quia cor
meum, & cum flagellabatur & pungebatur, flagellabatur
quasi cor meum, flagellabatur & pungebatur. Vnde
ritò Laurentius Iustinianus cor Virginis appellat
simum Passionis Christi speculum, quia iuxta op

charissimo suo Filio crucifixo in seipsa repræsentabat.
toram ipsius acerbissime Passionis effigie, & plagæ Cor-
poris Christi erant plagæ animæ Virginis: *Vulnera Christi
si morientis erant vulnera Matris dolentis.*

S. Bern. de
Lamenta-
tione B. V.

Ethic Virginis dolor initium sumpsit ab instanti
Conceptionis eius, vt enim affirmat S. Bernardinus, ani-
ma illa sanctissima subito creata obtulit sese morti pro
Christo, & cum Christo Patri æterno ad gloriam Dei,
totiusque Mundi salutem, & quemadmodum vehe-
mentia amoris & doloris *Crucifixa Crucifixum dilexit;*
ita quoque in incarnatione Filii *Crucifixa Crucifixum*
conspexit; & si amantium proprium est, *velle pro se in vi-*
curari, haud dubium est, quin Virgo *infrinites, si fieri*
potuisset, se morti pro filio tradidisset.

S. Bernar-
din.
S. Bern.
tom. 3. ser.
6. a. 2. c. 1.
S. August.

Cruz doloris ab instanti Conceptionis incepit, & per
totam vitam ad mortem vsque durauit: *Tu quoque lon-*
gum ait Rupertus loquendo de B. Virgine, in cogitatio-
nibus tuis præscia futura Passionis filii tui pertulisti mar-
tyrium; continuò namque memorie ipsius obuerfa-
bitur omnia & singula tormenta Passionis filii sui, vn-
de in corde suo passa fuit martyrium nunquam interru-
ptum, veluti S. Brigittæ revelauit: *Sic Passio filii mei in*
corda mea fixa erat, quod siue comedebam, siue laborabam, uel c. 77.
quasi uicinis erat in memoria mea, quocumque occupaba-
tur opere aut negotio, nunquam mentem eius effugere
poterat sanctissima Passio Christi.

Rup in
Cant. cap.
4.
Vom. 1. res
c. 77.

Secundò, si summus fuit dolor Virginis, tanta quo-
que fuit animi fortitudo, quâ ipsum sustinuit: *Stabat S. Anton. 4*
maxime in fide eleuata propter certitudinem futu-
ra resurrectionis filii sui, peccato non inclinata ab omni
motu impatientiæ, & multò magis ab inordinatæ affli-
ctionis motu libera; etenim tametsi subiecta fuerit do-
lori spalmi, non tamen illis imperfectionibus, quæ se-
cundum humanitatem dolorum attrahunt acerbiteriam, eum
fuerit *Diuina voluntati confirmata,* ita, ut ipsa, si Deus su-
perius *crucifixisset,* propriisque manibus Christum inter-
cessionem dedisset, modò Diuina voluntas, cui prorsus se
conformabat, exercitio mandaretur. Et ad imitatio-
nem filii summum cum summo dolore coniunctum ha-
debat gaudium; siquidem quantum accrescebat dolor
in mor-

OYSTI
DEEST
OY

in monte filii, tantum augebatur gaudium in
 tione Diuinæ voluntatis voluatis, & sicut
 reuelavit S. Methidi: *Sola Virgo cum Diuina*
immobilis, & gaudens filium suum pro Mundi salu-
immolari. Complacebat sibi plenitudine volu-
 videns filium suum sacrificatum, quia ita volens
 æternus.

Tertio, salutaris fuit dolor Virginis nobis
 mus, quia compassione in filii sui Passione meruit
 nobis fructum Passionis, quam ob causam
 debet laudari & amari, quod placuit, et quod
 suus pro salute generis humani offerretur. Et
 etiam admiratione dignum est, videre Matrem
 nem pro redemptione humani generis cum p
 ferentem pretium inæstimabile sui Diuini filii.

Ore sanctissimam Virginem, *Reginam*
 pter martyrium cordis, quod in hac vita perpetuo
 tibi suppeditet fortitudinem, quæ ad imitandos
 dolores tuos sufferas *immobilis & gaudens in*
 voluntate.

Duodecimum Priuilegium.

GLORIA.

*Exaltata fuit sancta Dei Genitrix super
 Sanctos ad dexteram Christi. ad thronum
 sanctissime Trinitati.*

S. Bern.
 serm de
 Assumpt.

Suarez.
 disp. 30.
 Sect. 3.

Primò, quantum in terris superauit Sancto-
 tria, tantumdem in cælis excessit eos in gloria
 tum gratia in terris adepta est præ cæteris, tantum
 nunt in cælis gloria singularis. Superat omnia
 sione, quilibet enim videtur Deo aliquas creatu-
 statum suum spectantes; ac B. Virgo, velut
 Mater vniuersalis videt omnia existentia, præterita
 sentia & futura ad statum suum pertinentia
 portioatum habuit excessum in donibus corporali-
 bus, inf

claritatis clarissima est in celo, quia dono Sanctitatis clarissima fuit in mundo: dote subtilitatis subtilissima est in celo, quia dono humilitatis subtilissima fuit in mundo: dote velocitatis velocissima est in celo, quia dono pietatis velocissima fuit in mundo, abiens in montana cum Matre: & dote impassibilitatis impassibilissima est in celo, quia dono patientia & equanimitatis impassibilissima fuit in mundo. Superavit in Aureolis Virgines, quia obtinuit virginitatem non per praeceptionem, sed per carnis dominum perfectissimum. Superavit Aureolam Doctorum, quia ut magistra fidei cunctas haereticas sola interemit in uniuerso mundo. Superavit Aureolam Martyrum, quia pro Christo sustinuit dolores mortis, à qua fuit praeferuata, & sicut praeferuatio non abstulit meritum, ita nec primum. Huic annexenda est quarta veluti Aureola, nimirum, Aureola Maternitatis Dei; relictur quippe in illa sanctissima carne admirabilis splendor in ipsum materna & Regia dignitas, ut notat Pater Suarez.

Secundò, tanquam caeli terraeque Regina collocata fuit ad dexteram Christi: Assistit Regina, id est, Maria à dextera tua, assistente à sinistris eius tota ciuium caelestium Curia, ut docet Seraphicus Bonauentura: Posuit Christus in capite eius diadema Regni, diadema certe tam impreatibile, diadema delectabile, diadema tam mirabile, quod omni lingua inenarrabile, omni ingenio inscrutabile est, quod illius pretium & valore exprimere & explanare sufficiat.

Tertiò, adhaesit ad Thronum sanctissimae Triadis tanquam Mater Filii, tanquam Filia Patris, & tanquam Sponsa Spiritus sancti, ac declarata Regina omnium creaturarum, vniuersalis viuentium Mater, Thesauratio leucustos caelestis avaritiae & inestimabilis thesauri gloriae & gloriae, nec non dispensatrix donorum & gratiarum Diuinarum: vnde Accepit ab aeterno Patre fontalem facultatem ad generandos omnes electos in gloria & gloria, & etiam ipsos Angelos in aliquo gradu & experientia Diuinorum, & cum hac praesentia sanctissimae Matris in diuino consistorio Diuina Sapientia valde promouet salutis nostrae negotium, unà pro nobis intercedentibus Sanguine Filii, Matris precibus, infinito pretio Sanguinis, quem Christus pro nobis

S. Bon in
Spec.
S. Bern.
Sig. mag.
S. Anselm.
de excellen.
B. V. c. 5.
Suarez.
disp. 21.
Psal. 44.
S. Bonav.
specul. cap.
6.
S. Bern.
tom. 3.
serm. 11. ar.
2. 6. 1.

ONST
DE RE
MUS
ON

nobis sparsit, & stupenda efficacia orationum
 Virgo Maria pro nobis fundit ad Deum. Unde
 res sacri B. Virginem vocant *sua oratione* omni-
 nempe, admirabili ac extraordinaria virtute
 ad impetrandum id, quod in orationibus suis
 beneficium & favorem ipsa postulat. O preciosa
 Sanguinem! O intercessionem efficacissimam
 speramus salutem; sed precibus Virginis Matris
 venientibus, neque à se invicem disungi possunt
 quis Christi & gratia Virginis Matris. Dicam
 corde, ac frequenter recitemus ore orationem
 quam Angelus docuit S. Brigittam: *Qui nos
 precibus suis Sanguinis, defendat nos precibus suis Ma-
 ginis. Ad societatem civium supernorum pertinet
 gina Angelorum. Amen.*

lib. 6. reve-
 lat.

Et hæc dicta sufficiant de gloria Virginis
 privilegiis. Fructus ex iisdem colligendos
 quod supposita eminentia status Virginis, ac
 dine beneficiorum, quæ continuò nobis exhibet
 veram quandam ac totalem servitutem proferre
 que tanquam vera mancipia sancto ejusdem
 obsequio offerre & consecrare debeamus. Matri-
 tria debet suo Patrono: amorem, obedientiam
 tatem, quia *quidquid est, Domini est, quidquid
 Dominus habet. Et quidquid acquirit, Dominus
 tenetur eam amare ex toto corde tanquam
 Patronam, à qua speramus libertatem gloriæ,
 eidem obedire tanquam nostræ Dominæ ac
 etiam voluntatis illius nutum, esseque ei
 nostræ Reginæ, quærentes semper ejus gloriæ
 in praxi, veluti supra dictum est, totum id,
 cogitabis, loqueris, ipsi consecratum erit.
 sit principium, medium & finis tuus, totum
 cum Mariâ, & per Mariam, & hoc idem obsequium
 tinebis in coelo, cantando & magnificando sancti
 nomen per omnia sæcula sæculorum.*

Verùm, ut hæc recognitio, qua Matrem Dei
 Reginam nostram, profitemur & veneramus,
 sedat cum fructu, subiiciam modum eandem
 & est ille, qui sequitur,

Obsequium tributi instar Matri Dei
persolvendum.

Quia, ut supra diximus, sanctissima Virgo est vera Regina & Domina nostra, nosque veri eius famuli & mancipia; de iure & per omnem rationem nobis competit & incumbit, ut ei quotidie humilis tributum exhibeamus specimen & signum aliquod, quo hanc notitiam obligationem attestemus & recognoscamus, imitantes in eo SS. Angelos, qui quamprimum in Verbo per visionem beatam cognoverunt, que dicitur *sicut Christus est Suarez de Angelorum caput, ita Beata Virgo eorum Regina, ac pro Angelis. lib. 6. c. 5. inde agnoscere eadem Angeli; quod in suo gradu erant num. 1.* eius servi & mancipia; hac percepta notitia subito sese deiecerunt illius cultui, non quotidie duntaxat, sed omnimodum, & semper, vivis reuerentibusque affectibus eam adorabant, amabant & glorificabant, tanquam veram suam Regnam, Dominam ac precellam Dei Matrem, omni eius nutui & iussui prompte, ut veri servi, parentes, rogantes insuper & obsecrantes Divinam Majestatem, ut quanto citius in vniuersale totius Mundi beneficium in hanc mortalem prodieret lucem, ac in terris compareret aurora instar prænunciantis magnum Solem iustitiæ, quem ut reparatrix & restauratrix damni peccatorum protoparentum illati conceptura erat ac paritura. Nostros igitur affectus Angelorum iungentes affectibus, offeramus quotidie B. Virgini tributum aliquod, petentes simul aliquam gratiam: quia, ut optime docet S. Bernardinus, ab eo tempore, quo sanctissima Virgo concepit Filium Dei in utero suo, aliqua ei quasi iurisdictione & auctoritas in omnes temporales spiritus sancti gratias communicata fuit, adeo, ut, nulla creatura ullam à Deo recipiat gratiam, quæ non transeat per manus eius; Verba S. Bernardini sunt ista: *Beata Virgo à tempore, quo concepit Deum in utero suo, quandam iurisdictionem, ut ita dicam, seu auctoritatem habuit in omnes temporales gratias spiritus sancti, ita quod nulla creatura aliquam à Deo recipit gratiam virtutis;* Pars Secunda

OYSSII
DEBET
OY

nisi secundum dispositionem ipsius Virginis Mariæ
 verò Diuinæ Providentiæ ordo hic est, ut que-
 dum idem sanctus Doctor affirmat, cunctis gra-
 nos descendentes habeant tres processus & pro-
 primus est à Deo ad Christum, secundus est à
 ad B. Virginem, tertius à B. Virgine ad nos vique in se ipsis
 in corpore humano omnes spiritus vitales habent humiliter
 motus: primus est à corde ad caput, secundus à
 collum, tertius à collo ad membra, & Christi
 dum Diuinitatem est veluti cor in corpore
 M. Ecclesiæ, Christus in quantum homo Caput
 sanctissima eius Mater collum.

Varia tributa B. Virgini
 soluenda singulis diebus per
 hebdomadam.

Pro die Dominicâ.

Offeram præcellæ Regiæ cor meum totum
 rum, & tot tantisque defectuum peccatorum
 maculis sordidum vnâ cum purissimis & in-
 Iesu & Mariæ cordibus, exorans sanctissimam
 & Reginam Virginum, vt veram mihi impetret
 ris mentisque puritatem.

Pro die Luna.

Offeram hoc idem cor meum totum in-
 tum, tot tantisque passionibus effrenatis, vni-
 litati prorsus subiectum, vnâ cum cordibus ma-
 cunctorum sanctissimorum martyrum, & con-
 corde pariter mortificato, sanctissimam oblatam
 ginem, Martyrum vtpote Reginam, vt mihi
 tificationis & in carne, & in spiritu impetret
 tum.

Pro die Martis.

Offeram cor meum totum vanitatibus oppletum & vana cum cordibus sanctorum Confessorum nos vique in se ipsis humiliatorum & annihilatorum in societate Confessorum Regiam, quatenus veram mihi humilitatem ex mei ipsius annihilacionem impetrare dignetur

Pro die Mercurii.

Offeram rursus cor meum obscuratum & tenebratum vna cum cordibus sanctissimorum Patriarcharum viuâ plane fide illuminatis, & cum Christi corde infusa pariter & beatâ scientiâ illuminatissimo, ac precabor sanctissimam Virginem, vt impetret mihi viuam ac perfectam fidem.

Pro die Iouis.

Excellentissimâ pariter Regiâ offeram cor meum totum desiderii & spei rerum mundanarum addictum & immersum vna cum sanctorum Prophetarum cordibus terra se bonorum cœlestium eleuatis, & cum corde Christi Domini Nostri erectissimo ad gloriam animæ cum secura spe ad gloriam corporis, & precabor sanctissimam Virginem, vt impetret mihi veram spem bonorum cœlestium & æternorum.

Pro die Veneris.

Offeram similiter cor meum totum amore & cupiditate terrenâ repletum vna cum SS. Apostolorum cordibus Diuino amore profus inflammati, & cum Christi corde Diuina Charitate in summo gradu ardente, & precabor eandem Virginem De param veluti Angelorum Regiam, vt à suo Filio sanctissimo, sanctoque Spiritu impetret mihi perfectam & ardentem Dei proximique charitatem,

OYSTI
DERST
O V

Pro die Sabbathi.

Offeram cor meum totum occupatum, & in vana
 rena obiecta distractum vna cum SS. Angelorum
 dibus plane vnitis, recollectis, Diuinisque conser-
 tionibus deditis etiam in maximis occupationibus
 externis, ministrando quippe assistunt, & assisten-
 nistrant, simul cum Christi corde perfecte exercen-
 tam actiuam & contemplatiuam, cum in omni-
 bus simul quaesierit gloriam Dei, & hominis vni-
 At precabor eandem Virginem sanctissimam, De-
 rum Regiam, vt impetrem mihi cor verè Christi-
 quo in cunctis meis actionibus manum proximo
 Deo parite offeram.

Hæ sunt oblationes meæ & tributa, O sanctis-
 Virgo, totius Vniuersi Regina, & hæc sunt gratias
 quas à Maiestate tua supplex postulo, accipe
 meum, Domina mea, laua, munda, sanctifica
 guine filii tui pretiosissimo, tu thesauri huius die
 es, hoc cor meum eodem ditare digneris, vt in Sa-
 sanctificatum abeat totum Deificatum.

Recordare, sanctissima Virgo, quod sim mem-
 tuum, idemque hoc nomen impotter, quod postu-
 mini, instrumentum Domini, manus ista Digni-
 igitur sum possessio tua, posside me, voca me, et
 ad te, sum instrumentum tuum, cuncta meæ acti-
 opera cedant in gloria tuam, tuique filii, in san-
 numissio tua, à te sola post Deum veram spero
 tem filiorum Dei in statu gloria; suscipe denique
 go sanctissima, in seruum tuum & perpetuum meum
 tuum, & quidquid sum, possum, & ago, in
 Mater sanctissima, in tempore & eter-
 nitate, Amen.

✠ (o) ✠
 ✠

SVMMA PRIVI- legiorum Beatissimæ MARIÆ Virginis.

Ultra privilegia supra explicata, haud credo in-
gratum fore deuoto Virginis clienti, si pro maiori
paternæ huius complemento præfata privilegia in am-
plio rem distribuero numerum, quod tamen breuiter
iuxta modum sequentem præstabo.

Primum Privilegium.

PRÆDESTINATIO MARIÆ.

- I. Prædestinata creaturarum primogenita.
- II. In eodem signo cum Christo esto cum subordi-
natione sui ad ipsum.
- III. Prædestinata ad similitudinem Patris.
- IV. Ad Maternitatem Filij.
- V. Ad communicationem Spiritus sancti.
- VI. Prædestinata Regina.
- VII. Finis proximus & subordinatus Vniuersi.
- VIII. Causa.
- IX. Motiuum.
- X. Signum nostræ prædestinationis.

c 3 De-

OMNIBUS
DEI
MARIÆ
O.V.

Declaratio.

I.

Prædestinata primogenita creaturarum.

S. Bernard. **I**D affirmat & attestatur S. Bernardinus dicitur
Tom 2. ser. **I**ante omnes creaturas in mente Dei prædestina-
51. art 3. c. 4 Quod affirmat S. M. Ecclesia: Elegit tamquam
Ecles. in eam, prælegit, id est, ante omnes creaturas elegit
officio B. V. fundamentum habet in Diuino Oraculo: Egi ca
Ecles. c. *simi prodiu primogenita ante omnes creaturas*
24 ipsa loquitur Virgo) in æterna mente Dei
S. Bernar- fui ante omnes creaturas, & Ratio, secundum
din Tom. 1. sanctum Doctorem, est, quia inter puras crea-
serm. 61. c. **V**irgo est prima in propria excellentia: Est
9. fol. 516. **m**um purum creatum, id est, summum bonum
 Christum: ergo etiam prima erit in propria par-
 titione, ergo est privilegium B. Virginis debitum
 primogenita filia post Christum in prædestina-
 tione Dei.

II.

In eodem signo cum Christo est o cum generatione sui ad ipsum.

Cater. de **I**dque asseruit Ambrosius Caterius singula
Concept. **T**or prærogatiuarum & privilegiorum sanctissimæ
B. V. lib. 1. **g**inis: Est ab æterno prædestinatus Iesus, ac cum
fol. 17. **t**um quia fuit prædestinatus, non tanquam beatus
 taxat; sed tanquam *Filius hominû*, nempe, filius
 nis; tum quia nostræ redemptionis executione
Matre, & fuit vnita cum Matre, tanquam carnalis
 palis cum instrumentali; ergo conueniens factum
 etiam vnirent in eadem prædestinatione.

III.

Prædestinata ad similitudinem Patris.

Et hæc est dignitas serenissima Virginis quasi immensa, Garthus. 1. inquit Cathusianus, quod eundem cum Patre habeat art. 20. & Filium naturalem; enim uerò quemadmodum ab æter- no Patre æternus Genus Verbum increatum ut Crea- toris; ita B. Virgo in tempore concepit Verbum Incar- natum ut Saluatorem. Præterea similitudo Matris tempo- ralis cum Patre æterno consistit in hoc, quod sicut Pater per propriam cognitionem in suo fecundissimo ac pu- rissimo corde generauit Verbum; ita Mater Dei cogno- scendo proprium nihilum ut ipsamet attestatur dicens: quia respexit humilitatem, id est, nihilitatem meam, in utero suo fecundissimo ac purissimo concipit Christū.

IV.

Ad Maternitatem Filii.

Maria prædestinata fuit, ut Deum ipsum hominem pro- crearet, ut esset Mater Dei, qui fieret homo in virginali suo utero, ut qui est consubstantialis & Matri, ait S. Leo Papa, nimirum, ut is, qui eiusdem erat Naturæ cum Patre, esset eiusdem naturæ humanæ cum Matre.

S. Bernar- din. Tom. 2. serm. 51. a. 3. c. 4. S. Leo episc. 13. ad Pul- cher.

V.

Ad communicationem Spiritus sancti.

Tres enim sunt communicationes trium Diuinarum Personarum: prima est Patris æterni ad Filium per viam generationis; secunda Patris & Filii simul ad Spiritū san- ctum per viam spirationis; tertia Spiritus sancti ad extra ad humanitatem Christi, & ad sanctissimam Matrem per viam infinitæ quasi cōmunications gratiarū; vnde Chri- stus

OMNIBUS
DEUS
IN
OMNIBUS

Ex Caiet.

stus & B. Virgo tunquam Caput & Collum in membra Sanctæ Ecclesiæ, in eis profertur, quas è corde haulere Spiritus sancti.

VI.

Prædestinata Regina.

§. Tho. su-
per Salut.
Angel.
S. Bern.
Tom 1. ser.
52. art. 3. c.
2.

Quia Mater Domini Domina & Mater Regi-
terque prædestinata est, ipsa etiam ad idem
est Dominium, & ut notat S. Bernardus, mater
est, quod sit electa Mater Dei, quam totius Vni-
gina; quia hoc dependet ab illo tanquam ramus à
propterea potius dicimus: Mater Dei, quam De-
di vel vniuersi. Quod enim Maria Virgo sit
Regina huius Mundi, supponit aliud, quod primo
electa & consecrata in Matrem Dei.

VII.

*Finis proximus & subordinatus
Vniuersi.*

S. Bern.
serm. 2. de
pent.

Etenim, ut bene asserit S. Bernardus, Ob hanc
per hanc totus mundus factus est, propter Mariam
propter gloriam Mariæ post Christum Deus creauit
omnia, quia, ut supra dictum fuit, B. Virgo est
bonum post Christum, igitur per se appetenda, &
propter ipsam.

VIII.

Causa.

Meritoria de congruo prædestinatorum. Vnde
S. Augustinus Virgo ab Ecclesia dicitur Mater electorum
prædestinatorum, quemadmodum Christus
Pater electorum de condigno. Præterea est causa
stinatorum, quia sicut de Christo probant Theologi
Pater æternus eos prædestinauerit, quos à Christo

videtur proponendos, quando dixit ei: Postula à me, & da-
bo tibi gentem, &c. Hoc idem cum proportione sua
dicitur potest de B. Virgine, videlicet, eam concurrere ad
praestit nationem electorum, offerendo Filium, appli-
cando propria merita, & pro iis intercedo & orando.

IX.

Motivum.

Populum istum formavi mihi. laudem meam narrabit. *Isai. 43.*
Creavit, inquit Deus, magnum hunc populum electum
praedestinatorum ad finem laudis & gloriae meae, & non
solum gloriae meae, in quantum Deus sum; verum etiam
in quantum homo sum & filius hominis, nempe, Virgi-
nis; ergo ad gloriam Christi, pariter & Virginis.

X.

Signum nostrae praedestinationis.

Quia causa est signum à priori effectus: ergo
cum Virgo sit causa nostrae praedestinationis, signum
quoque erit, ac proinde devotus Virginis cliens & famu-
lus, qui eam ut causam praedestinationis suae suscipit, ut
signum quoque eandem suscipiet. Quapropter a quo *Germ. Pa-*
triarca devotionem erga B. Virgi- *triarcb.*
nem comparat respiratori corporis, quae simul est cau- *serm. de*
sa & signum vitae corporalis, ita devotio erga B. Virgi- *Deipara.*
nem est causa & signum spiritualis vitae. Et hic est
seculus illorum verborum Spiritus sancti: *Qui me invene-*
rit, inveniet vitam, qui me invenit, ait sanctissima Ma-
ter, per verum affectum devotionis, inveniet etiam vi-
ram gratiae & gloriae, sum enim causa & signum istius
vite.

Hoc idem confirmat S. Bonaventura, cum ait: *Qui D. Bona. in*
profer pretium pro liberandis, debet conferre beneficium specul. c. 6.
liberatis. eadem Virgo, quae profer sanguinem Christi,
nostrae salutis pretium, curare debet, ut talis redemptio-
nis sequatur effectus, idque mediâ devotione, quam quis
ha-

QV SIT
DERST
O V

habet erga eam: ergò deuotio erga B. Virginem
genum prædestinationis nostræ.

Secundum Priuilegium.

Maternitas Dei.

- I. *Maria vera Mater Dei.*
- II. *Mater naturalis.*
- III. *Mater digna.*
- IV. *Virgo & Mater.*
- V. *Causa instrumentaria vnionis personæ*
- VI. *Maria non Dei para solum, sed Dei para*
non in se, sed in Christo.
- VII. *Non solum Deifica in Christo, sed*
ipso honorata pro superioritate
- VIII. *Maria affinis & Consanguinea Dei.*
- IX. *Comparentalis Deo Patri.*
- X. *Hospitium sanctissimæ Trinitatis.*

Declaratio.

I.

Maria vera Mater Dei.

*Conc. Eph.
Can. 1.
Tom. 1.
Conc. 17.
3. p. 9. 35.
art. 4.*

Est ueritas Fidei definita in Concilio Ephesano
nimirum, *Dei para, Dei genitrix, Mater Dei.*
Et Ratio, secundum Doctorem Angelicum,
concepit & peperit hominem Christum, qui
Deus per hypostaticam Verbi vnionem.

II.

Mater naturalis

Quia conceptio Christi est naturalis, quantum ad 3 p. 2. 33. A. substantiam, cum pro materia habuerit naturalem Vir- 4. ginis sanguinem; sed est miraculosa quod ad modum, quia a virtute Spiritus sancti contigit: quemadmodum (& est exemplum S. Thomae) potentia visiva miraculose restituta caeco naturalis est, quod ad substantiam; Supernaturalis vero quo ad modum.

Ex hac connaturalitate colligit S. Bernardus, sanctissimam Virginem necessario eleuandam fuisse ad a- S. Bern. Tom. 1. Conc. 61. & 1. cap. 12. gualitatem quandam Diuinam per quandam quasi infinitatem perfectionum & gratiarum, & hoc apportat exemplum sicuti ferrum, ut fiat causa naturalis alterius ignis, necesse est, & ipsum fiat ignis seu ignitum, ita beatissima Virgo necessario fieri debuit, quasi Diuina, ut esset causa naturalis Filii Diuini, Filii Dei.

III.

Mater digna.

Privilegium est ac titulus, quem ei attribuit S. Ecclesia: *Eccles. in Tula fuisse digna portare Regem caelorum & Dominum, offic. de quo titulo veluti compendio Sanct. Ambrosius Concept. comprehendit ceteras omnes Virginis gratias: Quid & Natiuitatem in singulis moror, digna fuit, & hoc sufficit, S. Ambros. nec aliud dicendum occurrit, ex qua filius Dei lib. 2. de nascitur. Et secundum Sanct. Bonaventuram id de off. intelligitur de dignitate congruitatis, non condignitatis, quia dispositio gratiae, cum sit inferioris ordinis, condigna esse nequit & aequalis dignitati Maternitatis spectantis ad ordinem superiorem vnionis hypostaticae.*

IV. Virgo

UNIVERSITÄT
PADERBORN
LIBRARY

IV:

Virgo & Mater.

Origen.
Hom. 1. ex
10. tom. 3.

Quia Filius eius *Deus est, & Homo*: nec potest
uti argumentantur sacri Doctores, talis Filius, nec
Deus & Homo aliam habere Matrem, quam
Mater & Virgo est; nec talis Mater alium poterat
filium nisi eum, qui *Deus Homo* erat: Vnde
Origenes, *O digna digni, immaculata sancti,*
unica unici, dignissima Mater dignissimi Filii,
immaculata Filii sanctissimi, & sicut est vna de
Filius absque alio simili, ita est vna & unica Mater
que pari.

V.

*Causa instrumentalis unionis hypostatice
seu personalis.*

Elych tom.
7 BB. PP.
Homel. 2.
de B. V.
Suarez.
tom. 1 disp.
10. sect. 1.
Conc. To-
let.

Etenim, quamvis hoc privilegium non foret
rius B. Virgini, ad hoc, ut esset vera Mater Christi
ominus attribuitur ei ad maiorem excellentiam
dum Elychium, vnde Virginem sanctissimam
Instrumentum Incarnationis, quia non concurrens
xat tanquam instrumentum Spiritus sancti ad forma-
nem corporis Christi, verum etiam ad producendum
unionis personalis, neque contra hoc facit
Tolerantem asserendo: *Vnio hypostatice soli Deo
da est*, id enim solum intelligendum est, vnicuique
staticam tribuendam esse soli Deo, tanquam
cipali, cum quo simul stat, quod Virgo concurrens
lum tanquam instrumentum.

VI.

*Maria non Deipara duntaxat, sed etiam
fica, non in se, sed in Christo.
Esse Deificam in Christo est privilegium Virgini*

Primum, pars enim substantia Virginis effecta est corpus Christi, quod Verbo hypostaticè unitum est. Quamobrem, iuxta S. Bernardinum, pars carnis & sanguinis Virginis assumpta est à Verbo, non in Virgine; sed in Christo, ut dictum est. Et in hac veritate fundati Doctores sacri Matrem sanctissimam vocant Deificam, nempe Deum factam in Christo, imò Carthusianus non duoties eam appellat Deificam & Diuinam, verum etiam Deificatissimam & Diuinissimam & Nazianzenus, Deum habitam. Præ reliquis verò Gerson ei attribuit ipsum et nomen Deæ: O Amatricè & amatam Deam nostram, quod intelligendum est eo in sensu, quo Psalmista de personis in excellenti sanctitatis gradu constitutis loquitur dicens: Ego dixi Dii estis, & filii excelsi omnes, nempe exaltati super communem statum hominum.

S. Bern. à-
pud Car-
thuf. c. 3.
art. 15. de
B. V.
Carthuf.
lib. 1. art.
16. & c. lib.
2. art. 7. de
B. V.
Nazianz.
in Tragœ-
dia.
Gerson.
tom. 2. ser.
de S. Bern.

VII.

Non solum Deifica in Christo, verum etiam ab ipso honorata pio Superioritatis respectu.

Sanctissima Mater honorata fuit à Christo, quasi Superior, veluti loquuntur sacri Doctores: vnde secundum S. Bernardinum, quemadmodum hæc propositio veræ: Diuino imperio omnia famulantur & Virgo; ita & hæc alia verò conformis est: Virginis imperio omnia famulantur & Deus. Ratio est, quia aliqua superioritas est proprietatis necessariò connexa cum Maternitate, licet subiectio cum filiatione, & sicut Diuinitas non impedit, quò minus Christus sit filius; ita neque impedit, quò minus se tractari permittet tanquam subiectum & subditum, iuxta Diuinum Oraculū: Et erat subditus illi. Quæ proptet S. Petrus Damianus rogat B. Virginem dicens: Ora pro nobis Patrem & iube natum.

Tom. 1. ser.
16. a. 1. c. 6.
Pet. Da-
mia. de
Nat. B. V.

VIII.

Maria affinis & Consanguinea Dei.

Quia fuit consanguinea & in primo gradu parentelæ

O VSTI
DE RET
O V

cum Christo in quantum homo est, & affinis & in
gradu affinitatis cum Christo in quantum Deus
uti asserit & contestatur Caietanus, cum ait: *Ma-*
tas Virginis fundauit affinitatem cum Deo, quod
q. 10. a. 24. Diuinitatis propria operatione ac naturali utroque
concepit ac peperit hominem illum, qui erat Deus

IX.

Comparentalis Patri.

Carthus. Hunc titulum & priuilegium ei attribuit. *Car-*
de B. V. art. nus: *Mater Filii Dei, inquit, est comparentalis Deo*
9. scilicet, eundem filium cum Deo habet. loquitur
Orig. in nes explanat exemplo vocis: Sicut verbum *homo*
Matth. non diuiditur in audientibus, sed totum est in *lingua*
Hom. 1. Verbum unigenitum ubique totum est, & in *caelo*
terra & apud Patrem & in Virgine, & in *partu*
uiditur; ergo cum fundamento affirmari potest
etissimam Virginem esse comparentalem Patri.

X.

Hospitium sanctissime Trinitatis.

Efychius Postquam Efychius Hierosolymitanus in *con-*
Hom. 2. de tione Beatissimæ Virginis cum arca Noë *exp-*
B. V. BB. multas ac varias prerogatiuas illius tanquam *di-*
PP. quæ excellentiori modo competeabant Virginitati *g-*
Isido. apud figurato, concludit dicens: Illa, nimirum, *ta-*
Carthus. tres conignationis & mansiones habebat. Hac *ra-*
de B. V. uersam Trinitatis plenitudinem: quandoquidem *po-*
tus sanctus adueniebat atque hospitabatur, & *te-*
umbrabat, & Filius utero gestatus inhabitabat. *re-*
idem significare voluit Archangelus Gabriel *ti-*
dixit: Spiritus sanctus superueniet in te, ecce *o-*
tum; & virtus altissimi obumbrabit tibi, ecce *ra-*
& quod nascetur ex te sanctum vocabitur. *ti-*
filium, qui nouem mensium spatio in utero *o-*
in corporaliter habitauit.

Tertium Privilegium.

PURITAS
MARIÆ.

- I. Præservata à peccato originali.
- II. Acceleratus in ea rationis usus.
- III. Libera à peccato actuali.
- IV. Libera à potentia.
- V. Sine fomite.
- VI. Sine deordinatione passionum.
- VII. Sine tentationibus.
- VIII. Purior Angelis.
- IX. Præmicaria seu vexillifera Virginum.
- X. Purissima in se & in aliis.

Declaratio.

I.

Præservata à peccato originali.

Quia magna profecto cacophonia & dissonantia est, inquit Catarinus inter hos duos terminos, esse Matrem Dei, & esse sub ira Dei, & tamen in Conceptione sua non fuisse actualis Mater Dei, erat tamen prædestinata & futura Dei Mater, & Mater futura Dei toto & omni tempore debet esse honorata, quia ignominia antecedens sequitur eam, etiam pro eo tempore, quo Mater est, in quo non tantum est ignominia esse, sed etiam fuisse in peccato & sub ira Dei, esto tali culpæ unico duntaxat temporis momento fuisse obnoxia.

Catar. lib. de pecc. orig. & de Concept. B.V. Ibidem.

Ex alia parte, veluti argumentatur Anselmus, est maxima consonantia & decencia inter hos alios duos terminos, Summa dignitas Matris & summa puritas; Virginali ergo hæc summa puritas ab omni peccato etiam originali remotissima post Christum attribuenda est B. Virgini, orig. c. 18. nam

Q
V
S
T
I
D
E
R
S
T
T
R
I
S
I
O
V

*S. Aug. lib.
3. de lib. arb.*

*S. T. in 1.
dist. 17. q. 2.
a. 4. ad 4.*

*Ine. 11. loc.
fol. 202.*

*S. Vinc.
Ferrer ser.
2. de Nat.*

nam iuxta S. Augustini regulam de cuius in fieri, etiam, con-
conueniens fuit, ut Deus ita se gereret erga Matrem, ut
am; ergo ita fecit Deus, & quidquid tibi videretur, non igitur
lius occurreret, id scias fecisse Deum; & eadem ratione an-
confirmatur S. Thomæ doctrinâ concedentis, quod Conco-
B. Virgine sit summa puritas, non vero summa caritas; quia
quia augmentum puritatis est secundum contrarium, id est, con-
trario, scilicet, a peccato; & quia in Virgine fuit augmentum
ab omni peccato, eum in ea consequenter augmentum puritatis
omnis puritatis; est augmentum charitatis est secundum
sum ad Diuinam bonitatem, quod semper eum
& maius in sanctissima Virgine, & per consequens
summam charitatem; sed summam habuit puritatis
quâ maiorem haud habere poterat, in quantum
tat remotionem ab omni culpa. Procedit ite-
bertus magnus; qui non solum in anima, verum etiam
corpore & sanguine Virginis hanc summam puritatis
extitisse asserit: Non enim, inquit ille, Spiritus sanctus
lium, à quo ipse procedit, sanguini imprimeret, nisi
tatem Diuinam purificaret, nec Verbum Spiritus
membra sua formaret, nisi de materia à quâ puritas
ex omni capite sanctissima Virgo in Conceptione
titit purissima, quam cum sancti Angeli summi
uerentia & ueneratione spectarent, subitò ac
illa anima creata, iuxta & corpori unita fuit, summi
lætitia & iubilo festum Conceptionis in celo factum
ut refert Vincentius Ferrerius.

II.

Acceleratus in ea vsus rationis.

Cæteras inter gratias, quas Verbum Incarnatum
hibuit Præcursori suo S. Ioanni Baptista, eo tempore
quo uisitata à sanctissima Virgine Mariæ eius Filius
dignatum fuit hunc suum Præcursores sanctissimum
mundare à culpa originali, hanc etiam eidem præcur-
gratiam, quod in eo accelerauerit vsus rationis
sanctus Præcursor dotatus in super spiritu proprio
ventre materno perspicuè cognouit Verbum Incarnatum.

ita fieri non conformiter de eo canit S. M. Ecclesia: *Ventris ob-*
erga Matrisulo recubans cubili senserat regem thalamo manentem.
verum quis igitur negare poterit, eandem hanc gratiam ac
e eadem conge ampliore Beatissimæ Virgini concessam fuisse
cedens, ad Conceptionis suæ momento, quando ipsi fuit infusa
summa puritas: haud dubium est Virginem sanctissimam debi-
mre, in reverentiæ actu ad Deum conversam elicuisse actum
gine fuit virtutibus charitatis, maioris, ut sentit & probat sua-
enter affectus perfectionis, quam sit actus amoris ardentissimi
tatis affertur per scripturam Ieraphai.

III.

Libera à peccato actuali.

Idque probatur ex eodem principio summæ puritatis
Virgini competentis, roboraturque ratione D. Thomæ,
qui ait: *Non autem fuisset idonea Mater Dei, si peccasset a-* 3. p. q. 27. a.
liquando, quia honor & ignominia parentum redundat in 4.
filios; ideo simpliciter fatendum (concludit idem san-
ctus Doctor) quod Beata Virgo nullum peccatum actu ale-
comissit, nec mortale, nec veniale, ut sic in ea impleatur,
quod dicitur Cant. 4. Tota pulchra es amica mea, & macula Cant.
non est in te. Eadem veritas definita fuit per Trident.
Concilium Tridentinum: *Sola Beata Virgo ex privilegio sess. 6. Can-*
in sua vita omnia peccata etiam venialia vitavit. 25
Eadem D. Thomæ ratio extendi potest ad ostenden-
dum primum privilegium B. Virginis, videlicet ad pro-
bandam præservationem à peccato originali à fortiori,
quia redundat in maiorem ignominiam Matris & filii
peccatum originale, quam veniale; illud enim & non
illud præstat gratiâ Dei, & constituit animam Deo inimic-
am; ergo si sanctissima Virgo exempta fuit à peccato
actuali veniali, multo magis à peccato mortali origi-
nali.

IV.

Libera à potentia.

Quod etiam affirmat S. Thomas; sed limitat hoc pri- S. T. in 3. d.
Pars Secunda d uile. 3. q. 1. a. 3.

UNIVERSITÄT
PADERBORN
BIBLIOTHEK

Alens. 3. p. q. 9. memb. 3. a. 2.
Carthus. lib. 1. a. 22. de B.V.
 priuilegium ad tempus, quo concepit Christum, nim erat actualis Mater Dei; Verum alii faciunt id absolute intelligunt absque limitatione temporis, si non erat Mater, futura tamen erat. Hanc adducunt rationem, quia semper & omnino re gratia Virginis lib. era extitit ab omni contrarietate pugnante, resistente, & impediende; in superius his fuit propter continuam gratia efficacis conuentionem, & propter negationem Diuini concupiscentium, nam secundum D. Angelicum *impugnatio tollit libertatem, sed defectum libertatis; quia potest vel illud bonum, & non in malum, & in hoc Virginitas superauit gratiam Adami & Angelorum, quia hi poterant non peccare, si uellent, sed non poterat uelle peccare, unde quod Christus habuit gratia*
B. V. c. 2. n. 6.
 Christus habuit repugnantiam ad posse peccare, sed uel ratione hypostatica unionis ad Verbum, uel Virgo eandem habuit ex priuilegio ratione gratiam Matris Dei.

V.

Sine fomite.

Sess. 5. de peccato originali.

Quia, secundum Concilium Tridentinum, *conscientia non est peccatum, sed est ex peccato & ad inclinatio*, supponit namque peccatum originale causam, & inclinatio ad peccatum actuale, relictum; ergo si in Virgine non habuit locum peccatum originale, neque fomiti ullus unquam patuit, tertia hæc inclinatio ad peccatum haudquaquam ueniens summa puritati supra allegata. Ex quo tentionibus eruitur, fomitem in sanctissima Virgine gatum duoraxat, sed etiam extinctum fuisse, relictum & quod ad actum secundum, & quod ad actum primum; nec solum fuisse extinctum in conceptione ipsomet conceptionis tempore sublatam & extinctam, sed omnem fomitis concupiscentiam & quod

primum, & quod ad actum secundum, & quod ad appeti-
tum sensitiuum Virginis, cuius Ratio est, quia Virgo in
conceptione sua nullo modo contraxit peccatum origi-
nale, neque illius fomitem. Porro modus, quo fomes
ille extractus abiit, contigit per communicationem ha-
bitum virtuosorum appetitum sensitiuum Virginis in-
clinationem ad bonum & ad subordinationem illius ad
rationem; sicut etiam per auxilia proportionata effica-
cium gratiarum, & præterea per negationem Diuini
concurfus cum eodem appetitu ad omnem actum inor-
dinatum & non subordinatum rationi.

VII.

Sine deordinatione passionum.

Hoc privilegium sequitur ex præcedente, quia ubi
non est inordinatio fomitis, ubi neque est turbatio pas-
sionum: Si radix bona & rami, si appetitus inferior est
in actu primo ordinatus & regulatus, talis quoque erit
in actu secundo operationum. Quamobrem appeti-
tus inferior in B. Virgine non nisi ad imperium volunta-
tis selemouebat, & ipsi ad nutum obtemperabat absque
vlla repugnantia, & voluntas perfectum habebat do-
minium in suis actus, cum nullos haberet actus indeli-
beratos & inuoluntarios; sed omnes deliberatos &
liberos; & ideo, quemadmodum de Christo dicitur,
quod non fuerunt in eo passiones sed propassiones, non
fuerunt in Christo motus partis inferioris inordinati,
sed omnes ordinati & rationi obediens; sic tristitia,
gaudium & similes affectus non fuerunt passiones, nim-
rum, affectus inordinati in Virgine; sed veluti propas-
siones, nempe, affectus ordinati omnes, & subordinati
rationi.

Hieron. in
Matth. 26
Mag. sent.
in 2.

VII.

Sine tentationibus.

Quod intelligitur de tentationibus intrinsecis, quæ
d 2 cor-

Q. V. S. I. T.
D. E. R. E. T.
M. A. G. I. S. T.
O. V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

contingere solent mediantibus pravis malicia-
tationibus & motibus, & Ratio est, quia ut supra
sum fuit, appetitus inferior Virginis liber erat
fomite; ergo neque per seipsam, neque vires

Damasc. tum Dæmonis poterat esse rebellis rationi; **Qui**
lib. 3. de fide poterat esse causa intrinsecæ suggestionis; **Qua**
6. 2. purissima Virgo tentari poterat extrinsecè, **Qua**

modum Christus D. N. tentatus fuit. Ex quo
liquod dubium, an hæc potentia fuerit reduci
nimirum, an B. Virgo hoc modo fuerit tentata

S. Bern. det negatiuè S. Bernardinus, quia effugabatur
Tom. 2. nes à sua ardente charitate; sicut musca ab igne.

Serm. 51. a. verò probabilem censet partem affirmatiuam,
3. c. 2. tim verò Dæmon, quando intellexit dictum illu-

Gerson su- nis in cantico eius: *Beatam me dicent omnes gentes*
per Magnif credidit arrogantem; vnde ut adderet ei sum-

perbiæ, comparans in forma humana applicatam
Virgini, rationes Beatitudinis eius confirmandis

sis & nouas etiam adducendo, ut ratione summa
foelicitatis ad præeam in animi elationem & in-

tem deduceret; at subito summam cum prudentia
militate abactus & repressus fuit à B. Virgine;

men Dæmon propterea à priori suo delitit con-
itâ fremens potentioribus eam aggrediens

quaquam omnino vanis; etenim quam puerili
tam, foelicem & exaltatam deprædicauerat, cum

vertens vela, ut humilem admirabatur, in hanc
pens verba: *Quam bonè superbia in humilitate*

Idem. *eugè, eugè, digna eris, & lauanda per omnia*

nes. Cui respondet Virgo: *Confundantur*

tur, qui dicunt mihi eugè, eugè, sed soli Deo

nor & gloria.

Rationes pro hac opinione militante, sunt
Christi, exemplum nostrum: *ut possit comparari*

per omnia, sicut & exercitium maioris meritum

tatis, & hoc ipsum videtur voluisse inuete Deo
illis Dæmoni dictis: *Tu insidaberis calcas*

mirum, per extrinsecam suggestionem, & in

caput tuum, semper de te triumphans.

VIII.

Purior Angelis.

Quia, secundum Albertum, puritas in Angelis fuit à lib. de B. V. gratia necessaria & non meritoria; at in Virgine fuit à cap. 182. gratia libera & meritoria. Angeli, quia sunt puri spiritus, impo- nis motibus, qui à carne proueniunt, haud poterant esse sobiecti, ac propterea ipsi habere puritatem quodam sine merito, quia fuit necessaria; at Beata Virgo, non obstante eo, quod non esset purus spiritus, habuit nihilominus gratiam Virginitatis adeo singularem, ut superaret Angelicam, & ex ea indicibile percepit meritum, quia in ea conservanda fuit libera.

IX.

Primicaria seu vexillifera Virginum.

Privilegium est, quod ei attribuit S. Bernardus san- S. Bern. ctissimam Virginem appellans primicariam Virginum, id est, signiferam seu vexilliferam Virginum, quæ Vexillifera inter Virgines, & ratio, iuxta Albertum Magnum, est, quia fuit prima Virgo origine & excellentiâ; B. V. c. 230. quod genuit omnes alias Virgines per imitationem. Et in hoc sensu notat & aduertit idem Doctor non dici de Christo, quod sit Virgo Virginum, quia non est primus inter Virgines, veluti Mater sua prima est; nihilominus idem subiungit, quod Christus in Virginitate superaret sanctissimam Matrem suam, quia maioris dignitatis & excellentiæ est, esse Virginem & Filium Virginis, quam esse Virginem & Matrem Virginum: Plus est esse Virginem Filium, quam esse Virginem Matrem Virgi-

X.

Purissima in se, & in aliis.

Tanta enim erat vis & virtus gratiæ, quæ relucebat in vultu Virginis, & tanta erat vis virtutis Diuinæ, quæ in ea

LIBRARIUS
DE REPT
MUSEI
O. V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ea operabatur, ut solo aspectu mundanorum animarum ad caelestia eleuaret, & sola sua praesentia speculanda corda accenderet in amorem & desiderium aeternitatis.

Quartum Priuilegium.

GRATIA MARIAE.

- I. Maria Inuentrix gratia.
- II. Repleta omnibus gratis.
- III. Dispensatrix gratiarum.
- IV. Gratia super omnes gratias.
- V. Super statum Adami.
- VI. Super statum Angelorum.
- VII. In gradu intensissima.
- VIII. In valore quasi infinita.
- IX. Continet summum virtutum apicem.
- X. Excellentiam quoque donorum compendit.

Declaratio.

I.

Maria Inuentrix gratia.

Luc. 1.
S. Bern.
Hom. 3 super
per Missus
est.

Priuilegium attributum Virgini ab Angelis: Inuenisti gratiam apud Dominum: Inuenisti Bernardus, quod quarebas, & quod nemo ante te inuenire, Sed quae est ista gratia quam inuenisti? Inuenisti pacem, inuenisti salutem, inuenisti vitam perennem.

II.

Repleta omnibus gratis.

Albert. M.

Quia, secundum Albertum est repleta gratis.

sempe, Verbo Divino & aeterno, quod in se cupctas S. Hieron. comprehendit gratias; ideo caeteris per partes, Maria se serm. de Assumpt. tota infudit plenitudo gratia. Habuit gratiam Divinitas in carne, gratiam Charitatis in corde, gratiam affabi- S. Bernard. litatis in ore, & gratiam misericordiae & liberalitatis in manibus.

III.

Dispensatrix gratiarum.

Quia thesaurus Dei est, & Thesauraria gratiarum ipsa. Idiotia de B. Quia propter nulla gratia de caelo in terram venit, nisi V in prolo- gramiat per manus Mariae. Cuius rationem profert S. go BB. PP. Bernardus: Quia est Mater Filii spirantis Spiritum san- S. Bernard. ctum in utero suo; ergo quemadmodum habet cer- dus. tam quandam auctoritatem in Christum: ita quandam, S. Bernard. ut sit dicam, iurisdictionem, siue auctoritatem habet in o- diuus Tom. mnibus temporales processiones Spiritus sancti, quibus vult, 1. serm. 61. quando vult, quomodo vult, & quantum vult, per manus e. 3. ipsam administratur.

IV.

Gratia super omnem gratiam.

Quia caeterae omnes gratiae terminantur ad gloriam; gratia Virginis transit ad Maternitatem Dei, ad Incarnacionem Verbi; illius namque suffragio non promeruit diuturnam gloriam, ad eamque non solum habuit rationem meriti ad gloriam; sed etiam dispositionis ad dignitatem Maternitatis Dei.

V.

Super statum Adami.

Enimvero sanctissima Mater adornata fuit iustitia Carthuf. aequali, quantum de effectum primarium gratiae & vir- de B. V. lib. tutis, longè perfectioni, quam fuit iustitia originalis 2. c. 8. Adami, quamvis non habuerit effectum secundarium in possibilitatis & immortalitatis; veluti habuit Ada- eius,

Handwritten text in the right margin, possibly a library stamp or note, including the words "BIBLIOTHEK" and "PADERBORN".

VI.

Super statum Angelorum.

S. Anton.
p. 4. tit. 15.
cap. 9.

Quia gratia Beatissimæ Virginis, iuxta S. Thomam stabilior fuit gratiâ Angelorum, si quidem non possunt, sed potuerunt aliquando peccare, ut Virgo nec potest, nec potuit unquam peccare, namque fuit per gratiam impeccabilis toto tempore, veluti supra diximus. Præterea, secundum Thomam fuit quoque plenior, familiarior Deo, et maior gratiâ Angelorum.

S. Thom. o.
p. 1. c. 8.

VII.

In gradu intensissima.

Quoniam est gratia dispositiua ad infinitam dignitatem; ergo talis gratia debet esse in gradu intensissima, videlicet summa & incomparabilis respectu iusuis alterius creaturæ gratiæ, cum semper quædam aliâ maior existat.

VIII.

In valore quasi infinita.

Quia persona Virginis ad infinitam quandam dignitatem, iuxta doctrinam D. Angelici, exaltata fuit hoc, quod est Mater Dei, habet quandam dignitatem infinitam ex bono increato, quod est Deus; ergo dicitur gratiam Virginis, in quantum est gratia talis personæ, et operationumque à dicta gratia procedentium, habere valorem quasi infinitum.

p. 1. q. 75. a.
6.

IX.

Continet summum virtutum apicem.

S. Anton.

Quia gratia sanctificans continet gratiam virtutum summam, et per consequens apicem virtutum.

erga Beatiss. Virginem.

57

& secunda crescit iuxta proportionem primæ: unde p. 4. tit. 15.
et in B. Virgine sit gratia habitualis in summo gradu, 6. 19.
in eodem gradu constituta erit gratia virtutum. *Carthus.*

lib. 1. art.
15. de B. V.

X.

*Comprehendit etiam excellentiam
donorum.*

Propter eandem rationem, ut notant iidem sacri Do-
ctores, & dona Spiritus sancti, sicut & gratiæ gratis da-
tæ in excellentissimo ac eminentissimo gradu repertæ
faciunt in sacratissima Virgine.

Quintum Privilegium.

VIRTUTES MARIE.

- I. In origine altissima.
- II. In gradu perfectissima.
- III. In productione infusa.
- IV. In duratione stabiles.
- V. Pura sine contrario.
- VI. Libera sine impedimento.
- VII. Perfecta donis.
- VIII. Confirmata votis.
- IX. Non humana; sed Angelica.
- X. Et supra Angelicas, quia exemplares & Di-
vina.

Declaratio.

I.

In origine altissima.

Quia sicut virtutes Christi suam deduxere originem
& principium à gratia vnionis; ita virtutes Mariæ
à gratia Maternitatis.

d s

II.

II.

*In gradu perfectissima.*S. T. 3. p. 9. 3
a. 2.

Quia, secundum D. Angelicum, virtutes sunt
derivationes, seu effectus & ramificationes, cuius pro
ri debent; ergo si gratia Virginis, uti supra dicitur
in summo gradu perfectionis, in eodem eorum
ta virtutes,

III.

*In productione infusa.*S. Anton.
p. 4. tit. 15.
c. 19.
S. Bern.
tom. 2. ser.
51.

Etenim in instanti conceptionis suae conducta
est virtutes, tam naturales, quam supernaturales,
acquisitionem per proprios actus; sed per infusa
dono Dei, & cum virtutibus simul obtinuit
tus sancti & gratias gratis datas.

Communicata ei fuit gratia miraculorum, quod
dum actum duntaxat, quomodo illam habuit
Sancti; sed etiam secundum habitum, cuius gratia
exercuit post Ascensionem Filii in confirmatione
dei Christi, ac huius praesertim veritatis, quod
Mater eius. Fuit ei communicata gratia linguarum
diuersarum nationum hominibus & populis, qui
ex variis mundi partibus ad eam confluxerant, ut
eorum lingua & idiomate loqui faceret. Dono enim
phetiae praedicta fuit. eiusque specimen aliquod
quando dixit: *Beasam me dicent omnes gentes*
nuptis, quia praecognouit in Spiritu futurum
dicendum: *quacumque dixerit vobis facite*, & de
tellexit Ilias illud: *Accessit ad Prophetissimam*, &
E peperit.

Isa. 6. 8.

Hoc idem dicendum est, de dono interpretatio
sermonum, id est, scripturarum, aliisque similibus
batio huius privilegii desumenda est tum ex merito
merito dignitatis talis Matris tum etiam, quod
uilegium istud fuerit concessum propter pacem
stris Adamo & Eva, non potest, neque debet
Beatissima Virgini.

IV.

In duratione stabiles.

Quia non solum hae virtutes nunquam neq; in toto, neq; in parte defecerunt & decreuerunt in B. Virgine, sed semper profecerunt, & in illis Virgo sacratissima semper magis magisque profecit iuxta augmentum gratiae.

V.

Pur a sine contrario.

Quia nunquam in eam irrepere habitus pravi contrarii; vadè Virgò sanctissima semper habuit summam inclinationem & facilitatem ad bene operandum.

VI.

Libera sine impedimento.

Nunquam Virgo benedicta habuit impedimentum vel obstaculum passionum, quia sicut dicitur de Christo, 3. dist. 15. quod non fuerunt in eo passiones, videlicet, motus inordinati, sed pro passiones, nempe, affectus ordinatissimi, & ratione sub ordinati, ita hoc idem potest ac debet dici de Beata Virgine, uti supra dictum fuit.

Magnif. in S. Hieron. in Matt. e. 26.

VII.

Perfecta donis.

Quia perfecta virtus in dono, Donum in beatitudine, & Beatitudo in fructu, id est, virtus perficitur dono Spiritus sancti, donum perficitur Beatitudine, & Beatitudo perficitur fructu eiusdem Spiritus sancti; cum igitur virtus in Virgine fuerit perfecta, eis quoque unita sunt septem dona Spiritus sancti, octo beatitudines, & duodecim fructus Spiritus sancti, & à virtutibus recipiunt perfectionem operationis, à dono eminentiam, à Beatitudine statum, à fructibus voluptatem & delectationem aeternae dulcedinis, nec non aeternae gloriae delectationem.

Albertus Mag. super Missus est. Isa. II. Matth. 5. Gal. 5.

VIII.

IN
DE
RE
T
O
V

VIII.

*Confirmata votis.**Albert.**S. Ambros.**S. Bern.**S. Thomas.**S. Brig. lib.**1. reuelat.**c. 1.*

Volunt enim nonnulli sacri Doctores, sancti
 Virgine[m] etiam ab instanti conceptionis sua
 votis confirmatas virtutes principales perfectionis
 angelicæ & religiosæ obseruantia, puta, Paupertatis
 Castitatem & Obedientiam; siquidem ab eo tempore
 cognouit perfectiora, gratiora Deo, ac magis merito
 esse ea opera, quæ fierent à voto se obstrigenti
 quam à solutis, idque confirmatur etiam exemplo
 sancti, qui in Conceptione sua emisit votum totum
 pendendi in redemptionem humani generis ad
 usque. Præterea veritas hæc corroborari potest
 quæ ipsamet B. Virgo sanctæ Brigittæ reuelauit
 verbis: *Voui in corde meo obseruare virginitatem
 unquam possidere in mundo, & omnem voluntatem
 am Deo commisi.*

Magno igitur cum fundamento hoc privilegium
 betur B. Virgini, quod, nimirum, prima omnium
 rit, quæ ex instinctu Spiritus sancti voti natura
 straxerit Diuino seruitio & obsequio, ac proinde
 prima fuerit inuentrix & institutrix status Religio-
 ius in Conceptione sua prima iecit fundamenta
 eam compleuit & perfecit eundem in sua Præse-
 quando insuper adiunxit obseruantiam extrinsecam
 propriosque deseruit parentes paternasque a domo
 plum ingressa, in quo veluti loco & habitaculo
 forum proprio Deo se consecrauit.

IX.

*Non humana, sed Angelica.**S. Tho. 1. 2.**q. 61. art. 5.*

*Quia non sunt virtutes purgatorie, passionibus
 delictis, subiectæ; sed virtutes purgati animi, et
 virtutes heroicæ, perfectissimæ, competentes
 & Beatis in cælo existentibus.*

Neque tamen esse meritorium, seu ratio meriti defuit *Albert.*
 virtutibus illis, quibus sanctissima Virgo dotata erat, *Magn. c.*
 quia tamen habuerit virtutes per modum patrie, quan- *69 de B. V.*
 tum ad actum perfectissimum, habuit tamen per modum *fol. 46.*
 patrie, quantum ad meritum; in perfectione virtutum si- *S. Anton.*
 mulis fuit statui Beatorum; at quantum ad meritum si- *p. 4. tit 15.*
 mulis statui Viatorum. *c. 17. §. 4.*

X.

Et super Angelicas, quia exemplares
& Diuina.

Quemadmodum enim virtutes Diuinae dicuntur vir- *S. Tho. q.*
 tutes exemplares, quia Deus est primum exemplar à no- *61. a. 5. par.*
 bis imitandum; ita virtutes sanctissimae Virginis cum 2.
 sit exemplar secundum post Deum nobis pariter imitan-
 dum, dici possunt exemplares: *Posita est enim B. Virgo*
angelicus Doctor) ut uniuersale exemplum o- *S. Topusc. 8*
mnino virtutum, è quo cuncti vitam cuiuslibet virtu-
tus extrahere possent idæam.

INSTIT
DECRET
V. S. C.
O. V.

Sextum Priuilegium.

MERITUM MARIÆ.

- I. Eminensissimum in ordine.
- II. Effracissimum in virtute.
- III. Intensum sine remissione.
- IV. Continuum sine interruptione.
- V. Stabile sine diminutione.
- VI. Mirabile in excessu.
- VII. Fecundum in communicatione.
- VIII. Fundamentum secundarium Ecclesia.
- IX. Gaudium Vniuersi.
- X. Vnitum merito Christi.

Decla-

Declaratio.

I.

Eminentissimum in ordine.

TRansilit namque ordinem gratiæ habitualis, ordinem vnionis accedit, quia terminatur in ternitatem Dei, & Incarnationem attingit. Velut quispiam imaginari sibi potest ordinem perfectum aut etiam eminentiorem eo, in quo reperitur Mater est Mater Dei.

II.

Efficacissimum in virtute.

Quia iuxta dictum S. Gregorii: Meritorium *S. Greg.* Virgo Maria usq; ad solium Diuinitatis erexit, Sanctorum merita promerentur gratiam dei & gloriam; at merita sanctissimæ Mariæ Virginitatis attingunt thronum, cum in prole filium verum Dei Filium promeruerit.

III.

Intensum sine remissione.

ET enim iuxta doctrinam Doctoris Angelici *tem:* Vnde actus suæ virtuti æquales semper quotiescunq; gratiæ intensioris adicit motus, res etiam causabit actus; habitus virtutis in Virginitate impedito passionum & fomitis, resistimus, liber semper exiit; ergo semper actus totus æquales adeptæ gratiæ, augendo & duplicando exempli causa gradus decem intensioris propriæ actum, quem elicit, creuerit ad XX & propter recedentis actus semper gratiæ perfectæ multiplicata fuit. Præterea si in B. Virgine, veluti

est, aderat motio gratiæ efficacis intensior habitu gratiæ, non operabatur duntaxat actus semper æquales; sed etiam habitibus ipsis intensiores; neque hic operandi modos, quo semper duplicabatur meritum, incredibilis videri debet in Matre Dei; siquidem similis conceditur quousque Angelis in principio creationis suæ, & insuper probabile est, uti adocet & notat Suarez, S. Franciscum eodem operandi modo dotatum fuisse ab exordio Con- uersionis suæ; imò subiungit idem Author: asserere de Matre sanctissima, quod semper habuerit motionem divinam ad actum intensiorem, est pietati magis consentaneum & altius & excellentius de Virgine sentire: unde decendum est semper operari ex tota efficacia Charitatis & gratiæ, tam habitualis, quam actualis, seu mouentis.

IV.

Continuum sine interruptione.

Sanctissimam Virginem hoc etiam privilegio dotata fuisse omnino verisimile est, supposito, quod habuerit aliud privilegium scientiæ infusæ, de quo mox dicetur: cum hac interveniente scientiâ absque dependentia & fatigatione corporis mentaliter semper operari poterat, intendendo, amando Deum, & gaudento Deo; quod præter hæc ratione ostenditur, quia semper ac constanti Virgo operabatur deliberatè, nunquam habens actus indeliberatos, veluti supra probauimus, ac semper operabatur ex fine amoris Dei: operari namque propter alium finem naturalem & humanum imperfecto & defectu fuisse in B. Virgine: ergo semper ac continuo meruit; neque dici potest, quod voluntariè elegerit suspensionem omnis actus; siquidem humanus imperfectus est Beatissimam Virginem nec ullum eliciisse actum etiam indeliberatum, quod si etiam ita mansisset, non caruisset aliqua imperfectione. Confirmatur hoc idem exemplo Angelorum bonorum, quia primo instanti conversionis suæ ad Deum auctuam colluntur ab actuali Dei amore: ergo non uero magis & cū perfectione longè maiori hoc idem asserendū est de B. Virgine. Suarez noster præsentè discutiens materiã duo distinguit

S. Anton. p. 4. tit. 15. c. 20. §. 6.
 Alb. c. 126. §. 177.
 S. Bern. to. 2. ser. 1. c. 2.
 Belprat. lib. 7. p. 3. a.
 2. s. 126.
 Suar. dist. 18. sect. 2.
 conc. 4.

UNIVERSITÄT
 PADERBORN

Suar. diff.
18. sect. 2.
conc. 4.

Belpr. in
Stellar. lib.
7. p. 2. a. 2.
S. Aug. lib.
contra Lu-
lianum. c. 9

stinguit tempora, primum, quando Virgo vigilans, quando dormiebat, in primo tempore quam certissimum asserit, Beatissimam Virgineam nudò meruisse propter rationem supra adductam, nimirum perfectum habebat dominium in omni actu, nullos admittens indeliberatos; in secundo tempore hoc idem ait esse probabile, quia in statu innocentie adhuc constituto non impediret usus rationis, libertas & meritum tempore somnantis, ut bene allegat Belpratus: *Ligatio intellectus non est pœna peccati, & in statu innocentie, sicut in statu peccati, tam scelerata erant somnia dormientium, quam in statu vigilantium.* Neque obici potest, quod si pœna peccati, poterat tamen esse in B. Virgine, fuit dolor, lassitudo, & famelitas, quia pœna quæ non est pœna, ut sunt illæ iam recessitæ competere poterat Virgini; aut non illæ pœnæ, quæ sunt imbecillitatis, veluti sunt, concupiscentia, ignorantia, ignorantia, & distractio actus non completæ. addendum, conformiter idem Author observat, sicut Christus in se non assumpsit has pœnæ, sed decebat & oportebat, eadem permittere in B. Virgine, cum sit una & eadem caro Christi & Mariæ, utrumque caro Christi de Virgine sanctissima delictum. Quare concludendum, quod si hic operatus est cum libertate & merito fuit in Adamo, multo magis concedendus est Beati Virgini: unde semper & in tempore, & vigilando & dormiendo operatus est, ut ali affectu Divini Amoris, ac proinde cum meritis, ut in d.

V.

Stabile sine diminutione.

Et hoc propriè erat merito B. Virginis, quod non crederet, at non decreveret & deficeret, gratia non remanebat. Ratio est, quia nullus prolixius culpa, quæ illud tollere aut retardare valebat.

VI.

Mirabile in excessu.

Si vera est Regula S. Dionysii, quod *minimum ordinis superioris est maius maximo ordinis inferioris*, dicendum est, quemcumq; gradum etiam minimum meriti B. Virginis, eo quod, visuprà dictum est, sit meritum ordinis superioris, fuisse maiorem quolibet merito cuiuscunque inferioris Sancti in ordine inferiori comprehensi; idque insinuare videntur verba illa Alberti M. *Maria in merito superavit omnes Sanctos, quia habuit actum Deiformissimum, ordinis, scilicet, Divini & superioris.*

S. Dionys.

Alb. Mag.

VII.

Fecundum in communicatione.

Quia Virgo erat Mater Christi, non tanquam personae particularis duntaxat; verùm etiam tanquam capitis vniuersalis Ecclesiae, & tanquam primogeniti in multis fratribus, ergo est Mater Christi, & simul Mater nostra, nobisque veluti perdilectis suis filiis communicat sanctissima sua merita.

VIII.

Secundarium fundamentum Ecclesiae.

Quia sicut est quasi corredemptrix in mysterio redemptionis; ita quoque affirmari potest, quod sit quasi co-fundatrix cum Christo in fundanda S. M. Ecclesia: vnde post Christum, qui est primum fundamentum, appellari potest secundarium sanctae Ecclesiae fundamentum.

IX.

Gaudium uniuersi.

Siquidem propter merita Mariae Virginis, veluti nostra

Pars Secunda

stra

Y
D
R
S
T
O
V

Istra propria, *accessum habemus ad Christum*, quoniam
 dum propter merita Christi *accessum habemus ad
 trem*, ut ab eo, totum, quod optamus, obtinere
 mus propter merita Filii, & pariter aditum habemus
 Filium, ut ab eodem, quod desideramus, consequi
 mus per merita sanctissimæ Matris.

X.

Vnitum merito Christi.

Quia sunt merita Mariæ Virginis, tanquam
 Christi: ergò vniuntur & quasi simul considerantur
 merita Christi & Mariæ; illa de condigno, hæc de
 gruo nostram impetrant, obtineantque salutem. Participat
 igitur, ut meritorum Beatissimæ Virginis participat
 ciaris, sicque certo certius particeps eris meritorum
 Filii.

Septimum Privilegium.

COGNITIO MARIE

- I. *Illuminata per scientiam naturalem.*
- II. *Per fidem infusam similem fidei in
 gelis.*
- III. *Per scientiam infusam scientia Christi
 fusa similem.*
- IV. *Per reuelationes Diuinas extra Verbum.*
- V. *Per cognitionem experimentalem Verbi
 carnati.*
- VI. *Per Visionem Beatam in Verbo.*
- VII. *Illuminata & non ab alio Magistro, sed
 SS. Trinitate.*
- VIII. *Et tota illuminata absq. ignorantia.*
- IX. *Illuminatrix Ecclesia.*
- X. *Illuminatrix Angelorum.*

Declaratio.

I.

Illuminata per scientiam naturalem.

Quia, conformiter docet S. Antonius, sanctissima
 Virgini in instanti conceptionis suae communicata
 fuerunt cunctae scientiae naturales, tam illae, quae per ac-
 quiritur sunt infusa, quam etiam illae, quae sunt per se
 inchoatae in ordine ad obiecta spiritualia; vadè non res
 materiales & corporeas duntaxat, verùm etiam spiri-
 tuales, nempe, angelos Dæmones & animas in pro-
 pria substantia & per propriam speciem cogno-
 cebat: & hæc cognitio iuxta S. Bernardinum compe-
 rebat Beatissimæ Virgini, quia ipsa omnium creatura-
 rum etiam spiritualium Regina erat.

S. Anton.
 p. 3. tit. 15.
 cap. 19.

1 tom. 2. ser.
 15. c. 2. tom.
 3 serm. 3. 6.
 2.

II.

Illuminata per fidem infusam similem fidei infusa Angelis.

Quoniam fides ei communicata fuit independenter
 a sensibus & sensibus, qualis fuit infusa Angelis.
 Et si deum huiusmodi datum est servis & famulis, mul-
 to magis communicari debebat eorum Regina; inde
 etiam in somno exercere poterat actum fidei, & cum
 actu Charitatis, cognoscendo & amando Deum.

III.

Illuminata per scientiam infusam scientia Christi infusa similem.

Sactorum plerimi hanc scientiam per se infusam

e 2 in or-

INSTITUTUM
 DE RE
 HISTORICA
 UNIVERSITATIS
 PADERBORN

- S. Anton.* 4. in ordine & mysteria supernaturalia admittuntur
p. tit. 15. c. 6. origine, tunc quia non repugnat statui uiciorum, ut
§. 2. consistere potest cum habitu fidei, cum ob hunc
S. Bern. 10. nem cum Christo habitam: neque inconueniens
2. serm. 51. quod eam incognitionem, quæ comperit Christi
n. 1. c. 2. naturam. Virgo sanctissima adepta sit per gratiam
Alber. de etiam, quia, cum hæc scientia fuerit communis
B. V. c. 51. gelis adhuc uiatoribus, haudquaquam deus
Gerson. Virgini, tunc denique, quia remota hæc locum
tract. 1. su- difficile, & forte etiam impossibile esset allegare
per magn. plurimum aliorum priuilegiorum, quæ communi
p. 86. ceduntur B. Virgini, ueluti continui meriti ex
 immo accelerationis usus rationis: quodque eam
 omni corporali infirmitate fuerit exempta, si
 que extraxisset prauam aliquam qualitatem se
 uionem saluti corporis contrariam, si ad eam
 mentis exercitium concurrisset phantasia sine
 consummatione spirituum, neque etiam pericula
 ueretur animæ dominium, quod habebat, in
 corpus, haud absimile animæ beatæ, cæterisque
 innocentie positis, ueluti supra inuimus: & o
 huiusmodi priuilegia Mariæ Virgini conce
 ter eidem attribui & concedi possent, si praua
 negaretur scientia. Quapropter concluditur
 in sua contemplatione MARIA nullo modo imaginari
 admittit, imò nec rationem, quia nec semper
 sario per phantasmata, neque per intellectus
 sed per proprias species cognoscebat, & idem
Gerson. 11. firmat: Spiritus Mariæ erat in corpore, sed nihil
3. super portabat. Idem quoque euidenter affirmat
magnif. Magus, cum ait: Habuit simul cognitionem
7. 8. & uespertinam: & per cognitionem uespertinam
Alb. de B. ligat hanc, per matutinam uero scitanti
V. c. 71. sam.
S. Anton. p. Et præter iam memoratam scientiam
4. tit. 15. c. communicata & infusa sanctissimæ Virgini
10 §. 2. Theologia in summo, ut ei inseruierit ad
Rup. in & defendendam fidem in dubiis, quæ occurrerent
Cant. lib. 1. liter post Ascensionem Christi in celum.
circa med. Rupertus, Virginem tanquam Apostolorum

interfuisse Conciliis, veluti interfuit primo de cessatione legalium, & omnem soluit questionem.

IV.

Illuminata per revelationes Diuinas contra Verbum.

Inter quas ea fuit excellentissima, quam recepit in Annuntiatione Verbi per Gabrielem Archangelum, vti & frequentibus aliis toto vitæ suæ decursu, ac illo præsertim tempore, vti ait D. Hieronymus, quo habitauit in Templo, dicitur meruit revelationibus: *Vbi quotidie ab Ange- lu frequenter abauer.* Recepit insuper, iuxta D. Anselmum, reuelationes de propria salute, & de sui exaltatione super omnes Angelorum choros: & secundum Albertum Mag. eandem quoque reuelationem recipiebat de statu & salute hominum,

Hieron. 10. q. de ortu Maria. E- pis. 91. Ansel de Excell. B. V. c. 17.

V.

Illuminata per cognitionem experimentalem Verbi.

Non solum simplici scientiâ, sed ipso effectu, ipso experimen- tus didicerat de mysteriis Iesu Christi. Non quali- cunque notitiâ de mysteriis ad incarnationem Verbi spectantibus instructa erat, sed cognitione clarâ, cogni- tione euidenti, cognitione experimentali ei non absimi- li, quoque S. Athanasius, quam habemus de anima; siqui- dem per effectus aliquos, quos Virgo sanctissima in se experiebat, tamen si reuelatâ facie Verbum Diuinum non intueretur, in euidenti eiusdem Verbi deueniebat notitiâ, & hi effectus erant illuminationis, & illustra- tionis celestium affectuum, gaudii, ac ineffabilium consolationum, quas in anima sua profundissima susci- piebat humilitate. Præterea experiebat in se non- nullas operationes miraculosas, quæ euidenter indica- bant præsentiam Verbi in utero suo Virginali, vt, quod

Ansel. loc. cit. S. Athan. serm. de B. V.

INSTITUTUM
DE REBUS
SACRIS
D. V.

erat Mater & Virgo, grauida sine grauidine, rians sine dolore, vt etiam fuit instar rancalonia animatio Corporis Christi, obsequium Angelicorum eundemque adoratio sibi tanquam Regine, præsertim verò plenitudo gratiarum, quam in Conceptionis suæ eidem communicauerat Filius, que experimentalis hæc scientia à B. Virgine cludebat, quia non erat immediatè circa Verbum est fides; sed circa aliquos duntaxat effectus præsentis Verbi, quæ dictam scientiam non tantam, quantum fides, efficiunt.

Ad hanc experimentalem scientiam pertinet aliud quoddam eminentissimum & singulare privilegium B. Virginis, & erat, quod nonnulla Diuinam reuelationem secreta cordis Filii cogitauerit, vt expressè id affirmat Eusebius Niffensis dicens: *Spiritu sancto repleta ipsas Filii sui cogitationes habebat, idque probat ex facto, quod contigit in Cana Galilææ, ubi quod ille facere disponeret, admonerebat, dicens: vinum non habetis.*

Euseb.

Niff. Hom. in Dom.

secundam

post Eph. 6.

Dom. 1. post

Nat.

VI.

Illuminata per visionem beatam in

S. Bern. to. Ita affirmant SS. Patres, S. Bernardus: *Datum est ei, cui datum est experiri. S. Bernardus, in prima sermone in lumine suo vidit lumen; videlicet, gloriæ Regem gloriæ. Gerson, vrbancap. p. tit. 15. c. 17. tandi modum reprobatur: potuit dari fructum tri sua, ergo dedit; ita approbat hunc alium Alber. de & deuit facere frustionem, ergo dedit. B. V. c. 32. mat Sanct. Antonius: In conceptione Ceteri. Gers. sup. Diuinam Essentiam, quam in se receperat, Magn. Petrus Damianus in Natiuitate Christi in substantiâ defixit obturum. Eodem tempore, serm. 1. de Nat. & ser. fruebatur. Denique Sanct. Hieronymus de de Assump. de vita, quam in templo duxit sanctissima Virgo*

porumpit verba: *Quotidiè ab Angelis frequentabatur, & Diuinâ fruitione fruebatur.* Ipsamet Virgo hoc idem reuelasse videtur S. Brigittæ, quando dixit ei, quod in conceptione suâ ineffabili dulcedine repleta fuerit, quæ facili negotio de visione beatâ intelligi potest. Ratio, cur hoc priuilegium B. Virgini concedendum sit, est, quia conueniens & decens est, vt Mater cognoscat Filium suum, & quidquid est Filii, cum sit partus suus, suorumque viscerum fructus; cum igitur Christus sit filius Mariæ Virginis, neque filius duntaxat homo est; sed etiam Deus, conueniens erat, vt Christus esset notus B. Virgini & vt homo, & vt Deus, & secundum humanitatem & Diuinitatem simul.

Eius quoque opinionis videtur fuisse S. Bernardus, quando dicebat: *Datum est nosse, cui datum est imperari, & quia notum Patri est, notum sit & Matri.* Mater est habere experientiam Dei per viam Maternitatis, quam per viam cognitionis, & conueniens ac congruum est, vt cum experientia naturæ vnatur euidencia cognitionis, & quemadmodum, quia est Filius Patris, notus est Patri, ita, quia est Filius Matris, sit quoque notus Matri. Præterea si iuxta probabilem quorundam Doctorum sententiam nonnullis aliis sanctitate conspicuis concessa est hæc gratia, eandem & perfectiori & frequentiorique modo sanctorum Regina concessam fuisse negari handquam potest, præsertim in quibusdam principalioribus vite Christi mysteriis, pura, in Conceptione Christi, Natiuitate & Resurrectione. Neque dici potest, hoc donum non conducere ad propriam sanctitatem, sed esse tantummodò gratiam quandem gratis datam, ac proinde non competere B. Virgini; enimuero visio illa Dei, esto fiat per modum transitus, accendit animam in ardentissimum amorem Dei, non eo duntaxat, quo durat illa visio, sed etiam subsequenti tempore, dum mediante illius recordatione animam excitar ad eundem amorem, & ad perfectissimam quandam vnionem cum Deo. Subiungit Catharianus, quod virtute huius doni habicus fidei

S. Hieron. Epist. de Nat. B. V. t.
S. Bern super Missus est.
Carthus. de B. V. lib. 3. a. 1.
S. Brigitt. lib. reuel.

LIBRARIUS
DE REPT
DEUS
O V

fidei ineffabilem clarificationem & certificationem
 uat, ita ut de fide ambigi non possit; & si mediā
 sapientiæ ad eō perficitur fides, ut, tamen propter
 tormentorum negaret aliis fidem exterius, tamen
 de negare non possit; quantō magis per uisionem
 communicatam in hac uita per modum transseu-
 citur habitus fidei, & per consequens etiam habitus
 ritatis aliarumque uirtutum; ergō hoc privilegium
 ad aliorum duntaxat, uerū etiam ad propriam
 utilitatem & sanctitatem.

VII.

*Illuminata & non ab alio Magistro, quā
 sanctissima Trinitate.*

*S. Hieron.
 serm. de
 Assumpti.*

Quia, ut asserit S. Hieronymus, Conuersabat
 Senatoribus cœli intra Curiam Paradisi sub sancti-
 disciplina & magisterio totius Trinitatis; sed par-
 ti modo a proprio suo filio illuminata fuit circa
 militantis patris & triumphantis Ecclesiæ, quæ
 eaq; occulta ipsi reuelauit & aperuit mysteria
 mētis, de Sacrificio missæ, uti & mysteriū redemp-
 tionis nostræ & alia hęc similia. Insuper, ut testatur

*Carthus.
 lib. 2. de B.
 V. a. 22.
 Albert. ib.*

& Carthusius, Christus aperuit & ostēdit sup
 brum uitæ, in quo uidit, legitque nomina ac
 prædestinatorum, præsertim uerō propriam præ-
 tionem, & omnia quæ toto uitæ suæ decursu
 sura erant. Et si Christus D. N. utpote ueritate
 ster, omnibus passim loquebatur de uita æterna
 dibili cum auscultantium consolatione, quā
 suæ per dilectæ Matri eiusque Sponso Iosepho
 charitatis officium priuam exhiberet, oportet
 ipsam uirginem reuelauit S. Brigittæ hęc uerba

*Apud Car-
 thus. lib. 2.
 a. 14.*

meus loquebatur mihi & Ioseph separatim uerba
 toria, & uerba Deitatis, ita, ut in credibili
 replemur.

VIII.

Et tota illuminata absque ignorantia tenebris.

Quia libera extitit ab omni peccati fomite, ergo & ab omni potentiarum deordinatione, ac proinde ab omni errore intellectus, sicuti ab omni pravo voluntatis affectu; ergo in rebus dubiis & incertis, eo modo quo faciunt Angeli, determinate non affirmabat, nec negabat; sed iudicium suspendebat, aut per viam verisimilis vel probabilis solum precedebat; ergo in sanctissima Virgine non fuit ignorantia erroris, ne quidem ignorantia, ut vocant, priuatiua, quae est priuatio scientiae debita ac conuenientis proprio statui, qui omnia, quae ad eam, vt ad Matrem Dei, & vt ad vniuersalem Ecclesiae Matrem, totiusque vniuersi Reginam spectabant, no-

Apud Car. ihus. lib. 2. c. 28.

uerat. Albertus Magnus, declarando hoc idem perfectissimae cognitionis Virginis privilegium, absolute & absolute nulla distinctione respondet dicens: *Beata Virgo nulli in rebus habuit ignorantiam*; hoc tamen intelligendum est in sensu supra exposito, quod, nimirum, non habuerit defectum cognitionis ad proprium statum spectantis,

IX.

Illuminatrix Ecclesiae.

Vnde à S. Antonino sanctissima Virgo appellatur *Matris Apostolorum & Evangelistarum, & de multis mysteriis informabat Apostolos & Evangelistas*, vt ritè & sine errore exercere pouerint Apostolicum suum officium & ministerium.

S. Anton. 4. p. tit. 15. c. 22. §. 5.

X.

Illuminatrix Angelorum.

Quia secundum ordinem Hierarchicum primi Seraphin illuminationes suas recipiunt per influxum Beatissimae Virginis.

S. Diony. P. a. s. i. c. c. s. O. f. a.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory mark, including the numbers 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Octauum Privilegium.

AMOR MARIE

- I. In materia nobilis.
- II. Informa cognoscibilis.
- III. In quantitate magnus.
- IV. In virtute inexinguibilis.
- V. In pondere stabilis.
- VI. Summus in natura.
- VII. Immensus in gratia.
- VIII. Maximus in conuersatione.
- IX. Causa mortis sed beata.
- X. Neq; etiam morte interruptus.

Declaratio.

I.

In Materia stabilis.

S. Thom.
opusc. 61.
art. 48.
S. Idelphös.
de Assump.

HÆc est prima conditio beatifici & seraphici amoris, iuxta S. Thomam, nimirum, ut sit in materia nobilis: etenim non nisi Deum pro obiecto habet aliud quicquam respicit extra Deum; eadem rationem, & quidem cum excessu infinito sibi reddens Virginis, quia, veluti ignis ferrum, Spiritus sanctus tam decoxit, incanduit, igniuit, ita, ut sola Spiritus sancti flamma videatur, nec sentiat alia, nisi tantum amoris Dei.

II.

In forma cognoscibilis.

Hæc est secunda amoris Seraphinorum privi-

& secundum privilegium amoris Virginis; siquidem nō comprehendebatur sub illa uniuersali regula: *Nemo scit, utrum odio vel amore dignus sit*, cogescebat namque se esse in gratia & charitate Dei constitutam, non per viam coniecturæ & cognitionis probabilis tantum; sed per certam euidentemque scientiam, uti supra dictum fuit. ratione privilegii scientiæ supernaturalis infusæ. *S. Ildephōs. loc. cit.*
Quia de causa ab Ildenphonso charitas Virginis vocatur *flamma visibilis*, nempe visibilis ab ipsa Virgine.

III.

In quantitate magnus.

Quia Cherub dat & mensurat ignem, amor correspondet cognitioni Seraphinorum, & quia horum cognitio est in altissimo gradu, in eodem constituta eorum charitas: & amor Virginis hoc alio gaudebit privilegio, quod sit in quantitate non solum magnus, sed maximus, summe & immensæ cognitioni proportionatus. *Exech. c. 10.*

IV.

In virtute inextinguibilis.

Amor beatificus in cælo neque per defectum matæ, neque propter coniunctionem aut concurrentiam contrariorum deficere potest, semper namque laudando Deum occupati sunt & remoti ab omni peccato: *Huiusmodi erat ardens Virginis charitas, in virtute inextinguibilis, quia nunquam à continua laude & gloriâ Dei cessabat, neque ulli vaquàm defectui aut culpæ etiam minimæ indulgebat aditum; in alijs econtrâ notat Thomas, quod Charitas frequenter extinguatur, nunc in uia lignorum, nunc inundantiâ aquarum, cum contraria, vel desunt necessaria, vel assumuntur* *S. Thom. lo. cit.*

V; In

V.

In pondere stabilis.

Amor Dei in patria est in pondere stabilis, quia
inhæret centro, quemadmodum ignis propria
Verum tamen si amor Virginis sit stabilis, ut
Beatorum, ex eo quod dimigi nequeat; stabili-
bilis non est & firmus in eo, quod Beatorum
star crescere & augeri non possit; vadè Amor Vir-
istum excedit, quia cum impeccabilitate seu im-
peccandi, de qua supra, habebat virtutem, quæ
proficere poterat in merito; idque ex hac parte
rat firmus & stabilis.

VI.

Summus in natura.

Quia summo amore naturali diligebat Christum
si in hoc amore, quo Matres amant prolem factam
invenit excessus, quando per similitudinem crea-
tionem separat à Christo: in B. Virginis amore
huiusmodi haud poterat committi excessus, quia
amor ille sanctissimam Virginem magis magis
sto semper uniebat, & idem ille, quem ipsa quæ-
um naturali prosequatur amore, simul est
Præterea subdit S. Bernardus aliam quandam
gatiuam naturalis huius amoris Virginis, nempe
quod *Christus, ut homo, totus fuit de substantia*
vbi reliqui omnes filii generantur quoque de
Parris.

S. Bern.
som. 3. de
gloriosa
nom. Ma-
ria art. I. c.
3.

VII.

Immensus in gratia.

Et hic amor, ut potè fundatus in gratia, longe
est præcedente fundato in natura, idque est
rium Sanctorum (inter quos præcipuus Patris)

nam qui proprios morti consecrarunt filios solo amore Dei ducti, clarum & manifestum est. Et hac supernaturali charitate Virgo instructa Christum respiciebat quinque modis: primo vt Deum summum bonum, & in seipso infinitum, infinitum in sua essentia, & in omnibus suis attributis & perfectionibus.

Secundo, tanquam hominem, secundum perfectiones supernaturales gratiarum, virtutum & vnionis personali, quibus sanctissima Christi anima dotata erat.

Tertio, tanquam benefactorem, à quo & receperat beneficia vniuersalia creationis, redemptionis &c. & particularia sibi specialiter concessa, vt fuere tot ac tanta Virginis priuilegia, maxime verò donum & beneficium illud Maternitatis.

Quarto, tanquam proprium filium, & hunc vnicum, & sine Patre in terris nato: vnde utrumq; amorem illi prefabas, vt Mater, simulac vt Pater, neque hunc amorem suum cum aliis dividebat filiis, & in hac consideratione recognoscebat quidem se vt innumeris à Christo ditatam beneficiis; id tamen non obstabat, quo minus et to quodammodo appellari & censei poterat tanquam benefactrix Christi, cum vt Mater Christo suppetant esse creatum & humanum: Et hoc est stupendum miraculum, & inaudita altitudinis fastigium, vt à muliere Dei filius quodammodo recognoscere videatur suum esse humanum.

Quinto & vltimo amabat Deum tanquam vltimum suum finem supernaturalem, quia ambulabat ad faciem eius intuitum, ad immediatam & intimam vnionem, ad beatissimam visionem.

S. Anselm.
de B.V. c. 4.

S. Bern. 10.
3. serm. 11.
a. 2. c. 2.

Caribus.
serm. 1. de
Assumpt.

VIII.

Maximus in conuersatione.

Vltra amorem naturalem & supernaturalem consideratis Antoninus tertium acquisitum, nempe amorem conuersationis B. Virginis cum Christo qui semper accendit propter innumeras quasi actus, continuasque operationes Christum inter & sanctissimam Virginem exerc

S. Anton. p.
4. tit. 25. c.
21.
S. Anselm.
de B.V. c. 4.

UNIVERSITÄT
PADERBORN

exercitas, quando simul conuersabantur, loquebantur, comedebant, quando Virgo Mater subblaudis puerulo IESU, cum tenebat, amplexabatur, amplexabatur, & in mutuo isto contractu, quando aut tangabat Christum, aut Christus castissimam Virginitatem, in magna abundantia & copia communicationis sanctissimæ Matri augmentum gratiæ.

IX.

Causa mortis sed beata.

Quemadmodum Virgo sacratissima non obiit propter pœnam peccati; ita in morte sua haud fuit infirmitati aut cuiuis alteri dolori. Mortuus est primò ex obedientia Dei, & iubente Domino, uti dicitur de Moyse; sed melius, ut de Christo Sanct. Cyprianus, obiit ex voluntate & præceptis, & non respondit verbis se obedire, sed inclinari, & tradidit spiritum. Secundò mortua est prout tantum potest intendi inclinatio sursum, quod per inclinatione deorsum, sic mors; & cum supra dicitur, quod loquitur B. Virgo S. Brigitta in reuelatione contemplatione & admiratione Diuina charitatis. Denique mortua est in euidenti & clarâ Verbi vultu in gaudio beatifico ad intuitum dilecti Filii sui incomparabili suauitate, & feruentissima delictorum rata anima eius sine pœna à corpore, quia si gaudium lætitiæ ex obiecto creato percepta, quando est in visu efficit & causat mortem, ut in multis docuit experientia: quid causabit summum gaudium de sermo in visione clara Dei? non videbit me homo, & vultus eius potest quispiam reuelatâ facie videre Diuinam Essentiam, & conseruare se in vitâ, quin moriatur, quia quod illud beatum, sublato miraculo, quale fuit in Christo, communicatur corpori, & dum communicatur corpori, resoluit ac consumit omnes vitales ad conseruationem vitæ necessarios, & desuadecedit mors, at felicissima & beata: ita aliquid

S. Cypr. super ista verba Inclina te capite. Alb. Magn. c. 472. S. Brig. lib. 6. reuel. c. 62. Carthus. lib. 4. a. 3.

Exod. 35.

ante experti fuere nonnulli Sancti, in particulari vter-
 que Franciscus de Assisio & Xaverius, qui ex dulcedine
 celestis gaudii omnino deficiebant, & si illa non cessas-
 set, & vita corporis sine dubio migrassent: & ad alium
 mundum Sanctum, ne presentiret mortis poenas, Deus
 iussit Prophetam David pulsantem citharam suam, ad
 hunc suavitissimum concentum sancta illa omnia sine a-
 gonia & dolore e corpore & terra euolauit ad caelum;
 quod si huiusmodi igitur gratias legimus concessas aliis
 sanctis, qua ratione similem & cum infinito excessu de-
 i perfectione maiorem denegare possumus Sanctorum
 Reginae? Fuit igitur sanctissima mors sine aliquo timore
 aut dolore, sine agonia, sine turbatione & angustia,
 obitque ex sola obedientia & amore Dei, in visione be-
 nedi. Diuinaeque & Filii, & Dei sui fruitione.

X.

Neque etiam morte interruptus.

Ad hoc continuum & sine vlla interruptione fuit exer-
 cium amoris Dei in sanctissima Virgine, vt non solum
 non ab externis occupationibus; sed neque etiam a so-
 rno impeditum & retardatum fuerit, & quod plus est,
 neque ab ipsamet morte; sed aut eundem continuauit *Suarez.*
 amoris actum in vita & post mortem; aut ab amore vi- *disp. 21.*
 diuiso immediatè transit ad amorem patrie sine me- *sect. 2.*
 moro & interruptione aliqua, & hæc amoris perfectio
 continebat ei, quæ Mater erat sanctissimi amoris, *Eccles. 24.*
Mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis
& sanctæ spei.

No.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory number, including the letters 'M', 'S', 'D', 'V'.

Nonum Privilegium.

DOMINIUM MARIÆ

- I. Regina & Domina Vniuersi.
- II. Regina Angelorum.
- III. Regina à dextris Filii.
- IV. Dominium a quale sua regulatiſſima rati.
- V. Dominium sine subiectione in creaturam.
- VI. Dominium sine indigentia.
- VII. Potentiſſimo in natura.
- VIII. Potentiſſima in gratia.
- IX. Potentiſſima in impetrando.
- X. Potentiſſima in iudicando.

Declaratio.

I.

Regina & Domina vniuersi.

s. Anton.

Quia, qui natus est ex Virgine Rex est. Dominus, propterea Mater, que eum genuit, & Domina & Despara proprie & verè censetur, de Domino per naturam & proprietatem, ad Dei & Christi, qui creauit omnia, & eadem late potest; sed de Domino iurisdictio, & excellentiæ intelligitur, & hoc ob varias rationes, & quæ de Matris competite sanctiſſimæ Virgini.

Damaſc.

d. 2.

s. Thomas

super solus.

Angel.

Primo, iure naturali, quia omnis ratio naturalis, ut Mater, que habet ius in filium, habet etiam ius in bonis filii, deest Matrem ea, que filii sunt, & filii.

Mater Domini Domina; ergo iure materno naturali ha-

bit in filium, & in omnia bona filii.
Secundo, iure Divino, quia Deus ipsemet ei attribuit
hunc titulum, Regiæ & Domina, imponendo ei nomen
hoc, *MARIA*, quod in lingua Syriaca idem, quod *Do-*
mina, significat, & in sacris litteris appellatur Regina:
Affuit Regina à dextris tuis.

Psal. 44.

Tertio iure Angelico, quia ipsimet Angeli eam ut Re-
ginam cum Rege Iuo Christo cõfitentur & adorant, co-
deatque Regiæ nomine condecorare, quando com-
paretotes S. Gregorio cantarunt: *Regina cæli latere Ab-*
solata.

Quarto, iure Ecclesiastico, etenim eundem titulum
Regiæ ei attribuit Ecclesia, dum cantat antiphonam:
Salve Regina, &c. & hanc aliam: *Ave Regina cælo-*
rum &c.

Quinto, iure humano, quia omnes Christi fideles
tam hoc nomine nuncupant, iuocant & recognoscunt
pro Regina.

Sexto, iure morali, quia ratione suæ perfectionis &
sanctitatis, esto etiam non esset Mater Dei, competit ei,
ut sit Domina totius Vniuersi, ut aduertit & notat S. S. Bern. 10.
Bernard. dicens: *Propter suam perfectionem, etiam si non* 1. serm. 61.
fuisse Mater, non minus debuisset esse Domina Mundi. S. Bern. l. c.

Septimo, iure hereditario, cum iure conceptionis, quia
heredit Dominum, & hæc successio nunquam legitur re-
uocata, tum etiam, quia successit ad eius mortem, cum nul-
lus esset alius, qui possit succedere, ac propterea voluit si-
lium, ut Mater Cruci affaret, tanquam illius vniuersalis
heres, in qua ille deponeret vniuersum sanguinem suum, S. Anselm.
merita & gratiam, ut illa ea colligeret, & postea suis ma-
ritus ac intercessione nobis diuideret. de B. V. c. 5.

Præterea competit B. Virginis dominium & monar-
chia vniuersalis in omnes creaturas propter alios titu-
los. Primò, titulo propriæ dignitatis, quia dignitatem S. Bern.
Maternitatis Dei, veluti proprietatem naturalem sequi-
quæ dominium vniuersale in omnes creaturas; talis
namque dignitas extollit sanctissimam Virginem supra
conditionem creaturæ, & ponit eam in superiori ordine Di-
uinitatù, unde omnes res creatæ ei debent esse subiectæ.
Pars Secunda

f. Secuti-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Secundò, titulo donationis & electionis, qui ter
 ter aeternus ei donauerit Christum in filium, *ad Rom. 8.*
non cum illo omnia donauit? & quia ipsam elegit
trēm sui filii, per consequens etiam eliget eam in
ram omnium Reginam.

Tertiò, titulo emptionis & reparationis, qui de
 bis Christum vt pretium Mundi pro nostra libera
 morti eius assentiendo, & talis consensus de
 demptio nostra suum haud sordita fuisse est
 S. Bern. *consensu statim liberabitur. Præterea, vt dicitur*
 Hom. 4. *per missus est. Sicut Deus omnia creando Pater est & Dom*
 Anselm. *est & Domina rerum.*

II.

Regina Angelorum.

Omnes ei assistunt, non tanquàm custodes
 S. Bern. 10. *distri & serui, veluti, sicut S. Bernard. hinc*
 3. de nom. *nes Angelici Spiritus sunt huius gloriae*
 Maria. 10. *stri atq; serui, & dicunt illud 4. Reg. Serui*
 10. ser. 3. a. *quæcunque iusseris, faciemus. Enimvero Regi*
 3 c. 3. f. 91. *dignitati conueat, vt iidem Angeli, qui Christi*
 Reg. 4. *unt, sua etiam deferant obsequia Matri: capite*

cipes hominum Angelorum Virgini ministrant
 plurimè volunt Sanctorum, S. Michael & S. Gabriel
 super Virgo sanctissima est etiam Regina
 idque ad maius ipsorum tormentum & cruciatum
 ad eius iussa & mandata timent & tremunt, et
 sanctissimi Nominis illius inuocationem respiciunt

S. Brigitt. *instar animarum deserunt prædas, quas regna*
 lib. 1. c. 9. *uas tenebant, fugiunt, & ab ardenti Christi*
 lib. 6. c. 21. *flamma se oburi perferunt. Et non audent*
 S. Bern. 10. *dere, & stupent immunem à peccatis.*

3. ser. 3 de
 nom Ma-
 ria n. 3. c. 4.

III.

Regina à dextris Filii.

Quemadmodum enim gratia vponis in Christi

Conferbat ei quoddam ius & dominium naturale in
filium, quascunq; creaturas, & quantum ad proprietatem, &
quam eligat quantum ad usum, tamen is in terra adhuc existens usu
illo se priuaret ad nostrum exemplum; ita dignitas Ma-
tris conferbat ei in omnes creaturas vniuersale domi-
nium & iuris dictionis & excellentiæ, veluti dictum est
supra. esto ex humilitate & in exemplum nostrum, quam-
diu in terris degebat, vsu illius se abdicauerit; quapro-
pterea dicitur à dextris filii: *Assistit Regina, à
dexteris eius*, videlicet, quod habeat dominium & pote-
statem similem ei, quam habet Filius.

V.

*Dominium aequale seu regulatissima
voluntati.*

Quia Mater Dei es, habes concurrentem cum tua vo- *S. German.*
luntate potentiam. Et Christus Maria dixit, quod olim Constanti-
Euaris, *Genes. 4. absq; tuo imperio non mouebit quisquam nopol.*
maxiam aut pedem in tota terra Egypti. Sufficit Virgi- *Gen. 4.*
acelle, & subito factum est: Tu velis, & nequaquam *Anselm. de*
fere non poterit. Quamobrem magno cum fundamento *B. V. c. 12.*
Gregorius Nicomed. *Virginem omnipotentem appellat, Greg. Ni-*
quia, quæcunq; vult, potest, *quam sic Deus exaltauit, com.*
et omnia secum possibile donauit. *S. Anselm.*

V.

*Dominium sine subiectione in ordine
ad creaturam.*

Hæc est prærogatiua potentiæ Virginis admirabilis,
& est prima potentia post Christum, nec aliud Domini-
um creaturam agnoscit superius. *Quomodo subicietur cre-* *S. Bern. 10.*
atura, qua Mater effecta est Creatoris? imò Mater omnis *3. serm. 3. n.*
creatura effecta est Domina omnis *1. fol. 87.*
creatura.

Handwritten notes in red ink, including the words "DECRET" and "D.V."

VI.

Dominium sine indigentia

- S. Bern. l.c.* Cuius rationem profert S. Bernardus: *Quia*
cur supra dilectum suum, in quo est omnium cal-
abundantia, omnium bonorum copia, & omnium
tionum & suauitatum affluentia. Et S. Bonac-
Spec. c. 3. Quia Dominus potentissime tecum est, ideo & po-
 tentissime a tecum, potentissima es per ipsum, potentissime
 ipsum.

VII.

Potentissima in natura

- Idque propter potentiam ac dominium par-
 racula, & secundum actum, & secundum habitum
 propter manifestationem fidei, & in confirmatio-
 nis, quod erat Mater Dei, ut dictum est supra: & in
 Damasc. Damasceno appellatur *Miraculorum abyssus*.
 Orat. 2. de rum officina, eiusque rationem reddit Andre-
 dormit. B. sis, quia cuncta miracula fiunt aut ab ea, & in
 V. & orat. i mediante, nimirum, eius intercessione: Est enim
 de Nat. raculorum effectrix, qua quomodocumque facta sunt
 Andr. nunt. Et quid mirum est, omnium miracu-
 Cret. orat. ipsam existere causam, si in seipsa, & in vita sua
 2. de Af- ne suorum priuilegiortum ac prerogatiuarum
 sumpt. culum omnium miraculorum, maxime nouum.
 D. Dama- scen orat. i de Nat. u.

VIII.

Potentissima in gratia

- Quia nulla salus, nec vlla salutis spes expectanda
 nisi mediante Mariæ Virginis interuentu & Cal-
 S. Germa- Non est, qui saluus fiat nisi per eam. Et fecit in terra
 nus. qui potens est, & data est tibi omnia potestas in
 S. Petrus terra. Propter potentissimam eius interces-
 Damian. Deus in cælo gloriam, & in terris confert gratiam

ergit Petrus Damianus, potentissimam Virginem
hanc ostendere potentiam erga peccatores præsertim
desperatos: Nihil tibi impossibile, cui possibile est despera-
re in spem beatitudinis releuare.

Idem Pet.
Dam ser.
de Nat.

IX.

Potentissima in impetrando.

Quia sola plus potest, quàm omnes Sancti simul & Suarez
vinitum; vòdè si hoc idem, quod apud Daniele acci-
dit, ubi vnus Angelus resistebat alteri Angelo, occurre-
re potest, potentior esset, maioriq; efficacia & valoris apud
Deum, Virginis, quàm reliquorum in Sanctorum omnium,
oratio. In hac igitur collocanda est spes nostra, quia S Bonav.
Abyssus Abyssum inuocat, id est, Mater Filium inuocat in spec. c. 5.
pro nobis.

disp. 23.
sect. 2.

X.

Potentissima in iudicando.

Quia cum Christo sedebit in throno iudicii, veluti
modo ei assistit à dextris in throno gloriae, vt à toto
Mundo recognoscat pro vera Matre Dei, & compen-
setur confusio illa, quam habuit, quando stabat iuxta
crucem Filii crucifixi. Quod probat etiam Petrus Ga-
latus, quia in omnibus principalioribus vitæ suæ my-
steris Christus comitem habuit Matrem, ergò etiam
comitem eandem sortietur in iudicando: Venturus spe-
ratur ad iudicandum, sed ad eius latus assistente Maria.
Idque confirmat ex parabola Virginum, quæ in
die iudicii exhibunt obuiam Sponso & Sponsa,
id est, Christo & Beata
Virgini.

Pet. Galat.
opusc. de
immacul.
concept. lib.
1. fol. 17.
Matt. c. 22.

INSTITUT
DE RE
PUB
LICA

Decimum Priuilegium.

PULCHRITUDO MAR

- I. Nobilissima propter naturam.
- II. Dignissima propter gratiam.
- III. Diuinitissima propter fructum uenturae uitae.
- IV. Simillima pulchritudini Christi.
- V. Eminentissima super omnem pulchritudinem.
- VI. Pulchritudo cunctis proficua.
- VII. Triumphatrix cordium.
- VIII. Condecorat caelum.
- IX. Pulchrum ac nobile redditur uisum.
- X. Perfectissima idea omnis pulchritudinis.

Declaratio.

I.

Nobilissima propter Naturam.

Carthus.
lib. 2. art.
34.

Quia in Beatissimâ Virgine natura extempore
vires, vltimumque potentiae suae posuit
Natura aliquando facit pulchrum, aliquando
aliquando, uti in B. Virgine, pulcherimum, quod
minum, in quem potest, et non ultra.

II.

Dignissima propter gratiam.

III.

Diuinissima propter fructum ventris sui.

S. Bonav. tom. 2. spec. c. 14.

Idem spec. tom. 2. c. 11.

Quia MARIA est arbor pulcherrima in foliis oris (quæ est pulchritudo naturæ) pulchrior in floribus cordis (quæ est pulchritudo gratiæ) pulcherrima in pulcherrimo fructu ventris (quæ est pulchritudo Diuinitatis) ac propterea iuxta Bonauenturam pulchritudo Mariæ Virginis similis existit pulchritudini Lunæ. pulchra ut Luna. Scilicet enim pulchritudo Lunæ originem suam ducit à Sole, ita quoque pulchritudo Mariæ à Sole suum deducit ortum, quia sternus Sol receptus & conceptus est in ipsa.

IV.

Simillima pulchritudini Christi.

Galatinus.

S. Brigitt. lib. 1. cap. 15.

Etenim ad Diuinam spectabat Proidentiam, ut materiam accommodaret fini; cum igitur corpus purissimæ Virginis formaretur in talem finem, ut ex illo conciperetur Christus pulcherrimus, Virginis corpus pulcherrimum quoque esset, oportebat, & eandem veritatem patefecit Christus loquens Matri: Sicut semen quælibet tales flores germinat, sic membra mea conformia fuerunt memoriis suis in forma & specie.

V.

Eminentissima supra omnem pulchritudinem.

Ex Gaud.

Talem deprecant SS. Patres, S. Epiphanius: Solo Deo excepto cunctis superior existit, formosior Cherubim, & Seraphim, & omni exercitu Angelico. Gregorius Nicomed. O pulcherrima pulchritudo omnium pulchritudinum, O Dei genitrix, pulchrorum omnium summum ornamentum

INSTITUT
DE REI
PUBL
D.V.

sum. Ratio est, quia quemadmodum in Angustia proportionatur gratia: ita quoque in Magnitudine; ergo sicut in pulchritudine gratia B. Virgo alias superavit gratias; ita quoque in pulchritudine corporali ceteras omnes superavit,

VI.

Pulchritudo cunctis proficua.

S. Tho. 3. d. Quia intuētes ad castitatem excitabat aspectu
3. q. 1. a. 2. lā. solo vultus aspectu vocisque sono mirificabat
Gerson eo. guebaturque omnem carnalem affectum, & concupiscentiarum abundantiam, & propter conversionis facilitatem, & propter splendorem vultus, & quia sua pulchritudinem occultabat, quando peccatoribus exspectantibus, sed etiam audientibus suavissimam curam
Magn. VI notat Gerson.

VII.

Triumphatrix cordium.

Quia triumphavit de corde Dei, Angelorum, & sanctorum; unde orat S. Antoninus: Specie sua & pulchritudine sua, nempe, pulchritudine corporali & spirituali animae (intende) respiciendo nostram prosperè procede) ab eis nos eripiendo ruis ostendit (& regna) super nos in caelo.

VIII.

Condecorat caelum.

Totam namque gloriae pulchritudinem, postquam Christi Humanitatem, à sola Virgine procreantem cognoscunt Sancti in caelis; vident eam admirandam quam prodigium gratiae, tanquam gloriae miraculum, & veluti stuporem Paradisi: & quemadmodum gratitudinis debitaeque recognitionis meritum, & suas antesthorum Agni; ita quoque mittunt ante
Aposcal. Marie.

IX.

Pulchrum ac nobile reddit Vniuersum.

Primo propter Christum, quia Christus assumendo naturam humanam, quodammodo assumpsit etiam omnes creaturas, eas quasi in seipso Deificando. Secundo propter seipsam, quia *Maria creaturis constat omnibus, eo ipso, quo Deus pulcherrimum, quod est in creaturis, in Maria collocavit, ac propterea omnes in Maria habitantur, & meliores sunt in Maria, quam in seipsis.*

Damasc. a. rat. 1. de Deip. Arnald. Carthus.

X.

Perfectissima idaa omnis pulchritudinis.

Quia omni creatura adunatur in Maria, vel formaliter, vel eminenter; quapropter, cum prodiit in hanc lucem, cunctis fuit veluti caeleste admirationis prodigium, imò de seipsis Dei oculis, veluti ille ipse id manifestavit hinc verbis: *O quam pulchra es amica mea, vbi Rupertus, O pulchritudo admirabilis, quam sic admiratur & collaudat pulcherrimus Auctor pulchritudinis.*

Gerson super Magn. fol. 82. Cant. 4. Rupertus

Vndecimum Priuilegium.

NOMEN MARIÆ.

- I. Altissimum in origine.
- II. Diuinißimum in sanctificatione.
- III. Potentißimum in virtute.
- IV. Gloriosißimum Deo.
- V. Nomen dignißimum reuerentiã.
- VI. Efficacißimum in inuocatione.
- VII. Spes peccatorum.

f 5

VIII. 107

Handwritten notes in red ink on the gutter edge of the page.

VIII. Iubilum iustorum.

IX. Gaudium Angelorum.

X. Terror Damonum.

Declaratio.

I.

*Altissimum in origine.***S Hieron.**
tom. 9.**Epiph. de**
Nat. B. V.

ep. 40.

Idiota de
B. V. c. 5.**Pet. Da-**
mian. Tom

2. serm. 11.

de Annun-
cias.

Quia fuit reuelatum à Deo, & ab Angelo
tum Sancto Ioachimo: *Vxor tua parietur*
& vocabis nomen eius **MARIAM**: vnde de sancto
Virgine, vt notat sapientissimus Idiota, dicitur
cabitur tibi nomen nouum, quod os Domini
imò secundum Petrum Damianum, cum in
mundi sanctissima Trinitas consilium quali
Angelis circa totius mundi reparationem, *scilicet*
& mirabantur præ gaudio, ex *Thesauro* *Diriguntur*
ria nomē desumptum, & per ipsam & in ipsa, &
cum ipsa totum hoc faciendum decernitur, & post
lo nihil factum est; ita sine illa nihil relictum sit.

Diuinitatum in significatione.

Quia iuxta S. Ambrosium idem significat, quod
ex genere meo, de quo tamen alii dicunt, quod
nomen hoc S. Antonius, quia prima littera
huius in Hebræo idem significat, quod ignis
meis, id est, Deus, qui ignis est ex visceribus meis,
est ac ex genere meo. Et iuxta S. Petrum Dam.
idem significat hoc nomen, quod Theodosius
quando hæc subiunxit: *Et Virgo generabit*
Filium, qui Iesus voca-
tur.

S. Anton.

4. p. tit. 15.

c. 22.

S. Pet.**Dam.**

III.

Potentissimum in virtute.

Quia deuotè inuocarum maximam habet virtutem
 & efficaciam à Deo impetrandi id, quod mediante illo
 postulatur, & quemadmodum de sanctissimo nomine *Arrobins*
 Iesu dicitur: *IESU nomen auditum fugat noxios spiritus,*
 idem iuxta supra dicta, SS Patres affirmant de nomine
 Marz: *Maria nomen auditum fugat Dæmones;* & sicut
 hoc sanctissimum nomen terrorem incutit dæmonibus:
 ita laetificat consolaturque corda iustorum, animum de
 vires addit peccatoribus, totamque cœli curiam gau-
 dio & iubilo reficit & recitat. Quapropter, vt reu- *S. Bern. in*
 larum fuerit S. Brigittæ: *Beati illi spiritus nunquàm sa- psal. B.V.*
 tiscent cessantque repetere hoc sanctissimum nomen: &
 in particulari modo semper virtutis suæ ostendit effica-
 ciam eam, vt vult S. Bonauentura, manifestat præcipuè
 in articulo mortis: *gloriosum & admirabile est nomen*
illius qui illud retinens, non expauescunt in puncto mortis.

IV.

Gloriosissimum Deo.

Quia est nomen portans totius Deitatis gloriam, cun-
 ctisque tribuens honorem sanctissimæ Trinitatis, re- *S. Chrysol.*
 presentando merita eius, quæ est Mater Dei, & multo *Serm. 142.*
 magis merita Christi: etenim hoc nomen opera-
 tum est, non propter exteriorum vocis sonum, sed pro-
 pter vocis illius significatum.

V.

Nomen dignissimum reuerentiâ.

Quia est nomen *Tetragrammaton*, veluti nomen Dei
 & Iesu. Quamobrem Angelus, annu-
 ciando Virgini Incar-
 nationem Verbi, nõ fuit ausus eam proprio appellare nomi-
 ne, sed illud circũscripsit dicendo: *Gratia plena.* Hoc idẽ
 præ-

IN
 DE
 RE
 T
 S
 U
 V

propter reuerentiam huius nomini debitam Gerardus
 piscopus obseruari volebat in Hungaria, ut, rite
 Surius 24. Virginem loco *Maria* appellarent *Dominam*,
 Februar. nunquam proprio eam nomine contingeret appelli
 inuocari, id non nisi delecto capite flexoque be
 plice.

VI.

Efficacissimum in inuocatione.

S. Anselm. Adeo, ut inuocatione eius nominis non minus
 de B. V. cior sit nostra salus, quam inuocatione nominis
 namque placet Filio propriam honorare Matrem.

VII.

Spes peccatorum.

S. August. Tu es spes unica peccatorum, exclamat S. Aug.
 alloquentes B. Virginem, quia per te speramus
 omnium delictorum, & in te nostrorum est
 Idiota 10. premiorum, cum huius sanctissimi ac dulcissimi
 10. de B. V. tanta sis vis & efficacia, ut mirabiliter emolant.
 6. 5. BB. 95. tres duritiam cordis humani.

VIII.

Iubilum iustorum.

Varia sanctissimi huius nominis sunt interpretatio
 nes, & omnes vergunt in consolacionem iustorum
 modo idem significat, quod illuminata & illu
 nos in vita virtutis suo illuminat exemplo, & fructu
 Albertum Magum, illuminat in dubio, dicitur
 Super' mis- compungit in illecebris. Secundò idem inopari, quia
 sus est. la maris, vel stella poli, quia inter mundi huius
 Tom. 3. de res ad gloria portum nos deducit: & in
 nom. Ma- hanc stellam, ait S. Bernardus, non in
 11. 1. 2. gloria vento, nec frangetur scopulis aduersorum, ex
 habitur scylla voragina voluptatum; sed propri

potum quietis aeternae. Tertiò indicat idem, quod Deus ex genere meo, quod idem est ac *Despara, Verbigena, gubernas Verbum*. Quattò hoc idem, quod *imitatrix Dei*, in eadem generatione, denotat. Quintò idem etiam, quod *exaltata, mare amarum, Domina spes*, significat. Ex dictis eruitur, quàm falsa & impia sit hæreticorum quorundam etymologia, qui hunc titulum *Stella maris*, quem Ecclesia v surpat ad honorandam Virginem Mariam, peruertunt, & ad eandem virginem maiori laudibus exponendam legunt *Stella maris*.

IX.

Gaudium Angelorum.

Nomen *MARIÆ* tanta virtutis est, ut ad eius invocatum celum rideat, Angeli congaudeant; quod idem affirmat S. Brigitta in suis reuelationibus, cum ait; *Ad invocationem nominis MARIÆ gaudent Angeli in caelo.* S. Brig. lib. 1. cap. 9.

X.

Terror Dæmonum.

Quia sanctissima Virgo est Aurora, Luna, Sol, & Exercitus instar armatorum hominum: *Qua est ista qua proceditur, q uasi Aurora consurgens, pulchra ut Luna, alba ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata, est Aurora respectu principantium, Luna respectu profectium, Sol respectu perfectorum; at instar armati exercitus terribilis est respectu Dæmonum.* Cant. 6. S. Bern 10. 3. de nom. Maria ser. 3. Art. 3.

Duo-

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or marginal note, partially obscured by the binding.

Duodecimum Priuilegium.

COMPASSIO MARIÆ

- I. Summa ab exordio Conceptionis sue.
- II. Summa per totius uite decursum.
- III. Maria speculum patientia.
- IV. Regina Martyrum.
- V. Sine spasmō cum spasmō.
- VI. Stabilis in Diuina Voluntate.
- VII. Dolor cum gaudio.
- VIII. Redundans à Christo.
- IX. Redundans in Christum.
- X. Redimens cum Christo.

Declaratio.

I.

Summa ab exordio Conceptionis sue.

Rupert. in
Cant.

Alb. Mag.
de B. V. c.
187.

Carthus.
lib. 3. de B.
V. n. 25.

Quia à primo conceptionis sue instanti
futuram Christi Passionem pro redemptione
neris humani, cui & cum qua æterno seculo
summo cum Amoris incendio; unde cum Rupertus
bato dicere possumus Virgini: Tu quoque longè
gitationibus suis prescia futura Passionis Filii
sti martyrium. Et hoc uoum fuit inter cetera
Virginis priuilegia, iuxta Albertum. quod
donauerit communicatione Passionis filii sui,
secundum eundem, duo requiruntur, & scilicet
Christum Crucifixum, scilicet, Deum & hominem
se passio ex compassione patientis; quod si
passio non importat commodum, sed tormentum,

est privilegium. Respondet Albertus, quod importat *Alb. l. cit.*
omne bonum & gaudium, iuxta Divinum Oraculum:
Omne gaudium existimate fratres, cum in varias tribu-
lationes incideritis; ergo Pater misericordiae soli Ma-
tri misericordiae opus summae misericordiae, id est, passionem
in modo, scilicet, excellentissimo communicavit.

II.

Summa per totum vitam suam decursum.

Quia sicut ab illo conceptionis suae momento ince-
pit ac toto vitae suae tempore ad mortem usque conti-
nuavit cognitionem & amorem Christi Crucifixi; ita
quoque compassio, & in particulari hoc mare doloris in
conceptione Christi accreuit pari mensura, quam crevit
amor; unde dixit S. Bernardus, quod illo temporis *S. Bern. to.*
puncto crucifixum concepit. Quapropter sum- *3 serm. 6. a.*
mam sapientiam Divinam ordinavit Providentia, ut *2. c. 1.*
Christus eodem, quo fuit crucifixus, conciperetur die.

III.

Maria speculum patientiae.

Quemadmodum virtutum omnium, ita & patientiae
est exemplar & speculum, veluti ipsamet S. Brigittae *S. Brig. lib.*
revelavit: ut visam patientiam meam & moribus, plures con- *6. reuel.*
muntentur. Apostoli corroborarentur, & Corona mea ma-
gis augetur.

VI.

Regina Martyrum.

Quia sicut plus omnibus dilexit, ita pra omnibus do-
luit & sicut amor fuit infinitus, ita & dolor: insuper ait *Sophron.*
S. Bernardus: Si talis dolor divideretur inter omnes crea- *serm. de*
tura mundi vitales, caderent mortua. *Assumpt.*
Praeterea aliae adfuit differentiae dolorem Virginis *S. Bern. to.*
inter aliorumque Martyrum; Virgo patiebatur in ani- *4 serm. 45.*
ma, ac *f. 241.*

mā, ac talis passio & tormentum vocatur à S. Berno *Martyrium cordis*. Secundò patiebatur in quem plūs seipsā amabat. Tertiò, Charitas quo patiebatur, augebat dolorem; verum ali res primò patiebantur in corpore & non in animò secundò patiebantur in seipsis, & minus seipsis Christum, imò potiùs odio se habebant; unde Charitas Christi, pro quo patiebantur, dimittit eorum dolorem.

V.

Sine spasmo cum spasmo.

Quia cum dolore spasmi, at sine spasmi impetione, nempe, sine perturbatione & detecta ratione batur Virgo, quia gratius erat Deo, quod Deo compareretur ei secundum rationem, quam sensum suam, quia illa pars est nobilior, & per se grata.

Caiet. opus.
de spasmo
B.V.

VI.

Stabilis in Diuina Voluntate.

Stabat enim iuxta crucem primò fide elata Diuinitatem. Secundò peccato impatientia non ta: tertiò Diuina voluntati conformata, & let, ipsa crucifixisset.

S. Antonin
p. 4. tit. 15.
c. 41. §. 1.

VII.

Dolor cum gaudio.

Sicut Christus Dominus habuit summum & summum dolorem simul; ita sanctissima Virgo simul dolorem compassionis, & gaudium congratulationis. Enimuerò considerabat ac contemplabatur Filius, non ut laeuam duntaxat eiusdem Filius, ut redemptiuam Mundi, & glorificatam.

Carthus.
lib. 3. a. 25.
Alons. 3. p.
q. 16.
Belpar. p. 2
a. 1.

Vnde S. Epiphanius ita de B. Virgine sermocinatur: *Di-*
scipulam esse caelum & crucem, quia cum summa contem-
platione summam etiam mortificationem vivebat. Et
 hoc idem coconfirmat S. Methildis in revelatione quadam
 ab Angelo recepta: *Santissima Virgo in morte Filii sui*
immobilis & gaudens; Quamvis alii non desint Autho-
 ritates, qui, ut refert idem Carthusianus, contrarium senti-
 unt, asserentes, Virginem in Passione Filii sui purum
 quendam elegisse dolorem, nec ullum cogitationi aut
 effectui gaudii dedisse locum propter Passionis fructum.

S. Epiph.
 serm. de B.
 V.
 S. Methild.
 lib. 1. revel.
 c. 56.

VIII.

Redundans à Christo.

IX.

Redundans in Christum.

Quia totus dolor Virginis Mariae reuerberabat in Chri-
 sto, & contra, Christus & Maria erant duo certissima
 specula, sicque alter alterius totum in se representabat
 dolorem, ut vult S. Gregorius: erant veluti duae perfectif-
 simae cytharae idem proportioni coopratae, quarum una
 alteri communicat tonum & sonum, imò, ut notat S.
 Bernardus & S. Bernardinus, quilibet plus de altero,
 quam de seipso, dolebat; *Stabat & ego videns eum, & ego
 plus dolebat de me, mentat. B. Bernardus.*
 Quam de se, & contra Virgo plus de Christo, quam de se,
 & Christus plus doluerit de Matre, quam de se, &
 Mater plus de Christo, quam de seipso.

S. Bern. 20.
 4. serm. 45.
 fol. 241.
 S. Greg. lib.
 1. moral. c. 5.
 S. Bernar-
 dus de la-
 nard. loc.
 cit.

X.

Redimens cum Christo.

Quia dolor eius & consensus in Passionem Filii, tan-
 quam causa secundaria, concurrerunt ad redemptionem
 nostram; vnde S. Chrysostomus ait: *In passione Christi*
videbantur altaria: alterum in pectore Mariae; alterum
in corde Christi.

S. Chrysof.
 ser. de pass.
 in cor-

UNIVERSITÄT
 PADERBORN

Belp. de B. in corpore Christi, Christus pro nobis carnem, & Maria B. V. lib. 12. p. nem, MARIA animam immolabat. Neque h. creatam, 1. ar. 2 fol. cum morte Christi finem accepit: etenim p. sent. Maria Ch. 120. miliu lanceâ perforanti Christi pectus, qua pectus impli gra. fuit tantum sensibilis in corde Maria, quantum f. porum. Christo corporaliter, si vixisset: unâe p. n. mio delat. eum exco. illicô obisse credendum est, nisi Diuino miraculo. ducatur. praesernata, & quia Christus sentire haud poterat. rem vulneris, voluit tali priuilegio honore. suam.

Decimum tertium Priuilegium

EMINENTIA MARIAE

- I. Eminentissima in perfectionibus creatis.
- II. Digna forma Dei.
- III. Exemplar Christi.
- IV. Exaltatio persona creata.
- V. Compendium Vniuersi.
- VI. Vltima perfectio mundi.
- VII. Perfecta gloria Dei.
- VIII. Primogenita Christi in redemptione.
- IX. Mare omnis creatae perfectionis non dans.
- X. Omnis laus Mariae Virgini silentium.

Declaratio.

I.

Eminentissima in perfectionibus creatis.

Gerson tom 3. de Nat. Quia iuxta doctrinam S. Dionysii ordo H. Magnif. 4. Superioribus, & cum excellentia, vis igitur beatiss. Magnif.

Maria beatitudinem tibi notam fieri, omnem perfectionem
creata, excepta, qua est unita Divinitati, ut est huma-
nitas Christi, tribue illi formaliter, vel eminenter; ex-
empli gratia, amor Seraphinorum, cognitio Cherubi-
norum, Thronorum potestas Virgini attribuenda est, &
eius excellentia absque comparatione maiori, sicque
superioris de ceteris perfectionibus creatis.

II.

Digna forma Dei.

Sic formam Dei appellem, digna existis, quia sanctissima S. Aug. 10.
Virgo fuit quaedam veluti Idea Dei, primo in creatio- 10. serm. de
ne, cum eo erant cuncta componens, ubi Deus ab ocu- Assumpt.
los sibi positam habuit Virginem, tanquam secundum quis est ser.
post Verbum exemplar. Secundo in sanctificatione, in 83. in ap-
me omnis spes vita & virtutis, quia eius interuentu pendice.
posuit nobis sanctificationem. Tertiò in Incarna- Ex. ech. 27.
tione, quia Deus sacram Christi humanitatem Virgini
Matri similem formavit.

III.

Exemplar Christi.

Quia Christus & MARIA sibi vicissim fuerunt Guar. Ab-
idea: MARIA fuit idea Christo, quantum ad humani- bas.
tatem, veluti supra diximus, & Christus Mariae, quan-
tum ad Divinitatem. Tu mihi communicasti, quod sim
Deus: & ego tibi communicabo, quod sis Deus.

IV.

Exaltatio personae creatae.

Quia quemadmodum natura humana elevata fuit in Carthuf.
Christo; ita persona humana in Maria: Ut totum genus de B.V. lib.
humanum, & quantum ad naturam, & quantum ad per- 1 a. 26.
sonam sibi Christus uniret, elevans, nimirum, personam
viamus specialissima unione affectus & amicitiae, ut esset
Mater

Mater Dei ; suam verò Humanitatem ad
ad Hypostaticam & personalem.

V.

Compendium Vniuersi.

Andr. Carn. Quia quidquid Creator singulis creaturis
Matri adornanda concessit.

VI.

Vltima perfectio Mundi.

Bern. to. 1. Vltima perfectionis consumatio vsq; ad partem
de B.V. ser. dilata: a est ; quia omnes creatura appetebant
61. fol 515. esset optimum, purum creatum, & hoc erit
Hesich. 10. Virgo, in ò ratione Verbi Diuini, quod generat
7. BB. PP. tam perfectionem euexit mundum, vt maiora
hom 2. de capax ; vnde Virgo meritò appellari potest
laud. B.V. natura ornamentum, gloria luti nostri.

VII.

Perfecta gloria Dei.

S. Bern. to. Eleuata est magnificentia tua super caelestia
1. serm. 61. cuius magnificentia amplius magnificat Diuini
cap. 9. omnes alia creature simul sumpta, ita loquitur
S. Bonar. nardinus & Bonaventura, plena est omnia
in spec. cap. eius, id est, Maria resuscitans in se plenissimi Diuini
2.

VIII.

Primogenita Christi in redemptione

S. Bern. to. Dicitur primogenita Christi, qui plus pro ca
2. serm. 51. in mundum venit, quàm pro omni alia creatura
a. 3. c. 3. gitur in Canticis: *Vulnerasti cor meum,* (serm
Cant. 4. vertit glossa, pro amore tuo carnem assumpsit
admodum fuit primogenita Dei in creatione
tissimi prodiui primogenita ante omnem creaturam
suprà dictum est ; ita est primogenita Christi in
ptione.

IX.

Mare omnis perfectionis creatura non redundans.

Nulla enim gratia simplici creaturæ concessa superat & excedit Virginis sanctissimæ dignitatem; sed cæ omnes inferiores sunt, nullum est privilegium, prærogativa nulla, quæ ei non competat & conveniat: *Omnia veniunt ipsa sunt confirmata*, eo enim ipso, quo ipsi conceditur dignitas Matris, cæteræ connaturaliter prærogativa, ut potè, inferiores ei denegari nequeunt.

X.

Omnis laus Maria Virgini silentium est.

Hoc privilegium consequitur ex præcedenti: sicut enim Beatissima Virgo à nobis incomprehensibilis est merito; ita ineffabilis in laude: vnde hoc ipsum, quod de Deo in sensu altiori affirmatur de Deo, de B. Virgine verificari potest: *Coram te reputatur sicut silentium laus Angelorum*, quia cunctæ hominum Angelorumque laudes quasi nullæ sunt ad explicandam infinitam dignitatem, & merita Virginis, multò minùs cæteræ omnes creaturæ, si ad celebrandam Virginis Mariæ laudem lingua & eloquentiâ instructi, aut instrui possent, vix curare valerent eius prærogativas.

Versio Chald. in illo Te decet hymnus. Psal. 64.

Decimum quartum Privilegium.

GLORIA MARIÆ
in terra.

I. Participat aliquo modo gloriam corporalem Beatorum.

- II. Agilitatem ambulandi.
 III. Subtilitatem in aliquo gradu.
 IV. Splendorem & odorem.
 V. Habet propria visibilibus species dominice.
 VI. Sanitatem perfectam, & nonnunquam ab Angelis ministratum.
 VII. Grauida sine grauedine.
 VIII. Parturit cum gaudio.
 IX. Nascitur sine dolore Matris.

Declaratio.

I.

Participauit aliquo modo gloriam
 nem Beatorum.

Ita asserit Carthusianus: Cœpit in hac vita
 ser glorificari. Et S. Antoninus: Fuit B. Virgo
 simpliciter, & secundum quid comprehensor. Et
 Gerson: quamdiu in terris degebat B. Virgo, in
 portu glorificati inchoabat ex abundantia virtutum
 perfecto dominio spiritus super animam & corpore
 ius corpus videbatur agile, subtile, clarum, &
 idq; conueniens & decens erat, vt, sicut patet
 Quia fuit dotis essentialis animæ in visione clara
 quoq; particeps fieret gloriæ accidentalis corpore
 liqua dote corporali, nō quidem perfecta, sed
 quo huiusmodi dotes participari queunt a creature
 huc viuente in carne passibili & mortali.

Carthus.
 lib. 4. de B.
 V. a. 1.
 S. Anton. p.
 4. tit. 15. c.
 11. §. 5.
 Gerson su-
 per Magn.
 20. 4.

III.

Agilitatem ambulandi.

Demonstrauit hanc agilitatem in variis occis
 veluti eundo in montana cum festinatione, & ceteris
 quando, cum trium esset annorum, sine hinc

quantum manu celerrimè quindecim Templi gradus ascen- Hieron.
dit, & quanta futura esset, huius miraculi indicio Domi- form. de
nus permonstravit. Nat. B. V.

III.

Subtilitatem in aliquo gradu.

Cetero quodam modo impassibilem se exhibuit, quan-
do sine interruptione & continuè se occupabat in unio-
ne cum Deo, nec non subtilitate dotatam, quando in va-
riis diversisque locis apparens Apostolis omnia transiit
impedimenta & obstacula.

IV.

Splendorem & odorem.

De splendore ait Albertus, non solum mens B. Virginis, Albert.
sed etiam corpus luce Divinitatis resplendebat, & erat sus- Compend.
cipiens argumentum, veluti notat Carthusianus, veritatis Theol. lib. 3
scilicet, quod sancta Mater esset, imò ipsi S. Dionysio immen- c. 4.
sus ille & Divinus splendor erat quasi augmentum, quod Carthus.
illam conditionemq; mulieris excederet. Et de ordore lib. 2. ar. 17
ac fragrantia idem attestatur Dionysius, quod, quando S. Dionys.
contempsit sanctissimam Virginem, ea omnium odora Epist. ad D.
miraculorum superabundavit fragrantia. Idq; Carthusia- Paul
nus aliorum sanctorum confirmat exemplo: Simulta Carthus.
corpora virum sanctorum virtute abstinentia, vel castita- lib. 1 de B.
te sustineret redolebant: quanto magis B. Virgo, que ex assi- V. c. 35, 36.
duo Divina prole contactu & deportatione eius in utero S. Ambros.
incomprehensibiliter existit desiccata, quia, ut optime Ambrosius, 1. 1. c. 17.
incomprehensibilis filius incomprehensibiliter operabatur

V.

*Habet dominium in propria specie in-
visibilem.*

Corporum beatorum proprium est, ut probant The-
ologi, quod, quotiescunq; ipsis libet, visibilia aut invis-
ibilia se efficiant, idq; non necessariò, sed liberè, cõmuni-
cando

do aliis propriam speciem: & hanc perfectionem
 tammodò adpta est sacratissima Virgo ad hunc
 existens, ut nonnulli volunt, quia non omnibus
 sed diverso modo se manifestabat, prout expedi-
 cabat, vadè malis & impiis propriam occultabat
 fcondebat pulchritudinem, eam verò manifestabat
 iustis, veluti S. Dionysio. Et hoc privilegium
 cile est in B. Virgine, supplicio domino, quod in
 suum habebat, conformiter supra inuimus.

VI.

*Sanitatem habet perfectam, & cibum
 nunquam ab Angelis submini-
 stratum.*

*Caiet. 20. 2
 opusc. 11.
 ult.*

*Galat. lib.
 7. c. 10.*

*German.
 Arch. Con-
 fiant*

*Orat. de
 oblat. B. V.*

*Georg.
 Arch. Ni-*

*com. orat.
 de oblat. B.
 V.*

*Dissonant quidem rationi, Beatam Virgini
 nem aliquam passam fuisse, quia similis debeat
 lio per omnia, quantum fas est, ut Caietanus, &
 firmat Galatius, nempe, quod corpus B. Virgini
 cte sanum, non subiectum esse debebat istis
 corporalibus, quia à peccato originali euasit
 quia passibilem & mortalem situm partura erat
 rido quoque mortalis fuit. Quantum ad cibum
 mentum per Angelum accipiebat. Cui aliud
 annexum erat privilegium, quod eodem modo
 anima quoque reficiebatur cibo gratie: ut affert
 gorius Archiepiscopus, & per ipsum immaculatam
 implebatur bonis, q̄ citati Authoris remitto*

VII.

Gravida sine grauedine.

VIII.

Parturit cum gaudio.

*Serm. de B.
 V. super il-
 lina ioh. n.
 Signum
 magnum.*

*Duo hæc S. Bernardus B. Virgini attribuit
 comparatione dignitatis Matris Dei, & quod
 originali extitit libera, credite nobis licet*

la fuisse privilegia; etenim graedo partus, & dolor par-
ras, & dolor parturientis irreprete in pœnam peccati
originalis.

IX.

Nascitur sine dolore Matris.

Nullum dolorem attulit parentibus; fieri enim non pot-
est, ut qua erat voce Angeli gaudium uniuersorum, affer-
retur tantum Matris sua in partu. Et lex ista: In dolore
partus, intelligenda est de partu in peccato originali con-
cepto, qui est filius doloris, huiusmodi verò doloris fi-
lia hauderat Virgo sanctissima, quia peccato origi-
nali nunquam obnoxia, ac proinde filia gaudii fuit.
Præterea parturit sancta Anna sine dolore, quia sine
sensuali delectatione conceperat, veluti B. Virgo se uela-
uit S. Brigittæ, quod, nimirum, S. Anna & S. Ioachim non
ex concupiscentia voluptatis, sed ex Diuina voluntate &
charitate contra propriam voluntatem conuenerunt. Et
si de multis Matribus legitur, eas per specialem quo-
radam Sanctorum intercessionem exiguum valde aut
plane nullum sensisse dolorem in eorundem partu, ut
magis probabile & pium credendum est, sanctissimum
Virgineam eandem gratiam & cum maiori perfectione
sue Matris Annæ impetrasse, & pro coronide huius capi-
tis de gloria & beatitudine Mariæ Virginis in terra,
concludam cum dicto Gersonis in hæc verba prorum-
pentis alloquedo Virginem: O terque quaterque Bea-
ta. Beata primò quia credidisti, clamat Elisabeth. Beata se-
cundò, quia gratia plena, secundum Gabrielis salutationem. Be-
matris & Benedicte, quia Benedictus fructus ventris tui.
Beata quarto, quia fecit tibi magna, qui potens est. Beata
quintò, qui Mater Domini. Beata sexto, quia secunda
curanti tui honore. Beata septimo, quia nec primam
similem visa es, nec habere
sequentem.

Rudolph.
lib. de Virg.

S. Brig. lib.
1. reuel. c. 9

Gerson.

Decimum quintum Priuile-
gium.GLORIA MARIÆ
in celo.

- I. Gloria sufficiens ad statum.
- II. Gloria omnem creatura gloriam
& fons gloria.
- III. Coronata à Patre.
- IV. Honorata summopere à Filio.
- V. Dotata à Spiritu sancto.
- VI. Gloriosa in dotibus corporis.
- VII. Gloriosa in aureola Sanctorum.
- VIII. Gloriosa in proprio throno.
- IX. Declaratur Mater Dei.
- X. Proclamatur Regina totius Vniuersi.

Declaratio.

I.

Gloria ad statum sufficientem.

s. Thomas. **E**T enim gloria correspondet mensuræ gratiæ
natae & conuenientem infinitæ dignitatis
idem dicendum est de gloria, est in hanc in
gloriæ considerationis suæ vela expendere
Camotensis prorupit in hæc verba: *Filio
Matre, non tantum communitatem
quàm eandem.*

*Arnold.
Carn.*

II.

*Gloria omnem creatura gloriam excedens,
& fons gloria.*

Quia est gloria superioris ordinis; ergo impropor-
tionabiliter excedit omnem gloriam aliorum Sanctorum, sic
ut circumferantia centrum; unde aliud sequitur Virginis
privilegium, quod sit fons & Mater non gratiae dun-
taxat, sed etiam gloriae: Sanctissima Virgo habet fontem
lumen sanctitatis ad generandos omnes Sanctos, non tan-
tum in gratia, verum etiam in gloria. Praeterea ait S.
Bernardus: Hoc gloriose *MARIAE* privilegium est, quod
quidquid post Deum pulchrius, quidquid dulcius, quidquid
invidius in gloria est, hoc *MARIA*, hoc in *MARIA*, hoc
per *MARIA* est. Et concludit S. Bernardus: Summa
gloria nostra est, O *MARIA*, post Dominum te videre.
Vatocum horum duorum privilegiorum confirmat
similitudo S. Bernardini, nimirum: quemadmodum
omnes stellae superantur à Sole, & irradiantur à Sole;
ita gloria Virginis omnium simul Sanctorum superavit
gloriam, & illam copiosis augmentis cumulavit; Insuper
Stellae cum Luna ita superantur à Sole, ut in compara-
tione illius sint, quasi non sint, nec possint, nec debeant ap-
parere; ad eundem modum ceterae omnes aliorum
Sanctorum gloriae quasi evanescent, quando immensa
Virginis comparet gloria, & ad hanc gloriae eminentiam
peruenit sanctissima Virgo per summam suam hu-
militatem: Et bonitas Dei, & profunda *B. V.* humilitas vi-
debantur concedere, *MARIA* se humiliante, & *DEO*
hanc exaltante: imò *MARIA* & non solum se humiliante,
sed & in humilitate sub omni creatura se abiciente, &
Deo tam non solum exaltante; sed & super omnem Angeli-
cam creaturam eam magnificante.

S. Bern. 2a.
I. serm. 61.
c. 8.
Carthus.
de B. V. art.
9.
S. Bern. l.
c. 1.
Apud D.
Bona. in
specul. c. 6.
Tom. 1. ser.
61. c. 3.
S. Petrus
Dam. serm.
de Assump.
Carthus.
lib. 4. de B.
V.

III.

Coronata à Patre.

Quia posuit diadema Regni super caput eius, quod

S. Bern. 20.
1. serm. 61.
ar. 3. c. 5.
S. Brig. in
reuel.

est diadema & corona dignitatis Regiæ Mariæ
exposuit Angelus S. Brigittæ, est Imperium
Mundi, cum sit constituta Domina cœli & terra
num & Angelorum, qui tantâ animi promptitudine
reuerentiâ ei obediunt, ut potius Inferni seruient
rent, quàm aliquibus suis præceptis in aliquo
rent.

IV.

Honorata summo perè à Filio.

Surrexit Rex Salomon in occursum Mariæ
pauit eam; ita Christus sanctissimam suam
Matrem, & quænam fuerit ista honoris exhibuit
Carthusianus: Adorauit eam Filius Adorauit
perdulia, ut Matrem dignissimam, ex filiali
usurpans hoc vocabulum adorauit, pro
quo frequenter in sacris paginis sumitur & dicitur
& si, iuxta ponderationem S. Anselmi, & S. Bernardi
Christus tantâ competat mercede beneficium
cuiuslibet amoris sui ergo præstitum, quâ non
remuneracione dignatus fuit propriam Matrem
tantâ & tam multa propter personam & amorem
fecit & perpessa fuit? Non pauperem, sed
Filius in utero suscepit, nudum carne vel
operuit, esurientem pauit sitientem lacte potauit
per infansiam, & iacentem non solum visitauit
balneando, fouendo, leniendo, gestando frequenter
comprehensio & crucifixo quasi in carcere
stapulo iuxta crucem.

V.

Dorata à Spiritu sancto.

Carthus.
de mutua
cogn. SS. in
patria ars.
14.
S. Ildephō.
erm. de
Assumpt.

Et hæc dos animæ est præmium gloria, illius
riua, & tres continet partes, quæ sunt: Virginitas
tio, correspondentes fidei, spei, & charitati
Hoc præmium licet mensura fuit in B. Virginitate
comparabile fuit, quod gessit, & ineffabile, quod

VI.

Gloriosa in dotibus corporis.

Esse in anima & corpore glorioso est privilegium B. Vir-
ginis, asserit Ambrosius Catarinus, idque ex eo, quod in
suis revelationibus habet S. Brigitta, eique reuelavit
Virgo sanctissima, confirmari potest, Scias, inquit, quod
nolum corpus humanum est in caelo, nisi benedictum cor-
pus Filij mei, & corpus meum. Dotes gloriosae sanctis-
simo corpori Virginis, quae sunt: claritas, subtilitas, agi-
litas, impassibilitas, magno cum excessu superabunt
gloriosas dotes, quas reliqua Beatorum corpora ab ex-
tremo iudicii die in caelo obtinebant; Sicut gloria es-
sentialis animae Virginis excedit essentialem aliarum a-
nimarum gloriam, quia dotes istae resultant meritorie à
gloria animae; ergo quo maior erit gloria animae, tan-
to etiam maior erit gloria corporis, & quid mirum, in-
quit S. Bonaventura, si dote claritatis clarissima sit in cae-
lo, quae dono sanctitatis tam clarissima fuit in mundo.
Item quid mirum si dono subtilissimae sit, quae dono humi-
lissimae tam subtilissima fuit in mundo; item quid mirum,
si dote agilitatis velocissima sit in caelo, quae dono pietatis
tam velocissima fuit in mundo, ut cum abiit in montana
caesa in aeternum. Denique, quid mirum, si dote impassi-
bilitatis impassibilissima sit in caelo, quae dono patientiae &
equanimitatis tam impassibilissima fuit in mundo.

Ambr.
Cat. lib. de
consumat.
gloria Chri-
sti & Ma-
ria.
S. Brig. a-
pud Carth.
lib. 4. art. 7

S. Bonn. in
spec. cap. 6.

VII.

Gloriosa in Aureolis Sanctorum.

Idem dicendum est de Aureola Virginis, quod, nimi-
um, sine comparatione superabat reliquas omnes Au-
reolas aliorum Sanctorum & Virginum, & Doctorum,
& Martyrum, in quarum fuit Virgo Virginum, Doctrix
Apostolorum, & Regina Martyrum; siquidem corporali-
ter quoque mortua fuisset, nisi per miraculum fuisset
praesertim

Cherthuf.
l. cit. art. 18

præservata, & huic quarta adiungitur Aureolissima & propriissima Virgini, & est Aureolissima, quæ est singularis quidam & admirabilis in corpore B Virginis, vel aliquid aliud, quod sit signum Regiæ dignitatis & Divinae Maternitatis in omnes Beatos.

VIII.

Gloriosa in proprio Throno.

Nōnulli volunt, sanctissimam Virginem solentem in cælo secundam quandam Hierarchiam iuxta Hierarchiam increatae sanctissimæ Trinitatis creatam Hierarchiam Angelorum aliorumque sanctorum, ac proinde eam proprio suo insidere throno Dei Sanctorumque thronum constituto. Alii in eodem Christi throno eam esse collocatam, sicut eam intra thalamum maiestatis sue, id est in illis, & cum gaudio eam secum in throno collocatam. V. est thronus Dei, thalamus Dei, tabernaculum, quod est ibi esse, ubi ipse est. Et huius ratio est, quia S. Bernardinus, quia ratio naturalis dicitur, quod Regis sit in sede Regia, & uterque dicendi modus est fundamentum: non est sanctissima Virgo in throno Dei aut Christi, quia non est in eodem throno, & adstat à dextris Filii, in quo est in potioribus bonis filii, id est, per maximum accessum ad Patrem, in quo sensu humanitas Christi etiam dicitur esse in throno Dei ad dexteram Patris, nempe in potioribus bonis Patris, & per maximum accessum ad Patrem.

IX.

Declaratur Mater Dei.

Quemadmodum gloria Christi in Resurrectione & Ascensione eius fuit in ostensione Divinitatis, ita gloria Virginis in mirabili Assumptione fuit in ostensione Maternitatis, cum declarata, manifestata, signata fuit pro vera Matre Dei; ac primò declarata

Carthuf.
lib. 4. a. 6.

erga Beatiss. Virginem.

ut

eternis eam esse Matrem dignissimam Unici Filii sui, ac
in hoc habet potestatem & maiestatem imperialem
ut sit unum suum super omnem creaturam. Similiter
declaravit Filius, dicendo: Hac est genitrix mea ve-
rissima, qua me concepit, peperit, nutrivit, ac fidelissimè so-
cavit in natura humana assumpta, & sicut nullus mihi
se ministravit in humilitate mea, nulli abundantius
conspirare volo in gloria mea, nec satis gloriosior videor,
hanc illa glorificatur. Denique eam manifestavit *Carthus.*
spiritus sanctus, dicendo: eam esse sui amoris fornacem, *lic. cit.*
in operatione spiritus sancti, in qua, & per quam formatum
est corpus mundissimum Filii Dei, & summa creata est ani-
ma Christi, & in ea, & per eam subrefecit, quidquid in
gratia mirisimum operatur.

X.

*Proclamatur Regina totius
Universi.*

Christo proclamato Regi acclamatur: *Vivat Rex, &*
MARIE proclamatae Reginae pariter acclamatur: *Vi. 3. Reg. 1.*
Regina, vivat in aeternum, & sicut vivit in corde Dei
& Christi, ita vivat & regnet in cordibus nostris, & per
gratiam hic in terris, & per gloriam in caelis, Amen.

Et haec ad gloriam Virginis de privilegiis eius in par-
ticulari sufficiant. Nunc subiciuntur nonnulla princi-
pales & rationes, ob quas praefatae praerogativae & aliae
quam plurimae merito attribuuntur, & conveniant
eidem sanctissimae Virgini.

PRIN-

PRINCIPIA

Quibus

*Stabiliuntur & probantur prerogative
sanctissimæ Virginis.*

*S. Aug. lib.
3. de lib. ar-
bitrio.*

*Albert. in
Marial.*

*S. Tho. 3. p.
q. 27. a. 1.*

*S. Dionys.
apud Alb. l.
cit.*

Primum est D. Augustini: *Quidquid tibi non
ne melius occurrerit, id scias fecisse Deum:* *Deum:*
matum ab Alberto in suo Marial, tum a D.
Quod rationabiliter creditur, inquit ille, *B. Tho.*
cedendum est.

Secundum est D. Dionysii: *Secundum gradum
rarchicum perfectiones inferiorum habent super
cum excellentia;* ergo cunctæ perfectiones crea-
turis concessæ debent convenire B. Virgini, vel
priori ordine unionis constituta; & cum maiori
leantia. Hoc idem principium approbat & docet
son: *Quidquid perfectionis est in creaturis, tribuitur
B. Virgini formaliter, vel eminenter.*

*S. Aug. 9.
serm. de
Assumpt.*

*Gerson to. 9
super Mag.*

*S. Ansel.
serm. de
Assumpt.*

*S. August.
apud Alb.
cit.*

*Scotus dist.
9. q. 1.*

Suarez.

*S. Bernar-
dis, Ep. 174*

Tertium principium ex decentia & consuetudine
est S. Augustini, Gersonis, S. Anselmi & aliorum
Deus & deicit, ut hanc vel illam gratiam
Virgini; ergo voluit & fecit.

Quartum sumitur ex non repugnantia
Augustini: *Quod non repugnat, nec rationi, nec
horitati, ab Ecclesia Maria est tribuendum.*
cipium tribuitur Scoto: *quod auctoritate
Scriptura non repugnat, videtur probabile, quod
rius sit attribuendum Maria.* Idem principium
bat & sequitur P. Suarez: *Quod per se deicitur
nec auctoritas obstat, concedendum est B. Virgini.*

Quintum ab exemplo aliorum Sanctorum
tur, & est S. Bernardini: *Quod vel paucis
stat esse collatum, non est fas suspicari tantæ Vir-
negatum.* Idem principium approbat S. Tho.
Albertus: *Ut a nullo in nullo debeat superari.*

Sextum principium deducitur a proportione medi ad finem, & est D. Thomae: Quod Deus aligit ad aliquem finem, ita preparat ac disponit, ut inveniatur idoneus ad talem finem.

S. Tho. 3. p. q. 27. a. 1. Alb. l. cit.

Septimum fundatum est in maiori aut minori distantia a principio gratiae, & etiam est D. Thomae: Quando magis aliqua appropinquat alicui principio, magis participat effectum illius principii; ergo cum Virgo sanctissima inter omnes creaturas propinquissima fuerit principio gratiae, Christo videlicet, praeter reliquis etiam participare debet eius gratia & privilegia.

S. Tho. 3. p. q. 27. a. 4.

Octavum principium consistit in proportione, quam habere debet dispositio ad formam, & est eiusdem Angelici Doctoris: quemadmodum enim in rebus naturalibus habet ratio perfectio dispositionis, forma & finis, relati in igne est calor disponens ad formam ignis, qui procedit & nascitur ab eadem forma, & convenit igni in propria sphaera; ita in Virgine considerare debent tres modi perfectionum & gratiarum, prima perfectio est dispositiva, secunda causata est ex praesentia Dei in suo utero, tertia est gratia consummata in gloria.

Nonum principium oritur ex exigentia gratiae habitualis sanctificantis animam, & quo haec reperitur in gradu eminentiori, eo excellentiora ei debentur dona & privilegia; ergo si in Virgine fuit gratia sanctificans in gradu eminentissimo, quia, ut probat S. Thomas, non tantum fuit secundum infusionem in animo, sed etiam secundum reduntantiam in corpore, quia in corde eius amor spiritus sancti singulariter ardebat, ideo in carne eius mirabilia fiebant, ut ex ea nasceretur Deus & homo. Insuper contigit gratiam eo modo, quo eam habuit Christus, videlicet, per infusionem in omnes homines, esto non de eodem modo, sed de congruo. Quae de causa de B. Virgine dicitur: Mille clypei, id est, remedia contra mala, pendunt ex ea. Et in me est omnis spes vita & virtutis; ergo & excellentissima ei debentur privilegia.

S. Thom. opusc. 8.

Cant. 4. Eccles. 24.

Decimum principium refertur a Petro Galatino, est quod fundatum in proportione & correspondentia causae materialis cum filiali; quia quod materia ordinatur ad nobiliorem finem, eo nobiliori ratione & modo disponi

Petrus Galat. de Arcan. fid. lib. 7. ap. 6.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or a note, partially obscured by the binding.

poni ac præparari debet: ita videmus, inquit, naturam ordinatam ad formam sensitivam nobiliorem esse dispositam eâ, quæ ordinatur ad naturam vegetatiuam, & eodem modo dispositio materæ accipiendam animam rationalem nobilior est eâ, quæ ponit ad formam sensitivam; ergo cum conceptio formæ Virginis eo sine formatum fuerit, ut in illo conciperetur, nascereturque Filius Dei, & in illa Virgo concepta fuit non tantum ut homo, sed ut Mater Dei quoque fieret, dicendum est, quod habuisse disponi ac præparari omni meliori modo, cum plenitudine omnium gratiarum ac privilegiorum.

S. Tho. 2. 2. q. 8.

Undecimum principium sumitur ex comparatione gratiæ ad dignitatem Matris: quia omnes gratiæ comparantur ad Maternitatem Dei, ut dispositio materæ ad formam, quæ tamen in infinitum perfectior nunquam tamen formæ perfectionem attingit; ita pariter omnes gratiæ & privilegia Materis Virginis semper inferiora erunt.

Duodecimum privilegium est perfectio honoris, quam cuncti sacri Doctores supponunt inter cetera eiusque Matrem; etiam licet Christus esse filium Matris in humanitate: ita è contra Mater esse filium Christi in Diuinitate, quantum tamen fertur ad mater creaturam & Creatorem; unde affirmatur.

Guerr. Ab.

Abbas Christum dixisse Virgini: Com mune habeo tibi, quod homo sum, & ego com mune habeo tibi, quod filius sis. Et hoc perfectio competebat amoris tantum inter & talem filium existenti. Porro similitudo intelligitur secundum debitam proportionem, & non ea distantia, quæ est inter dignitatem Christi & Matris; sit quoque inter gratiam Christi & gratiam Virginis.

Decimum tertium, quia tota gloria, quæ tribui potest B. Virgini, redundat in Christum, non est dubium, ait S. Bernardus, quia quid in laudibus profertur, ad filium pertinere, & rursum communi.

S. Bern. h. 2.

4. super

Miseri est.

Ultimum principium, quod & primarium est quorum omnium fundamentum, est dignitas Materis Dei, quæ in suo genere est infinita, quia maior quam sit filius Dei, dari nequit, & in suo ordine

est, quia pertinet ad ordinem unionis personalis, cum ad illam necessarium terminatur, sitque in sua virtute immensa, etenim quamvis physicè non nisi quandam habeat rationem Matris ad Christum, tanquam ad proprium filium, moraliter tamen considerata est principium & radix omnis gratiæ, cum Deus intuitu huius ei donaverit eorum quoddam ius & dominium in omnia bona, & naturæ, & gratiæ & gloriæ.

Hec ius & exigentia Maternitatis Virginis explicari ac declarari potest exemplo unionis Hypostaticæ in Christo, quemadmodum enim hæc physicè accepta aliud non est, quam formalis quædam communicatio, quâ persona Divina se communicat naturæ humanæ Christi; ac moraliter considerata secundum id, quod ei ex natura sua convenit, est radix & principium gratiæ: ad eundem modum cum proportione discurrendum est de Maternitate Virginis, videlicet, quod physicè aliud non respiciat nisi Christum ut filium; ac moraliter ad omnes se extendat gratias & privilegia, quæ tali dignitati convenire possunt. Potest insuper hæc Virginis dignitas declarari eminentiori modo, comparando eam cum dignitate Dei, de qua ait S. Bernardus: *In hoc uno Verbo, S. Bern. lib. scilicet (esse) in quo consistit natura & essentia Dei, s. de cons. instaurantur omnia, ideo idem est Deo (esse) quam si d. 7. omnia esse; unde si hac dixeris, nimirum, esse bonum, nullam, ut si huic vocabulo (bonum) adiunxeris alia attributa in particulari, nihil addidisti; si non dixeris, nihil diminuidisti: Simili modo & ratione dici potest de sanctissima Virgine: In hoc uno verbo scilicet, Deiparâ, instaurantur omnia, cunctis continentur perfectiones; unde idem est Virgine Matrem Dei esse, & hanc omnia esse. omnes videlicet perfectiones consequentes; quapropter hæc dixeris, nihil addidisti dignitati Matris Dei, si non dixeris, nihil diminuidisti. Propter eandem dignitatem alii sacri Doctores eadem ducti ratione attribuunt Beatissimæ Virgini hoc idem, quod verificatur solum de Deo, afferentes dignitatem Matris Dei esse talem; quæ maius aliquid nec esse nec cogitari potest, cum hoc tamen discrimine, quod dictum hoc absolute*

Y. 511
R. 21
D. V.

lute verificetur de Deo, de Virgine vero; (116)
ergo dignitas Matris talis est, ut non possit dari
tari matris sub Deo. Idem dicendum est de reli-
tiis & privilegiis, quæ, modo eam deceant, com-
Virgini, & maiora us, quæ propriè ei conueniunt.
la alia pata creatura haud reperiuntur.

S. Bern to. 1
serm. 61. a 2
6.2.

Pro meliori eminentiæ dignitatis huius me-
ponderat S. Bernardus sanctissimam Virgini
duntaxat esse Matrem, sed Matrem naturalem
ad quam igitur certa quædam æqualitas refer-
& filium, quemadmodum, & est exemplum
ris, ut ferrum sit causa naturalis ignis; igni
æquale fiat, necesse est, concipiendo intra
ignis naturam; ita Virgo sanctissima, ut esset
Mater Dei, eleuari debuit ad æqualitatem
cum Deo, & quia hæc æqualitas fieri haud
transformationem in eandem Diuinitatem
quandam quasi infinitam gratiarum. Et
Maternitas igitur Dei est summa quædam
participatio attributorum & perfectionum
in quarum consideratione affirmare non dubi-
gustinus, hanc rationem sufficere ad conclu-
terendumque in Virgine principatum supra
quodcunque altissimum etiam privilegium.

S. Aug. ser. 31. de Sanct. debet, inquit Augustinus, notitia humana, ha-
curam Reginam Angelorum pro eo, quod Regi-
Angolorum.

Ex dictis sequitur, qualem de Virgine cogi-
beamus æstimationem & opinionem, nempe
ac naturæ humanæ conditionem excedentem
rando & contemplando eam, non velut rem
limitatam; sed quodammodo infinitam & im-
non ratione duntaxat infinitatis & immen-
verum etiam comparatione sui, & secundum
tam, non formaliter sed virtualiter; quæ
de Sole a ferunt, quod sic virtualiter caliditas
talis formaliter in seipso; sed quia habet
duce naturalem; ad eundem modum de Vir-
tissima dicere possumus, quod habet rationem
immediatam, omnipotentis, non quod hæc p-
cipua

seipsa formaliter contineat; sed quia habet virtutem concipiendi & pariendi in seipsum, immensum, omnipotentem, puta, Verbum Diuinum, Filium naturalem Dei.

Prodeant modò nonnulli erga B. Virginem aliàs deo; at nimis timidi & scrupulosi in concedendis & ampliandis eius laudibus, & communicandis ei gratiis & privilegiis illis, quæ sub Matris dignitate comprehenduntur, audiant, quid Archiepiscopus Nicomedensis, sancte & benignè eos corripiendo, contra eisdem pronunciet: Tu autem, O homo, noli de iis dubitare noli exanimiratione eorum, quæ sunt incomprehensibilia, vides in aucti natura innotationem, vides De Verbum modo ineffabili inabituare in eius utero, vides Paterno consilio Spiritu in ea adumbrationem, & de his dubitas? nihil est dubium, ex his quæ sunt castissima Virginitas ex eius magnitudine nihil est, quod non sit conueniens, omnia à veritate ipsius confirmata. Vno verbo: ne dubites Virgini attribuire privilegia maiora, ubi ei concessa à Deo conueniunt privilegia maiora, veluti, Incarnationem Verbi, conuersionem Spiritus sancti, & quod sit vera eiusdem filii Mater, cuius Deus est Pater.

Verum, vt omnis, si quis adhuc eis inesset, è medio tollatur scrupulus, aduertendum est, vt bene etiam notat Caetanus, duobus modis nos posse asserere & affirmare aliquam veritatem: vno modo affirmando aliquid tanquam certum & de fide, ita, vt contrarium sentiens sit Hæreticus: alio modo, affirmando aliquid tanquam probabile & præcredendum, ita, vt contrarium sentiens non sit Hæreticus; quando igitur sancti Patres & Doctores B. Virgini nonnulla attribuunt privilegia, inter quæ illud quod est, quod a nunquam in vita intuituè videbitur Diuinum esse, non primo, sed secundo modo id affirmare & asserere intendunt, quemadmodum etiam docet Gerson, quod, vt B. Virgini tribuatur aliqua per seclio haud sit necessarium, id sit certum, & de fide; sed sufficit, quod non sit temerariè, vel impertinenter dictum; rat. sit primum & probabile, & quod nostras a disicet animas, & causa existat, vt crescamos in deuotione, reuerentiâ & caritate maiori erga B. Virginem exercendâ; vnde ex

Georg. Archiep. Nicomed. orat. de oblat. B.

Caetan. to. 2. opuse.

Gerson to. 1. de decla.

doctrinâ Doctoris huius loco citato erujetur, quod si
 tunc unquam aliquid affirmatur de B. Virgine, quod
 contra fidem non aduersatur principiis, neque S. Doctores
 doctrinâ, id piè probabiliterque credi possit ad
 dignitatis & excellentiæ Virginis incrementum,
 & stram ædificationem.

Præterea aduertendum, tres perfectionum
 Deo considerari posse, quasdam proprias Deo
 communicatas, nec communicabiles creaturæ
 communicabiles & communicatas; alias de
 communicatas, sed communicabiles; quando
 guntur de perfectionibus & privilegiis sanctissimæ
 ni communicandis, non intelliguntur perfectiones
 priæ Dei, non communicatæ, incommunicabiles
 à se, independents, infinitum, & similes perfectiones
 que est sermo de perfectionibus aliis sanctis in
 municatis, etenim has omnes, veluti supra expre
 batum fuit, B. Virgini concedendas esse
 omne dubium est. Solum igitur sermo est de per
 nibus non communicatis, ex natura tamen sua
 uicabilibus, & de hisce tota præcedit difficultas
 beât concedi & attribui B. Virgini, & in hisce præ
 dum est iuxta principia supra posita; neque
 aliquid in particulari definiti potest, sufficiens
 sali asserere id, quod asserit Albertus Sanctissimæ
 ni communicatas fuisse cunctas perfectiones
 suâ communicabiles, quarum, secundum ordinem
 modum operandi Dei, pura creatura capax est.

*Albert. in
 Marial.*

Albert. l. c.

De præsentia Virgi nis.

VT exercitii & praxis huius præludium
 dum est, præsentiam Virginis non vnicam
 simplicem esse præsentiam; sed compositam esse
 nempe, ex præsentia Virginis, & ex præsentia Dei
 est præsentia Mariæ Matris Dei; ergo composita
 as præsentias, & Mariæ tanquàm Matris, & tanquàm
 quàm Filii: sicuti in consideratione Christi
 fieratur vna sola natura humana, sed vna præ
 duabus naturis, humanâ & Diuina composita.

recipitur sanctissimum Altaris Sacramentum, non reci-
 pitur duntaxat Christi corpus, sed cum corpore Divini-
 tas Christi unita corpori: Ad eundem modum quando
 contemplanur Virginem Matrem, haud eam separare
 possumus a consideratione Dei Filii, unde habita-præ-
 sentia Virginis, habebitur quoque præsentia Dei ei uni-
 ta, adeoque certo quodam modo securior perseveranti-
 orq; sit præsentia Dei in Matre, quam præsentia Dei sô-
 la, quem admodum fructus magis conseruatur, si asserue-
 rit vniuers & coniunctus planta, & gemma securi ius pos-
 sidentor ymboni annuli iaculsa, quapropter S. Franciscus
 in visione illa duarum scalarum, quarum vna rubra, altera
 alba erat, vidit, quod, qui albam conscendebant scalam,
 quæ figurabat deuotionem erga Matrem Dei, gradatim
 ascendendo felicissimi è & ab, que casu attingerent scælæ
 terminum, vbi alii conscendentes scalam rubram, quæ si-
 gurabat deuotionem erga Passionem Christi, non perse-
 uerabant in ascendendo, sed retrocedebant & cadebant
 in terram.

Veritatis huius figura exitit Arca, quæ non erat sepa-
 rata a propitiatorio Dei: Virgâ lesse, quæ flori vnica erat. *2. Reg. 1.11*
 unde ait Bonauentura: *Si florem habere desideras. vir. S. Bona. in*
quam floribus fleat. Hanc ob causam Sancti semper *Spec. c. 10.*
 plurimî fecere tanquam rem magni momenti & com-
 modi, vt in seruitio Dei continuam in se conseruareat
 memoriam & præsentiam præcelsæ genitricis & Matris
 Dei, quia est præsentia secum ferens aliam præsentiam,
 videlicet præsentia humana adducens secum Diuinam,
 ideoq; præsentia est fatians animam, eamque adimplens
 summo ac infinito bono in præsentia & vnione cû Deo.
 Quotescunque, anima mea, gratiam habe præsentia
 Matris Virginis ad te fueris, optime dicere poteris: Ve-
 necut autem mihi omnia bona mea pariter cum illa,
 quia si habueris præsentem Mariam, habebis præsentem
 Christum; si Christum, Deum; si Deum, sanctissimam
 Trinitatem; si sanctissimam Trinitatem, totam Curiam
 celestem, Angelos, Sanctos, Paradisum, gloriâ omne
 bonum, ubiq; inserviet nquam securam illa, qua me-
 ditare per viam fidei attinges aliam præsentiam in æter- *3. Petrus*
 na gloria: *Fœlices Angeli, exclamat S. Petrus Damia- Dam. serm.*
 nus, qui *B.V. habens præsentiam, nos memoriam. 1. de Nat.*

Handwritten notes in red ink, including the words "VIRGINIS" and "MATRIS" written vertically.

S. Petrus
Dam. serm.
1. de Nat.

Et si dulcis memoria, quid erit presentia? inueniatur nos suauitate memoria, donec dulcedinem presentiamur. Hoc supposita veritate tanquam rebus duas presentia Virginis continet partes, una dicitur presentia intellectiua, alteram, quae afficitur, quantum ad primam, sanctissimam presentem nobis imaginari debemus eodem eandem descripsit S. Ioannes in Apocalypsi, stat vestrae Sole, quae Lunam habeat (sub prelo) ius caput sic coronatum stellis; Sol est Dominus Luna: si tota rerum creaturarum vniuersitas, creatio & imperio subiecta, & corona stellarum in privilegiorum à sanctissima Trinitate communita praeterea consilata, quae ratione praecelsa dicitur Domina manu teneat calicem aureum purissimum Filii sui sanguine repletum, quem tertio Patri in nostra salutis pretium; contentum super, quomodo sanctissimae Virginis throno bilis assistit Angelorum caetera & melitudo quaedam diversa pulchra instrumenta musica, sonantia tenent vocibus tum Virginis Matris, cum Choro

S. Bonav.

Psalm. B.V.

Deus, Sanctus Dominus, Deus exercituum; natus & respondeat: Sancta, Sancta, Sancta Mater, Mater & Virgo. Denique oculos de caelestis terram circumspice, quomodo cuncta creaturae humillimè prouoluta sanctissimae Virginis precant gratiam, sanguinisque Filii eius implorationem, dicentes: Famulae tuae subueni precibus tuis Sanguine redemptus. Et haec de presentia & imaginatiua Virginis dicta sunt, de aliis differamus.

S. Bonav.

Variis nobis exercendi sunt affectus erga Dei Matrem, & in specie actus laudis, qualis in caelo, iuxta consilium S. Bonaventurae: Natus à laudibus eius, & per singula momenta regni. Et haec laus varia ac multiplex sit, oportet per benedictionis, per modum attributionis, per modum directionis & inuocatiuae. Quo ad primum, benedicere debentur, ut

Carthuf. lib. 1. c. 18.

Gerfon sup. Magn. tract. 4. notul. 1. 6.

tract. 3. notul. 1.

S. Bonav. in Ps. B. V.

Exod. 13.

Carthusianus, omnibus membris, sensibusque sanctis
in corpore Mariæ Virginis, cunctis potentis animæ, in
quantum omnes ineffabili charitate & amore dedere
sele, ac mancipauere obsequio Christi Domini. Bea-
tissimi oculis Mariæ venerabilem venustumq; Christi
vultum toties spectantibus, Beatissimis verbis & sermo-
nibus Beatissimo eius collo, quod puerulus IESUS to-
tes, quos es lac fugebat, amplexatus fuit, & eodem mo-
do dicentes de aliis partibus & corporis & animæ Virgi-
ni.

Secundus modus laudis est per attributionem, veluti
episcopat Gerfon. & dictum est supra, attribuendo S. Vir-
gini cunctas creaturarum perfectiones, aut formaliter,
aut eminenter.

Tertius modus per viam inuitationis est, quando ia-
uoramus & exhortamur omnes creaturas ad laudandam
& magnificandam potentissimam Dei Matrem, veluti ea-
rudem Reginam & Dominam: *Benedicite omnia ope-
ra Dominae gloriosa, laudate eam superexaltate eam in sacu-
la. Benedicite Angeli Domina nostra, laudate eam super-
exaltate eam in sacula. Benedicite cæli Domina nostra,
laudate eam superexaltate eam in sacula.* Et eodem mo-
do proceres discurrendo per alias creaturas.

Quartus modus est, cum omnia, quæcunque faci-
mus, dignimus referimusque ad laudem & gloriam Vir-
ginis Dominae nostræ.

Quintus & vltimus modus est, quando eam cum san-
ctissimo suo nomine semper in omnibus nostris actio-
nibus & operibus inuocamus, & ad ipsam in cunctis no-
stris necessitatibus recurrimus. Et hæc de præsentia
affectu.

Capiti huic coronidem imponam expositione cuius-
dam figuræ præsentiam Virginia appositè inuenientis, ex
qua melius percipietur, quanta vtilitatis necessitatisq;
in diuina præsentia.

Populo Hebræo in deserto commoranti, & per de-
sertum iter agenti mirabilis Dei Providentia submi-
nistravit quandam columnam, quæ simul erat *columna nu-
bis* & *ignis* hæc Populo tria exhibebat, obibatque munia
& officia, Ducis videlicet, Oraculi, & Protectionis; pri-
mò

Psal 93.

primò etenim præcedebat commostras ei via
 procedebat, prosequatur & Populus, cum venie-
 bat, consistebat & Populus: *Ad imperium Domini*
faciebantur, & ad imperium Domini fiebantur.
 Secundò Deus ex columna respondebat dubi-
 tantibus ac petitionibus ipsius Moylis. *In columna*
loquebatur ad eos. Venique nubis instar de
 die protegebat populum à calore Solis, qui in
 toto Arabiæ ardentissimus est, & veluti ignis
 bat nocte, è còtrà verò obtenebrabat obtegendo
 prios inimicos, & hanc Deus Populo Hebræo
 Providentiam, ast longè maiore Populo Christiano
 monstrat, dando nobis in Ducem. Oraculum. *Ma-*
tricem, non nubem & ignem, sed ipsammet Mater-
nam, cuius formæ istæ materiales & corporeæ
symbolum & figura, ut igitur Divinæ acceptæ
Aluissimi cooperemur Providentiæ, continentiam
tiam Virginis, ut conductricis nostræ, ita ut appa-
ducis & comitis per inivium Mundi huius decem
cælum vsque promissum conservare debeamus.
 & quies nostra, cunctæ nostræ ætates fieri de-
 nutum, ad voluntatem, *ad imperium Dominae*
Dominae & Reginae nostræ, & in quacunque te
ficillimâ ad nos roborandos animandoque
ciat: est Imperium Dominae, ita præcepit Regi-
talís est voluntas Virginis.

Secundò, hæc præsentia tibi inferuet pro
 quia, ut supra diximus, præsentia Virginis hæc
 est à præsentia Dei: ergò quotiescunque in
 dubiis tuis consulis Virginem, in ea, & per eam
 que responsum recipies, & obtinebis.

Denique Divina hæc præsentia erit prote-
 nubis instar in te mitigabit calorem concupiscenti-
 instar ignis accendet te in amorem Dei, quæ
 erit te protegendo, tam terribilis erit. *Da-*
infernalibus tuis hostibus, eos in fugam con-
do, eorumque conatus destr-
endo.

EXERCITIUM SECUNDUM.

De deuotione erga SS. Angelos Custodes nostros.

In mundi huius exordio infinita Dei placuit Bonitati variis sese liberissimè cōmunicare creaturis, vnā inter omnes eligit, cui perfectam suam ac completam imprimeret similitudinem; & huiusmodi fuit nostra Angelica, quam creauit in gra-
 do intellectiua completam, ad eò, vt tota esset Spiritus, absque compositione corporis, purus intellectus sine dependētia à sensibus; vnde à magno Areopagita Angeli appellantur *Diuina mentes, & coelestios intellectus.*
 & à S. Thoma vocantur *Creatura intellectuales in summo*
per se constituta, creaturarum, quæ vniuersam ab omnipotente Dei manu prodierit, perfectissimæ, & rationem huius reddiderunt S. Doctor, quia perfectio creaturæ consistit in imitatione & similitudine Creatoris sui, & quo maior est hæc similitudo, eò maior est creaturæ perfectio, & Angeli assimilantur Deo in gradu totali intellectu, vnde in hoc gradu creatura creati nequit perfectior Angelis: Quam ob causam per Antonomastum Angelus dicitur *Signaculum similitudinis,* perfectissimum, scilicet exemplar imaginis Dei, quod ad gradum, vnde dicitur, non quoad speciem; enimuero species Angelorum in perfectionibus semper in infinitum crescere possunt; & iuxta perfectionem naturæ Angelorum nobiliss.

2. contra Genes cap. 46.

S. Dionys. apud S. Thom. o. pusc. de 15. Angelis.

2. contra Genes. c. 46. Opusc. 3. cap. 75.

Exech. 28.

Handwritten notes in red and black ink, including the word 'MUNDI' and other illegible characters.

bilissimum etiam eis assignatur officium, ut
 præsentent cæteris omnibus creaturis inferioribus
 toto & purè corpore sint, siue mixta & com-
 spiritu & corpore, quales sunt homines, hunc
 quem Divina requirit sapientia, ut naturas
 gubernet per superiores, & superiores per
 quæ est Deus, & in hac dispositione, inquit
 nus, stabilentur hoc Universum, ut Spiritus
 gatur per spiritum rationalem, & spiritus ratio-
 fertor & peccator per spiritum rationalem
 stum, & ille per Deum, nimirum, ut bruta regan-
 bernentur ab homine, homo ab Angelo &
 nem huius adfert S. Thomas, quia variabile
 per invariabile & immobile debet gubernari,
 qui est variabilis ac mobilis in bono, regula-
 rigendus est ab Angelo, qui in eodem bono
 & immobilis existit.

S. Aug. lib.
 3. de Trinit.
 c. 4. Tom. 3.

p. 1. q. 113. a.
 1.

lib. 11. de

Civitat. Dei.
 cap. 9. to. 5.

Tho. 2. cõs.
 Gent. c. 46.

& opusc. 7.
 c. 75.

Et quemadmodum in parvo mundo, qui
 pars inferior, nempe, sensus superior, scilicet
 subordinari, & ab ea gubernari debet; ita
 pars principalior & superior, nimirum, Angelus
 gustino dicitur magna pars celestis civitatis
 quæ nunquam peregrinata, regere ac gubernare
 partem inferiorem, quæ est homo.
 Verum inspiciamus, quam nobile ac emen-
 Angelorum regimen: excellentia officii
 est ex fine, qui in eo consistit, ut homines
 peritabant imitationem & similitudinem, & hanc
 te ad imitationem & similitudinem Dei, cuius
 Angelicæ, perfectio effectus consistit in reditu
 petitione ad suum principium, quod fit per
 similitudinem: & sicut duo dantur principia
 nostram concurrunt salutem & perfectiorem
 principale, & est Deus, secundum est
 Angelus est, Custos noster (siquidem Providentia
 duas habet partes, prima est dispositio & ordinatio
 rum, & hæc immediate concernit ipsum Deum
 est executio, & hæc committitur oculis legum
 Angelis) ita meditari debemus utrumque
 Angelicum est tanquam finis & medium tanquam

& Divinum, utpote, primum principium est finis vltimus; unde considerari potest, Angelum ducem nostrum hac nobis inculcare Apostoli sententiam: *Imitatus mihi estote, sicut & ego Christi*, q. d. estote solliciti, ut *Bedae* 10. 8. *etiam studeatis imitationi, etenim me imitando, Deum in Psal. 33. ac Christum Dominum nostrum imitabimini.*

Quapropter Sancti summo opere nobis commendant Angelorum imitationem, veluti rem non minus necessariam, quam si salus nostra, hanc enim Deus exequitur suffragante Angelorum ministerio. Civitas Dei, quae est Civitas superna regni caelestis, Angelorum civitas est, aut per naturam ante per gratiam, & ideo *Deus factus est homo, ut homo fieret Angelus*, & si ad beatam illam Patriam admitti, & in eadem recipi exoptemus, vnicum superest medium, ut nos transformemus in Angelos: *Esto Angelus*, consulti S. Ambrosius, *sequendo mandata Dei, & cum fueris Angelus, videbis faciem Dei.* Neque difficultate operis huius deterrei, & animum despondere debemus: *Non desperemus nos futuros esse aequales Angelis*, narratur nos D. Augustinus, *maior enim Angelis defensus ad homines, & creator Angelorum suscepit hominem, & Dominus Angelorum mortuus est pro homine*, quod diceret S. Augustinus; longe pius est & maius, quod Deus se faciat hominem, & moriatur pro homine, quam quod homo se faciat Angelum; ergo si Deus fecit primum, per merita Passionis sanguinisque sui effusionis sperare debemus, quod in nobis efficiet secundum; ac proinde non desperandum, sed sperandum nobis est, quod Divina patre cinante gratia similes nos reddemus ipsi Angelis, ac tanquam Angeli recipiendi & admittendi sumus ad caelestem Angelorum civitatem.

Ex hoc usque dictis edocemur, quo oculo contemplantur debeamus Angelos custodes nostros: eos namque considerare non tantum veluti Magistros nostros, qui nos illuminent, tanquam protectores nostros, qui nos protegant, sicuti defensores nostros, qui nos tueantur & decedant, ut advocatos nostros, qui causam salutis nostrae agant & promoveant, & ut Dei cultores & agricolae nostri cornu, conformiter ait Origenes; verum etiam tanquam exemplaria nostra ad imitandum nobis proposita,

Ad Hebr. 11. Bedae 10. 8. in Psal. 33.

S. Amb. in psal. 118. lib. 8. v. 2. tom. 8. S. Aug. in psal. 137. tom. 8.

Orig. tom. 2. Hom. 11. super num. posita,

577
2807
577

posita, tanquam prototypum, è quo viam laetificam delinemus, tanquam specula, in quibus contemplamur imitemurque perfectiones Diuinae. ipsum est, quod mouit Sanctos, vt beatos Angelos pellant prima exemplaria post Deum, secundaria autem in *Christi* lumine, secundaria in lumine *Mariae* ac sempiterno lumine splendorem hauriant. *culum purum immaculatum suscipiens etiam, sicut ens est dicere, pulchritudinem boniformis Desiderii.*

Et haec dicta sufficiant de natura & officio Angelorum Custodum nostrorum. Vt igitur propere ad praxin seu exercitium, nonnulla pertinet puncta.

Nazianz.

orat. 40. in

S. Bapst.

Damaſc.

eo. 2. ſid. c. 3.

Dionys. de

Dini. Nom.

s. 4.

Primò de perfectione Angelorum, & quomodo eosdem imitari debeamus.

Secundò de aliis quibusdam perfectionibus & admiratione dignis in Angelis.

Tertiò de Custodia Angelorum, quam exerceant homines.

Quartò de proprietatibus & conditionibus Custodiae.

Quintò de deuotione nouem Angelorum exhibendâ.

Sextò de deuotione septem Angelis exhibendâ.

Septimò de deuotione S. Michaëli Archangeli exhibendâ.

CAPUT I.

De excellentiis & perfectionibus Angelorum, Custodum nostrorum.

&

Quaratione in iis sint imitandi.

Prima Excellentia Angelorum,

Quod sint puri Spiritus.

Angeli in natura sua sunt formae simplicissimae, spiritus purissimi omnem omnino materiam compositionem excludentes. sunt veluti lux purissima ab omni corporis imperfectione, quae eam obumbrare posset, libera & segregata, tantaeque existunt perfectionis, ut quasi infinitum totam excedant naturam corpoream, cum comparatione huius sint in ordine superiori: unde in perfectione excedunt quoque naturam humanam, quae non est purus spiritus, veluti Angelus; sed composita est ex corpore & spiritu; & hanc perfectionem in Angelis imitari debemus, curando, ut totaliter perfecti, ut sumus spiritus, conformiter consulebat Apostolus: *Sit spiritus vester integer completus & perfectus, 1. Thess. 4.*
 quae, iuxta Angelicum, non tantum anima nostra cor- *8 contra*
 poris forma est, sed etiam spiritus per se subsistens, adest. *Gen. 6. 56.*
 quae corpori, ut *motor mobilis*; unde Plato dicebat, quod *57.*
 homo esset ipsa anima vivens corpore, non quia corpus
 non sit quoque pars hominis; sed quia anima est pars
 principalis habuens denominationem, quemadmodum
 Princeps dicitur esse Regnum, in quantum est illius pars
 principalior; & hic spiritus tunc integer & perfectus e-
 rit, quando perfecte dominabitur carni, & in nullo eidem
 subicietur. Quapropter corpus nostrum hanc quoque
 parti-

Psal. 58.

participet perfectionem spiritus, necesse est, subordi-
do se, & obediendo spiritui & rationi, ut non
nostrum, sed etiam caro nostra exultet in Deo.

1. Cor. 15.

Verum hæc participatio perfecta erit in aeternitate
quando resurget corpus, non iam animale, sed spirituale
quia habebit proprietatem spiritus in puritate
& subtilitate, omnia penetrando instar spiritus
superioritate ad omnes passiones huius vite; &
independentiam ab omnibus corporis necessitatibus
concernentibus victura, vestitum &c.

Secunda Excellencia Angelorum.

*Quod habeant purum esse
intellectuum.*

Quemadmodum Angelus in esse est independens
corpore; ita quoque in operari: videlicet
rus duntaxat, & plane spiritualis sine dependentia
corpore, verum etiam purus est, & prorsus intellectus
que dependentia a potentia sensitiva, & huiusmodi
nis ergo natura Angelorum dicitur naturalis
lis, & natura humana rationalis, id est, distincta
pter dependentiam in intelligendo a potentia sensitiva.

Quod ad hanc perfectionem imitabimur Angelos,
gelos, non tollendo potentiam sensitivam, sed
dinando ac subordinando intellectui, ita, ut
moueat aut pertrahat os sensus ad obiectum
le, sed semper nos moueat intellectus ad
obiectum honestum &
rationabile.

¶ (o) ¶

Tertia Excellentia Angelorum.

Quod sint semper mobiles.

Angelus, secundum D. Damascenum, est *substantia* I. p. q. 38. a. i
semper mobilis, idque intelligitur circa propriam cognitionem; quia continuo ac necessario cognoscendo seipsum cum dependentia & relatione transcendentali ad Deum, indirecte quoque cognoscit ipsum Deum, & hanc cognitionem in Angelo potest esse perpetua & intensa, quia nullum habet obicium, seu corporis, seu passionum impedimentum vel obstaculum: *Et natura intellectiva* q. 57. art. 6.
non impeditur toto conatu, & quantum potest, fertur in suam supremam appetibile. Et hanc perfectionem vere Angelicam imitari debemus, nunquam cessando a propria cognitione, & sanè tunc imitamur, quotiescunque cognoscimus id, quod sumus ex nobis, hoc est, nihil, adque eo fine, ut nos ipsos annihilemus, humiliemusque; & quod habemus ex nobis, videlicet peccatum, idque propterea, ut postulemus humillimè veniam & remissionem; & quod habemus à Deo, quod est natura & gratia, eo, nempe, fine, ut ei referamus gratias.

Quarta Excellentia Angelorum.

Quod perfectam cum Deo sortiantur similitudinem.

Angeli sancti non imaginem duntaxat; verum etiam similitudinem Dei retinent, imago fundata est s. Cyrill.
 natura, similitudo in gratia: quapropter Lucifer s. Alex. lib. 6.
 perhibendo retinuit imaginem, sicut naturam; amisit tamen similitudinem, sicut gratiam, & non solum retinet Deum similitudinem, sed etiam magnam illam perfectionem. S. Greg. 32.
 moral. 6. 34
 Pars Secunda
 i
 Atonem

YEST
 ZEST
 157
 158

Ezech. c. 28. Etionem: quapropter, ut ait S. Gregorius, non
Angelo, ad similitudinem Dei conditus, sicut &
ipsum signaculum similitudinis Dei. Unde Angeli
maius tributum est.

Rupert. lib
1. de Victo-
ria Mund
c. 3.

Et hæc perfecta similitudo, secundum Rupertum
tribus consistit, in assimilando sese sancti-
tati in potentia, in sapientia, in pulchritudine. Et
in prima perfectione se reddunt similes Patri, in
Filio, in tertia Spiritui sancto, & quod ad hanc per-
similitudinem imitari debemus sanctissimi esse
crescendo semper in gratia, quæ est super naturalis
dam participatio & similitudo Dei, & cum
sanctissimæ Triadi similem se quoque efficiunt
tia, sapientia & pulchritudine, quia per gratiam
vires animæ, & amplius proficit & augmen-
tia & pulchritudo.

Quinta Excellentia Angelorum.

Continuam habent Dei præsentiam

EA est Angelorum sanctorum propria condi-
tionem, ut ait S. Gregorius, ut nunquam desistant a
34. in Ev- platione Dei, & cum mittuntur, etiam assistunt
angel. redditione: quia, etsi circumscriptus est dignitas
summus tamen spiritus, qui Deus est, circumscriptus
est. Unde Angeli sancti nunquam sunt pure ministri
& non assistentes, quia semper vident faciem Dei
mox dicitur. Hæc est altissima Angelorum
imitatione dignissima: debet Dei servus, ut etiam

S. Bonav. & Bonaventura, in omnibus suis verbis, cogitationibus
Stim. 2. p. c. & actionibus ita se habere & gerere, ac si Dominum
9. rum Angelorum more, facie ad faciem videntem
tio est, quia Filius timet Patrem, non quia videtur
videtur à Patre, dummodo hoc certè sciat, & Deum
minus nos videt in terra, quam si essemus in
ante ipsum; ergo ad imitationem sanctorum Angelorum, quod

ambulemus semper intra Deum, Divinae assistamus
intellectus, Divinas contemplan do perfectiones, preser-
vamus illa ternaria attributorum Divinorum: primum
bonitatis, sapientiae, bonitatis Dei: secundum infinitatis,
immensitatis, & aeternitatis Dei altissimi: tertium ma-
joritatis, pulchritudinis & dulcedinis Divinae.

Angeli non tantum non deserunt contemplationem
operacionem; sed, quod plus est, non impediunt, ne-
que dimittunt, veluti in nobis contingit, contemplatio
operacionis, & rationem huius adfert S. Thom. p.
quod homo regulat ordinatque externas suas actiones 1. q. 112. a. 1.
sicut patet intellectuam & sensitiuam simul, & quan-
do pars sensitiua intenditur, intellectiva minuitur; at An-
gelus actiones suas externas regulat dicitur; iuxta sola
partem intellectuam, ac propterea actio externa haud
dimittit intentionem contemplationis operationem: Quia
sunt actionum, quarum una est regula, & ratio altera
non impedit, sed iuvat aliam. Unde pro nostra
instructioe colligitur, quod operaturi actionem aliqua
externam, si non possimus esse toti intellectui, veluti
sunt Angeli, ad minus curemus esse magis intellectu, &
quam sensui, & non adeo vegetemus sensus opera-
tionem, ut impediatur remittaturque operationem intellectu.

Sexta Excellentia
Angelorum.

Virtutum perfectionibus praditi sunt.

Quia instantia distinguunt Theologi in Angelis, pri-
mo creationis, in quo tam boni, quam mali creati
sunt in gratia: secundum viam, in quo boni bona ac-
tione exercuerunt opera, mali mala, & peccarunt:
tertium gloriae ipsis Angelis, poena aeternae Dæmoni-
um ad actus virtutum ab Angelis sanctis exercitos;
quod ad actus virtutum in via, duo adsunt modi dicendi.
Primum est D. Thomae asserentis Angelos viatores bo-
nos perveni ad actum meritorum charitatis acquisivisse glori-
am, quod probat, quia gratia perficit naturam per-
fectam.

Handwritten notes in red ink, including the number '131' and other illegible characters.

modum nature; ergo sicut Angelus subito dicitur. Vnde
discursum obtinuit Beatitudinem naturalem, & malorum
modo obtinuit Beatitudinem supernaturalem, & cum
per vnum actum charitatis, & non per successum modorum, &
rium actuum: & idem confirmatur, quia Angelus
to conatu & intensione operabatur, dicendo & dicens
cando ad æquationem, & secundum omnes gradus
tissimum, quod receperant, gratiæ capitalis, &
peruenerunt ad terminum.

Secundus modus dicendi est Scoti existimantem
gelos per plures variosque virtutum actus in
citos acquisivisse sibi gloriam, puta, per actus
Charitatis, Religionis, Obedientiæ, Humilitatis,
ctonis fratrorum Angelis rebellibus exhibita,
& petitionis auxilii à Diuinâ Bonitate, & huius
modus ex eo probatur, quia haud poterat fieri
la pugna & concertatio: *Prælium magnum factum
caelo, absque pluribus actibus & meritorius, & de
rius vtriusque partis.* Ex vtraque hac opinione
bili imitationem eliciemus pro nostro profectu
ma quidem intensiorem operandi, siquidem
geli propter vnicum solum actum, quia fuit in
u intensissimo, totam illam, quâ modo gaudemus
re sibi gloriam. Ex secunda verò opinione
actuum meritoriorum repetitionem & multiplicati
nem, ita, vt non contenti sumus perficere vnum
solum, & vnius virtutis, sed plures & varias
um virtutum, iuxta occasiones & gratiam nobis
tu sancto communicatam, & quamuis in omnibus
tibus sancti Angeli nos præcedant exemplo, &
bus eosdē imitemur, oporteat: nihilominus per
quodam modo illos, secundum Casianum, imitemur
bemus in puritate: *In merito & gratia.* Casianus
eundem Bedam, in humilitate, *ut sitis per
Angelus factus est diabolus; ita homo per
sunt Angelus.* Et hæc humilitas in eo maxime
tam in prosperis, quam in aduersis Deum laudantem
et si cetera auferantur, ipse tamen non auferatur.
Contemplati sumus, mentisque oculis contemplati
actus virtutum ab Angelis bonis exercitos, & cetera

Apoç. c. 22

Cass. lib. 6.
cap. 1.
Beda in
Psal. 31.
com. 8.

Videamus etiam prauos ac demeritorios actus Angelorum, ut eosdem fugiamus: circa peccata Luciferi eiusque sequacum vana extant dicendi modi, & omnes reducatur ad hos quinque.

Primo, Luciferum peccasse peccato inobediencie, ed quod a mandatis & præceptis Diuinis sese eximere studuerit. *S. Aug.*

Secundo, peccato superbiae contra Christum, ed quod ipsum vt Deum recusavit adorare. *Catar.*

Tertio, peccato inuidiae comparatione hominum, ed quod illos noluit habere comites & socios in gratia & gloria. *S. Bern.*

Quarto, nimio affectu & amore erga seipsum, ed quod propriam amauerit Beatitudinem naturalem, tanquam vltimum finem. *S. Thom.*

Quinto, inordinato appetitu in Beatitudinem supernaturalem ed quod illam appetierit tanquam propriis meritis debitam. *Albertus.*

Et hæc vna tibi fugienda sunt, actusque virtutum contrariarum elicendi.

Septima Excellentia Angelorum.

Zelo gloria Dei sunt instructissimi.

Cum Lucifer animo superbo sese erigeret contra Deum, dicendo in corde suo: Deus ego sum, aut per simulationem, desiderando vt Deus omnibus præesse & nulla subesse: aut per unionem, affectando unionem hypostaticam cum personâ Diuinâ, & Christo eam inuadendo: aut per essentiam, vt alii volunt, at non per actum subornatum, id eam impossibile est; sed per actum complicitæ, complacendo sibi in eo, ac si possibile esset: cum igitur Lucifer hiscè aut similibus obrutus cogitationibus honori ac gloriæ Dei insidias strueret, eamque sibi arrogare pertentaret, gloriosus S. Michæi, veluti militiæ celestis Princeps & Antesignanus, cui, vt potè zelo

Gerfon

par. 4. serm
de S. Mich.

zelo honoris Deo præcellenti ceteri omnes
bedientiam præstare debeant, ei se opponere
Quis ut Deus, & ut notat Gerfon. hæc subterfugens
Quid habes, quod non accepisti? & si accepisti
gloriaris, quasi non acceperis? quasi d. xillex. cogi-
cifer, totum, quod habes, te accepisse à Deo, non
de eo, quod possides tibi ipsi, & non Deo amari
riam? & cum hoc, inquit Gerfon, sui factum
morale, & quasi scholasticum inter S. Michaelis
que sequaces ex vna parte, & inter Luciferum
assecelas ex altera parte; verum aduersus S.
cum suis, se turdo canere, & hisce veluti patrem
& documentis nullum efficere fructum, decessit
turbarunt Luciferum cum assecelis suis, cumque
pitam dederunt in imum inferni barathrum, bar-
lium, concertatio & pugna, quæ incepit in celo
adhuc perdurat in terra in ordine ad animarum
enimvero vbi S. Michael Regnum Christi
amplificare satagit animas pertrahendo & deo
Deum, vbi Lucifer affectu contrario Regnum
sti destruere nititur, persuadendo animas
inobedientes & rebelles Deo; quando igitur
huiusmodi intersunt prælio, in tali certamine
tamine, imitari debent sanctum zelum beatorum
rum spirituum S. Michaelis & sociorum eorum
quando Damon nos tentat nobis suadendo
nullam præstemus obedientiam, eiusque sententiam
uersemur, prompto fortique animo ei resistere,
spondere debemus eisdem Ducis nostri veritate
Deus, cui quis possit resistere, & in omni certamine
beat obedire? Neque dimitatur duntaxat in
modi certamine pro gloria Dei; verum etiam
Ad Ephes. Apostolum, (in celestibus) id est pro celestibus
3. dem Sathanas noster fatalis hostis ex odio, qui
sequitur, ratione imaginis Dei, quam in nobis
rimus, celesti nos præ tendit priuare gloria
ei sufficit, neque hic sistit, sed omni conatu ad
etiam nos pertrahere satagit. Considera igitur
yrgeamur necessitate, vt strenue virilitateque

mus, & ex hoc praelio reportemus victoriam; agitur
de gloria Dei, illam in procinctu obtinendi aut per-
dendi aeternum Regnum caelorum, sumus in periculo
aeternae damnationis, ergo estote fortes in bello, uti
nos exhortatur S. M. Ecclesia, mentis nostrae oculis
semper obuersetur finis certaminis, qui est, conformi-
ter dicebat S. Franciscus: *Paradisus apertus, Infernus
obortus, in medio Christus Crucifixus.* Inuocate semper
caelestis militiae Principem. Capitaneum & Ducem
nostrum: *Sancte Michael Archangele defende nos in pra-
liis, ut non pereamus in tremendo iudicio.*

Octava Excellentia

angelorum.

*Zelo salutis Animarum dotati
sunt.*

In his stratagematibus magni valoris aestimationis
que egregium inuictumque se praebuit ducem S. Arch-
angelus Michael.

Primum contigit in Caelo, cum suo exemplo, instru-
tione & exhortatione Angelos bonos ad fidelitatem
Dei praestandam seruandamque; & ne fallacibus Luciferi
persuasionibus aures praebent, animare; & confortaret.

Secundum in terra accidit, dum vna cum factis suis
procuraret animarum salutem, eas ab insidiis & potentia
Magoꝝ protegendo.

Magoꝝ Aroepagita modum tradit, quo exercent
hoc officium: primo *constanter Diuinam dignitatem in-
uadendo; secundo, quantum fieri potest, illam in se expri-
mendo; tertio, alius inferioribus acceptam lucem in fun-
damento beatissimae mentes perfectiones Diuinas aliis haud
communicant, nisi eas in se primò expriment contem-
plando & imitando eas, & hoc, opinione D. Bernar-
dini, rationum illarum, quas habuit Patriarcha
Iacob, significatum erat, quando vidit Angelos
non solum ascendentes, neque solum descendentes*

S. Dionys.
de cael Hie-
rar. c. 3.

S. Bern.
serm. 15.

Isa. 6.

per scalam; sed ascendentes simul & descendentes
ascendebant per contemplationem in Deum; & Seraphim
banc per actionem ad proximum; & Seraphim
Isaiam non cantabant duntaxat, neque solum
sed cantabant pariter & volabant: cantabant
iubilo, ad nos per custodiam volabant. Hanc
zelum Angelorum imitari debemus, & eorum
ipsi eum exercent: *intuendo*, *exprimendo*,
contemplando Diuinas perfectiones, per
in nobismetipsis eas exprimendo, ac deinde
cando illas nostris proximis. Præterea scilicet

S. Thom. q.
61. art. 4.

aliâ quadam proprietate sunt præditi: *Quia*
nissima participatione Diuina Bonitatis, à Deo
subiectis imperiuntur, quantum Angelus nocent
riori recipit, tantumdem impetitur inferre
rius sanctos Angelos custode: nostros imitari
prompto lubentique animo communicando
nostris gratiam à Deo receptam, iuxta conditionem

S. Pet. 1. 4.

tri Apostoli: *Vnusquisque pro ut accepit gratiam*
utrum illam administrantes, sicut boni ad bonum
iformis gratia Dei. Et hæc communicatio
propria est, ut, ut sicut notat S. Bonaventura
saret communicatio exhibenda inferioribus
quoque illuminatio præstanda à Superioribus.

Nona Excellentia Angelorum.

Immobiles perstant in bono.

q. 64. art. 2.

Naturæ Angelicæ, secundum S. Thomam
um est, ut in eo, quod resoluit, deliberat
ret immobilis, nec voquam ab ea discedat
Et huius inflexibilitatis duz principales ad
ones, prima quia operatur eunctas prauide
vnde noua ei occurrere nequit ratio, ob quam
& ab ea deflectat sententia: secunda quia
sensissimè, & ex omni conatu, et que ei morantur

se, imò impossibile, vt, quod intente affimat & amat, refuter: & hanc immobilitatem in Angelis imitari studemus, sumus immobiles in Amore Christi, quem admodum coacturus erat Apostolus, quando dicebat, nihil esse in Mundo, quod ipsum à dicto amore retardare auferre posset, immobilis quippè erat in exequenda semper voluntate Dei, neque vnico etiam temporis momento ab ea recedebat, idque proprium est virtuti fortitudinis: *firmare voluntatem in bono rationis contra omnia mala imminencia, stabilire & fundare voluntatem immobiliter in bono honesto & rationabili, non obstantibus omnibus malis, quæ nobis bellum indicere & aduersari possent.*

Media, quibus hanc attingamus immobilitatem, sunt eadem ipsa supra recensita. Primum est, considerare omnes rationes, quæ tibi persuadent seruitium & obsequium Dei. Secundum, amare intensè Deum, quia amor est vinculum quoddam & ligamen, quo anima alligatur Deo: ergò quò intensior fortiorq; erit hæc vnio, eo magis Deo vnita erit anima, pique difficilis admodum erit separatio à Deo, quod euidenter ostenditur experientia, quia sanctiores in amore Dei sunt firmiores & constantiores, vbi negligentes & tepidi faciliè à cæpto retardantur & amouentur bono,

Decima & vltima Excellentia Angelorum.

Sunt impeccabiles.

Natura creata per seipsam & ex seipsa defectibilis & *S. Thom. 1. 2. q. 1. ar. 1. ad 2. ad* peccabilis est; sed *ex coniunctione perfecta ad bo. 62. ar. 8. ad* non incrementum, quæ contingit & fit mediante Beatitu. 1. in corp. dicitur, redditur indefectibilis & impeccabilis, Ratio est, quia cum in Deo conspiciat omne bonum, extra Deum aliud bonum amare nequit, ac proindè peccare non potest. Talis est natura Angelica ex se peccabilis; at impeccabilis in Deo propter perfectam, quam habet cum Deo mediante gloria rationem.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ecce medium, Anima mea, quo quotiescunq
 fueris, nec peccabis, nec à Deo te separare poteris
 quamuis hoc secundum in hac vita obtineri non
 primum tamen aliquà ex parte quis consequi potest
Psal. 24. Oculi mei semper ad Dominum, & ipse euertet
 pedes meos, caue, commoreris & perstitas in
 torum, quod creatum est, transcede, & solū in
 to bono persta & commorare, ab eoque recede
 nullà ratione sine, ibidem solū reperies omnia
 amabile, & extra illud nullum aliud assequeris
 amabile; vnde cum nullum aliud reperias
 quod sit extra Deum, quodque te ad offensam
 Dei alliciat, quasi impeccabilis euadas.

CAPUT II.

*De ceteris Angelorum sanctorum perfectis
 bus, non imitabilibus, sed admirabilibus.*

S. Aug. de Ciuil. lib. 11. c. 9. 10. 5. Primò, mirabilis est Angelorum perfectio
 creationis lux, quia, vt docet S. Augustinus
 Thoma, creati fuerunt in loco sublimiori ac ceteris
 S. Tho. q. 61. in totius Mundi, puta, in Cælo empyreo.

n. 4. Mag. in 2. p. 2. Rationem huius adfer Alensis, quia non à
 turas intellectuales nobilissimas alibi, quàm in
 lo creati. Ad illud verò, quod nonnulli obijciunt
 ferentes, Moy en oullam fecisse mentionem crea
 Angelorū: responderet cum D. Augustino, Moy
 explicitam quidem, at implicitam fecisse mentio
 quando, nimirum, descripsit Cæli creationem,
 simul significantur & intelliguntur illius incolæ
 bitatores, nempe, Angeli, qui, vt asserit venerabilis

Beda. da, mox vt creatum est cælum, sancti Angeli
 tum, de quibus ait Dominus: vbi eras, cum me

Job. 38. astra matutina, & iubilarent omnes filii Dei.
 Secundò, mirabiles sunt Angeli in eminentia
 gloriæ suæ, quia habent potestatem & dominium

motum localem, in totam naturam corpoream, & possunt
etiam id, quod possunt causæ secundæ naturales, appli-
cando actiua passiuus.

Ratio est, quia potentia motiva Angeli, quâ, existens
spiritualis, mouet seipsum, continet in se virtutem mo-
tuum corporealem; ergo alia corpora mouere poterit,
vnde *disserendo*. v. paret in Haba. uc; aut *impulsus im-*
primato. & hoc modo transferre potest montes de
vno loco in alium, commouere elementa, causare in-
credula, itahendo etiam ignem è propria sphaera, causare
tempestates, terræ motus, varios morbos, infirmitates
& dolores in corporibus humanis, turbando humores
in diuersis corporis se iungendo, & easdem sanando, ap-
plicando actiua passiuus.

Et eandem potestatem habent Angeli supra Dæmo-
nes, tanquam ministri Dei, tamen nonnulli illorum su-
periores sint in natura.

S. Th. 2. 2. q. 54.

Tertiò, admirabilis quoque est Angelorum sapientia;
siquidem per species sibi à Deo infusas habent cognitio-
nem omnium rerum, naturalium, quæ fuerunt, sunt &
erunt, vnde cognoscunt & comprehendunt totum Mun-
dum, etiam cum totum hoc vniuersum ad eorum spe-
cies regimen, conueniens quoque est, sit præsens eo-
rum cognitioni; vnde colligit S. Thomas cum D.
Augustino, quod priusquam Mundus esset creatus *sensu*
vultu in seipso, intelligibiliter mediante speciebus
intelligibilibus extiterit in mente Angelorum: sicque om-
nes creaturæ primò habet suum esse idæale in Verbo:
secundò esse intentionale in Angelis: tertio esse reale in
seipsis, ac propterea esse rerum creaturarum tribus mo-
dis exprimitur in sacra Scriptura: *Primò enim dixit Deus:*
factum est firmamentum, secundò fecit Deus firmamentum, tertio
factum est ita: & primus modus dicendi significat mo-
dum essendi, quem habent creaturæ in mente Dei: se-
cundus illum, quem habent in mente Angelica: tertius
illum quem habent in seipsis.

S. Thom.
disp. 9. de
antif. ar. 8.

Quarto admiratione quoque digna est perfectio & san-
ctitas Angelorum. Primò, fuerunt creati in gratia, vn-
de purissimi & remotissimi fuerunt ab omni ma-
litiâ peccati & mortalitatis & venialis. Secundò, crea-
ti fuerunt in Beatitudine supernaturali viæ, quæ con-
sistit

sicut in exercitio actuum fidei, spei & Charitatis
 non in Beatitudine supernaturali Partis, quæ ex
 tribus actibus Beatificis, in visione, amore &
 Tertio, creaturam suam in Beatitudine naturalis
 cognitione abstractiva Dei, ut authoris nature,
 rumque attributorum; tamen hæc beatitudo
 sic perpetua in natura Angelica ipsorum
 tempore, quia non fuit in eis privatio omnis
 peccabilitas, veluti ad perfectam requiritur
 nem naturalem. Quem vero gradum attingerent
 lorum gloria, ex triplici capite coniciendum est
 ex gratia habituali, quæ fuit in gradu valde
 conformi excellentiæ & nobilitati nature: Secun-
 intentione & efficacia gratiæ actualis, eis imper-
 ta proportionem gratiæ habitualis; Tertio ex
 lis, quibus Angeli cooperati fuerunt Divini
 quæ quidem cooperatio, secundum S. Thomam
 tenuissima secundum totum posse & totum con-

Quinto, Modus, quo Angeli inter se loquuntur
 manâ superat scientiâ, & quodammodo vocem
 eabilis. Loquuntur sibi invicem per
 conceptus. & hæc manifestatio non fit, veluti
 modo sensibili, & per voces sensibiles, sed per
 intelligibiles, per directionem scilicet conceptus
 ad audientem; quando igitur unus Angelus
 alteri, sufficit, quod conceptum suum velit
 alteri, positâ hac voluntate, tanquam conditio
 Angelus, qui audit, cognoscet conceptum
 queatis. Ratio est, quia Angelus audiens habet
 es conceptum & affectum Angeli loquentis
 tantum non competit ei illos cognoscere, im-
 alteri non vult, quod propria secreta cordis ad
 scaatur; ergo quamprimum alter vult eadem
 subito per ablationem impedimenti cognoscere
 gelo audiente, cui alter loquitur, unde loquitur
 Angelum posse loqui alteri in quacunque distantia
 sito, quia illa ordinatio conceptus abstractivus
 quamvis plurimi sint presentes, vult tamen loqui
 Angelus loqui potest, quia ad illum vultem
 alios conceptum suum potest dirigere.

§ Tho. 9.
 106. ar. 1.

§ Thom.
 27. 4.

S. Anton 3: p. iii. 21. c. 6.

S. Thom. ubi

sup.

Hoc modo: intelligere tribus modis contingere potest
 in intellectu; primo *secundum habitum*; secundo *secundum esse consideratum*; tertio *secundum esse relatum*
 & *ordinatum ad aliud*: primo modo Angelus nec
 sibi nec alteri loquitur: secundo modo loquitur sibi:
 tertio modo loquitur alteri; & eodem modo Angelus
 loqui potest Deo, dirigendo suum conceptum ad Deum,
 & volendo, quod Deus cognoscat & intelligat conce-
 ptum suum; Nec refert, quod Deus per aliam viam
 eundem possit cognoscere conceptum Angeli loquen-
 tis, quia hęc locutio Angeli respectu Dei, vt bene aduer-
 tit S. Antonius, adhuc duobus modis contingere pot-
 est: primo *per modum laudationis & admirationis*; &
 hęc est *continua*, quia semper Angeli laudant Deum,
 veluti Seraphim; qui cantabant semper: *Sanctus, San-*
ctus, Sanctus. Secundò, *per modum consultationis*, &
 hęc non est continua, sed vt sese offert occasio. Ve-
 rum Modus, quo Deus loquitur Angelis, non fit *per di-*
rectionem conceptus, sed *per productionem specierum*, vel
 numerus, quibus mediantibus Deus manifestat volun-
 tatem suam, & ratio est, quia Angelus non est dotatus
 speciebus decretorum Dei. Ex doctrina iam tradita
 eruitur quoque modus loquendi alius, quo Angelus lo-
 quitur animę corpori vnitę, & hoc prestat aut per vo-
 ces sensibiles in aere formatas, aut per phantasiam; aut
 anime separate loquitur, aut *per directionem conceptus*,
 si anima habeat species, vel si non habeat species, *per pro-*
ductionem specierum in anima.

Sexto non minus admirandi sunt Angeli in illumina-
 tibus suis, tam actiuis, quam passiuis, quibus Angeli
 superiores illuminant inferiores, & inferiores illumi-
 nantur à superioribus; & hęc illuminationes inter se
 proportionatę sunt & æquales, quia quantum Angeli
 superiores sunt illuminati à Deo, tantum hi i luminant
 medios, & hi infimos, & hęc illuminatio contingit me-
 dia locutione; imò nihil aliud est, quàm ipsa locutio, in
 qua est ab Angelo superiori ad Angelum inferior-
 em, manifestando ei aliquam veritatem spectantem ad
 mysteria gratię, aut ad regimen Ecclesię, *iuxta captum*
illius

illius, nimirum, iuxta capacitatem specierum
vniuersalium, quibus inferior præditus est, unde
cent Theologi, *omnis illuminatio est loquens*, non
contrà, quia Angelus inferior loquitur superiori
dicitur illuminare superiorem. Et cum hoc actus
rarchico, qui est illuminatio, sunt connexi
Actus etiam Hierarchici, qui sunt purgare & peccata
enim uerò cum vnus Angelus illuminat alium,
eum, & ab ignorantia liberat, eique confert
nem ueritatis cognitæ, & eodem modo Angeli
fimi illuminant animas nostras, loquendo & man-
do Diuinam uoluntatem, non immediate intellectu
mediate phantasia; uadè docet S. Bonauentura

S. Bona.

*talis illuminatio non est per modum luminis in
nec per modum speculi representantis, sed per modum
qua uiuaciter exprimitur & excitatur, ut Dicitur*

9. 1. a. 2.

Septimò, mirabiles quoque sese demoustrant
fimi Angeli in corporibus assumptis, eò quod huius
corpora forment ex materia aëris condensati pur-
tiam suam motiuam: quamuis eam ær ex se pro-
cet S. Thomas, *nec formari nec colorari possunt*,
nūs, quando est condensatus, & figurari & colorari
est: ut patet in nubibus; & finis harum apparitionum

S. Tho. 1. c.

*ut familiariter nobiscum conuersando demon-
strantur, quam homines expectant in
bendam in futura uita. Verum non desunt, qui*

Abulens.

unt, eum, qui comparuit in corpore assumpto
formam igois, nubis, rabi, non fuisse Ange-
um, id enim significari isto modo loquendi
sum. Sed cum communi Theologorum opinio-
endum est, non Deum ipsummet, sed Angelum
fuisse, qui in præfatis corporibus apparuit, erat
omnia operatur mediis causis secundis, neque
illis ab Angelo sic prolatis comprehenditur
mendacium seu falsitas, nam ibi aderat Angelus
præsentans personam Dei.

S. Tho. in 2

diff. 2.

p. 1. q. 112.

q. 2.

Octauò, huic quoque considerationi subiectus
ordo firmus & stabilis, qui est inter Angelos
alii Diuina iussa & mandata immediate exequuntur

exteriori ministeriis circa nostram salutem, alii impetrant, dirigunt & illuminant eos, qui exequentur; Angeli executores & immediatè ministrantes, iuxta S. Thomam, sunt ex media & infima Hierarchia, quia secundum doctrinam D. Dionysii Angeli ministrantes sunt ii, qui immediatè à Deo sunt illuminati, & assistentes, qui immediatè illuminati sunt; & quia prima Hierarchia immediatè solum illuminatur à Deo, media & infima illuminatur mediatè, mediante scilicet primâ, idè, qui sunt ex prima Hierarchia, dicuntur Angeli assistentes, & qui aliis inferioribus comprehenduntur Hierarchiis, vocantur Angeli ministrantes. Præterea, iuxta Sancti Dionysium, proprietates & officia Angelorum desumenda sunt ex eorum nominibus, & nomina media & infimæ Hierarchiæ important aliquam executionem circa creaturas corporales ex Imperio Divino; ergo Angeli harum duarum Hierarchiarum sunt ministrantes & exequentes.

S. Dion. de
caeles. Hier.
arch. c. 8.

S. Thom. q.
12. ar. 4.
S. Dion. de
cael. Hier. c.
7.

Sic nomina Angelorum, Archangelorum, Principatum, Potestatum, Virtutum significant aliquam operationem externam circa creaturas, & unam alterâ nobiliores solum a dvertendum est, secundum S. Thomam, quod Dominationes propriè non exequantur, sed impetret ac dirigant Angelos inferiores exequentes; nihilominus Angelorum ministrantium inferuntur numero, in quantum haud illuminantur immediatè à Deo, sed à prima Hierarchia; at non ut exequentes ministerium, sed ut disponentes & mandantes; unde Dominationes possunt Angeli assistentes, in quantum non mittuntur ad ministeria externa circa creaturas, & ministrantes, in quantum non recipiunt immediatam illuminationem à Deo, sed à superiori Hierarchia, & immutabili movens & dirigunt ministrantes & exequentes; fundamentum huius sententiæ est autoritas D. Dionysii, quod tantum D. Pauli discipulus fuit, verum etiam visum tuis creditur conscripsisse, & ratio istius est, quia secundum ordinem Divinæ Providentiæ Superiora non immediatè debent agere, sed per sua inferiora. Verum ad opinionem adversarij videtur S. Paulus: Omnes suorum administratori spiritus in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis, & sic, qui Hebr. 5.

S. Tho. l. 6.

VENE.

venerat purgatum lăbia Isaia propheta sui Seraphinis, neque inconueniens est, quod de legē ordinaria, & in quibusdam casibus mittantur superiores Angeli supremę Hierarchiæ; sed dicitur sponder S. Thomas, omnes mittuntur; at dicitur superiores missione inuisibili, inferiores missione exequendo; & Angelus ille Isaia non fuit Seraphicus; id est, igneus, quantum ad actum, quantum ad ordinem, veluti respondet idem S. Thomas. Ad aliam obiectionem respondetur, quod vnus ordo subest alteri, mutari possit, quem ordinem naturę immutari conspicimus per propter ordinem gratiæ & propter confirmacionem dei; alit quando vnus ordo non agnoscitur a nem creaturę superiorem, mutari non potest. hiet ordo Angelorum, quia est in ordine gratiarum superiorum sortitur ordinem creaturę, cuius ordinatus, idē Angeli superiores immutabilem eminentiam suam in imperando, & in non exiubent & non iubentur. Ex quibus docetur, net aliud nubium; an omnes Angeli ministrant etiam assistentes? Et respondetur, omnes ministrant, assistere etiam quō ad visionem, quia omnes ministrant, clarē inuendo facient non assistere quō ad immediatam illuminationem quia Angeli, qui ministrant, vt sunt omnes vltimę Hierarchiæ ascripti & annumerati, immediatē, sed ab Angelis superioribus recipiunt: ex quo tamen aliud suboritur dubium, nes Angeli, iuxta doctrinam S. Dionysii & Diongelici, sint inter se inæquales, & ordinati, vt asseritur, secundum sub & supra, an non etiam quod vnus Angelus solus sit assistens; videlicet primus, & vnus Angelus solus ministrans, secundus; quia secundus Angelus illuminatur a Deo, solus primus immediatē illuminatur a Deo, quiritur, vt Angeli sint assistentes; ergo solus assistens; ad eundem modum probatur de ministrante, quia penultimus, cum sit superior vltimus

at ultimo, & cum illuminat, ergo non est ministrans & exequens, sed solus vltimus, qui sub se alium non habet Angelum, cui imperet, erit ministrans & exequens. Huic

S. Th. p. 1. q. 112.

quo respondet S. Thomas omnes Angelos primæ Hierarchie esse assistentes, quia omnes immediatam aliquam à Deo capiunt illuminationem; esto præter hanc unus Angelus nonnullas recipiat revelationes; quibus illuminat secundum, & secundus tertium. Eodem modo omnes secundæ & vltimæ Hierarchie sunt ministrantes, quia omnes immediatè exequuntur, tamèñ Dominaciones exequantur solum dirigendo & imperando; & ex illis, qui exequuntur, vnus illuminat alium, videlicet, superior inferiorem: sicquè solus vltimus Angelus est purè exequens, & non imperans, & alii sunt exequens & imperans simul, & solus primus est purè assistens & illuminans simul, idq; sufficiat quò ad doctrinam & sententiam S. Dionysii & S. Thomæ; Verùm qui hanc opinionem cū contraria conciliare vellent, duo genera exterrum missionum per veram mutat: operi localem distinguere possent: vnum sine sigais visibilibus propter salum finem illuminandi, custodiendi, assistendi: aliud cum sigais visibilibus quemadmodum missio facta fuit Vltimæ Prophetæ; vadè quando negat S. Thomas, quod *Operes Angeli mittuntur*, loquitur de *missione visibili* & quando altera aduersa sententia affirmat, quod *omnes mittuntur*; id intelligendum aut per *effe-ctum insensibilem, aut visibilem*.

Nono, non minus stupendus est Angelorum numerus sine numero, & omnes sunt distincti specie: vnde quod sunt indiuidua, totidem etiam, vt vult S. Thomas, etiam Angelorum species. Circa Angelorum multitudinem tres adsunt modi dicendi: primus vult numerum spirituum superare numerum cunctorum materialium indiuiduorum totius Mundi comprehendentium stellas cœli, arenas maris, aquarum stillas, atomas aeris Secundus dicendi modus seu sententia est, excedere omnes corporeas totius Mundi species. Tertius modus dicendi vult, quod numerus Angelorum superet numerum omnium indiuiduorum materialium in terris existentium; quæ communiter numerari solent, vt sunt omnia hominum brutorumque indiuidua, cum quo di-

k cendi

S. Bern 10. i. serm. 60.

Carthus. in 2. dist. 3.

q. 4.

S. Tho 1. p. q. 40. art. 4. cendi modo concordat S. Thomas afferens quod
 dum eam proportionem, quâ magnitudo cœli
 terræ magnitudinem, Angelorum numerus ex
 diuiduorum numerum materialium; enim
 cœli in nobilitate & perfectione superant cœli
 feriora corpora; ita multo magis cœlestes Spiritus
 perant omnia corpora: iam si ob rationem istam
 est instar puncti comparatione cœli, totus numerus
 rum materialium valde exigui numeri instar
 paratus ad immensum & quasi innumerabile
 um spirituum numerum. Præterea, veniat
Caribus. in 2. dist. 3. q. 3. nus ex reuelationibus S. Brigittæ numerus Angelorum
 superat in decupla proportione omnes homines
ex Dion. B. Bern. tom. 4. ferm. 49. runt, sunt & erunt, adeo, ut cuiuslibet hominis ad
 sent decem Angeli custodes, & iuxta eandem
 proportionem vnus chorus superior superat
 ergo si primus chorus constaret solum mille
 rum, secundus chorus comprehenderet decem
 & tertius centum millia; & quartus
 lium, & quintus decem millia millium
 centum millia millium, septimus
 lia millium iuxta dictum Prophetæ: *Millia
 ministrabant ei. Et decies centena millia assistunt
 per hic excessus non intelligitur duntaxat
 numerum, vel iam etiam secundum meritum
 bet Angelus superior superet inferiorem suum
 eandem proportionem, in sanctitate, meritis &
 tudine, & secundum illam proportionem, in
 quam vnus superat alium in natura, superat
 gratia*

S. Bern. tom. 1. ser. 60.

Quod verò inæqualitas, quæ intercedit
 los, sit secundum decuplam proportionem,
 Bernardinus, quia iuxta regulam Apostoli ad
Inuisibilia Dei per ea, quæ facta sunt, intelliguntur;
 tur; ergo si conspiciamus in rebus materialibus
 obseruari ordinem & proportionem, quod
 mentum superius sit decies maius alio inferius
 enim decies maior & amplior ipsa terra, & aer
 & ignis aëre, & cœlum Lunæ decies maius
 ignis, & sic consequenter ad cœlum Empyreum
 idem prorsus dicendum est de creaturis spiritibus

Angelis, unum, videlicet, chorum decies maiorem esse, alio quo ad multitudinem, & quolibet Angelum superiorem secundum eandem perfectionem excedere suam inferiorem in perfectione. Et hæc de perfectione Angelorum, progrediamur ad custodiam.

Caput III.

De Custodia Angelorum circa homines.

Quam necessaria sit hac custodia.

Nulla humana lingua facienda exprimi & declarari potest, quanta sit necessitas Angelica huius custodiae. Tanta est, quanta est necessitas gratiae, quia, ut docet D. Angelicus, *auxilium Divinum exhibetur homini mediante ministerio Angelorum*. Quare Angelica custodia aliud est, quam executio Divina Providentia circa homines: at diverso modo concurrunt Deus & Angelus, ut notat Sanctus Bernardus, Angelus concurrens *in suggerens hortando ad bona, Deus ut ingerens inspirando bona*, quia concursus Angelicus terminatur solum ad phantasiam usque, quæ per naturalem sympathiam mota movet intellectum, & intellectus voluntatem; at concursus Dei ipsam etiam penetras voluntatem, potentiamque elevat ad elicendum ætæritiam, amoris Dei, vel alterius cuiusdam virtutis, ad quam ministerium Angelicum excitat & disponit. Ex qua necessitate auxilii & illuminationis Angelica sequitur, ut docet idem S. Doctor, quod *ad omnia nostra cooperantur Angeli; non tamen omnia nostra procedunt ex demonum suggestionibus*, cuius ratio est, quia à nobismet ipsis peccate, at non bene operari possumus absque concursu & principali Dei, & instrumentali Angelorum.

S. Tho. 1. 2. q. 108. a. 3. ad 3. Carthus. in 2. dist. 3. ar. 16. S. Bern. lib. 5. de consid.

loco cit.

k a In quo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In quo consistat hac Custodia.

Tres continet actus, quemadmodum colligitur in libro Exodi: *Ecce ego mitto Angelum meum, & praecedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem praeparauimus.*

Primò, *praecedit nos*, monstrando nobis viam, & illuminando nos, tanquam ignis nos illuminat, & tanquam nubes moderatur, ac temerarios concupiscentiae.

Secundò, *custodis in via*, ab omni nos praeparato periculo, quod nobis nocere posset, & defendit nos ab inimicis nostris omnibus, qui nos in via nocere possunt.

Tertiò, *introducitur in locum, quem praeparauimus*, id est, ad conducendo nos ipsam mortis nostrae horam ad vitam aeternam.

Hac est Angelorum custodia, videamus modum, quo ad custodiam ei correspondere debeamus. Idque idem dicitur in libro Spiritus edocet, & ostendit loco citato, cum dicitur: *Obserua eum, & audi vocem eius*; debemus ei reverentiam & obedientiam: reverentiam propter perfectam obedientiam: obedientiam propter officii dignitatem: reverentia debet esse filialis, & ex amore procedenda: filius exi debet Patri, & non servilis, ac procedenda mere, qualem servus exhibet Domino suo, & propter hoc satisfacere huic debito & obligationi, impudenter, ac propterea subiungit Divinum Oraculum: *Memorandum putes, quia non dimittet, cum percauseris nomen meum in illo.* Ac si diceret: caue, exiguam habeas rationem & curam, quia, si quem in hoc mundo detulim, impunitum haud transire permittimus: ratio est, quia est nomen meum in illo, agit vice meam, & repraesentat personam, inquit Deus, & filius meus. Quapropter eadem, quae Angelo committitur, si inferatur iniuria, inferatur & Deo, & propter hoc non Angeli solius, sed Dei castigatur & puniatur.

Quae hucusque dicta sunt, declarantur exemplo angeli Tobiae.

Angelica huius custodiae circa homines leguntur in Historia sancti Tobiae; hoc idem, quod Angelus Raphael

egit cum Tobia, inuisibiliter nobiscum agit Angelus
Custos noster. Primò, subito ac Tobias egressus fuit do-
mo paternâ, Angelus Raphaël sese obtulit ei in duccem &
comitem, *præcedebat eum*, indigitando ei viam, optimisq;
ac hilaribus monitis eum illuminando & instruendo.

Et in specie eum instruebat, vt omnium opera iorū
suarum primitias libaret Deo, & priusquàm cum vxore
sua conuerteretor: tres continuas noctes præ vias præci-
bus teruenti sibi Deo se commendaret videretque, ac in
reditu, antequàm in paternos rueret amplexus, Deum
adoraret, eique pro acceptis beneficiis referret gratias,
& hoc idem ei faciendum esset in cæteris omnibus
actionibus.

Aliud dedit ei documentum de modo expellendi Dæ-
monem, *si de pisci accenso*, illius namque fumos hunc
causabat effectum, sicut & fel eiusdem piscis illumina-
bat oculos, & secundùm S. Augustinum, vtrumque in
sensu spiritali intelligitur de Passione Christi, quia *cor-
da Christi in cruce offato fugatus est diabolus, & per ama-
ritudinem fellis illuminatus est mundus.*

Iohannes instruxit eum, quinam essent veri animæ the-
sauri, nempe, *oratio cum ieiunio & elemosyna.*

Denique docuit eum modum gratias agendi Deo pro
receptis beneficiis: *Benedicite Deum cæli, & coram om-
nibus viuensibus confitemini illi, quia fecit vobiscum mi-
sericordiam suam.*

Secundùm Archangelis Raphaelis officium fuit *custo-
dium eum in via*. Primò, eripiendo eum à multis pericu-
lis, ne ab immani deuoraretur pisce, & à Dæmone Astro-
dico interficeretur, veluti hic omnes præcedentes Sara-
maritos, quorum septem fuere, interfecerat, quia *Ange-
lus Raphael apprehendit Dæmonium, & reliquit illud in
deserto superioris Aegypti.* Secundò, varia ei exhibendo
beneficia corporalia præter spiritalia, dum procurauit
pro eo uxorem dote amplissimâ prædiuitem, & recepit
eum decem talentorum, quæ ei debebat Gabelus.

Tertium beneficium & officium fuit *introducere in
domum Patriæ* Tobiam sanum, iustum, ditatum, sanctum
& iocunde coniugii copulatum; idque nobis significat
progressum in paradysum, quem comite Angelo anima no-
strafaciet. In hac historia considera obsequium, quod
sanctus

S. Aug. ser.
4. de SS.
Pet. &
Paulo.

Tob. c. 6.

Tob. c. 8.

sanctus Adolescens Tobias praestitit S. Angelo Raphaeli, esto eum ut tale non agnouerit & qua ratione las supra recensitas exercuerit virtutes.

Tob. c. 6. Primò exhibuit sancto Angelo Raphaeli nuncupando eum Dominum: *Dominus in uentibus*

Cap. 9. Secundo beneuolentiam ei exhibuit & amorem pellendo eum fratrem, *Azaria frater*, & eadem facilitate vicissim ei loquebatur Angelus, dicens

1. cor. frater

Tertiò praestitit ei obedientiam, & in omnibus simpliciter absque discussione paruit.

Tandem praestabis, quotiescunque Draco te tentate ac deuorare allibitauerit; uocans Angelum custodem tuum, dicendo ei; *Dominus, Sancte Azaria, Azaria frater, adiuua me*, & hoc *Azaria* fuit ei manifestatum ab eodem Angelo, gatus namque a Tobia, quod ei esset nomen, ut

Tob. c. 5 *Ego sum Azarias Ananis magni filius, & totum nomen istorum interpretatio eorum, ueritati praeforae fuit, Azarias enim significat auxilium Dei, & Angelus est filius gratiae, qui confert Diuinum auxilium; ergò inuocare hoc nomine Azaria idem est, ac inuocare ac inuenire unum auxilium, idque in cunctis nostris necessitatibus & animam nobis adducere debet. Verum aliud Angelo custodi nostro attribuit nomen*

Gerson p. 3. sup magnif. c. 2.

Vrieh, id est, ignis Dei, ueluti appellatur in libro quia officium eius est accendere omnes uires amoris ignem; ac securus est non uti pare hoc quia à Concilio quodam prohibuitur, ut de septem Angelis differemus, ostendit quoque fiduciam, quam debemus Angelo custodiro, conducit, ut nullam omninò rem, acque cordis nostri arcana ceteris custodem & commistrum Angelum. Communis Theologorum sententia est intellectum Angeli seu boni, seu mali operis creta cordis nostri, puta, actus liberos & desideria absque praedicio nostrae libertatis attingere re est seruari, nisi nobis uolentibus & consentientibus hac supposita doctrina e re nostra est, nobisque

proficuum, si cor nostrum teneamus apertum Angelo
custodi nostro, oclusum verò & obseruatum Angelo
maio; vnde in hæc prorumpens verba; mi sanctissime
Angele, cõtentissimus sum, vt omnes cogitationes meæ,
affectus, & cuncti actus liberi voluntatis meæ semper
tibi pateant & manifesti sint; etinim volo, vt totum in
me habeas dominium, quatenus in eò melius me dirige-
re in viam salutis deducere valeas; econtrà verò prote-
stans, te nouquam huiusmodi licentiam & facultatem
datorum Dæmoni capitali hosti tuo, in quem finem cum
spõsa dices; Surge Aquilo, & veni Auster, perfrã in hor-
tum tuum, & sument aromata virtutum; apage, & recede
à eude meo Dæmon infernalis, vete aquilonatis, &
veni mi sanctissime Angele, tu australis instar venti ani-
mam meam Diuinis fecundabis cœlestium virtutum
aromatibus.

Sant. c. 4.

Proposium confirmatur exemplo alterius An-
geli S. Petrum Apostolum educentis & libe-
rantis è carcere. Act.
cap. 12.

Eiusdem Angelicæ custodiæ aliam quandam habemus
figuram in nouo testamento, & est ereptio S. Petri è
carcere facta consilio & auxilio Angeli, & ex eo, quod
Angelus visibiliter egit cum S. Apostolo Petro, colligit
Gerson septem actus & officia, quæ Angelus custos no-
stræ circa nos exercet inuisibiliter, & sunt sequentia; *est*,
fulget, pulsar, subet, soluit, educit, liberat.
Ast Deo, instanter pro nobis S. D. M. deprecando,
& curando, vt & nos *Astemus* Deo. *Ast* in particulari,
inquit idem, vt fidei aperiamus oculos, cognoscentes
nostrum finem, qui est Deus.

Gerson sr.
8. magn. p.
c. 3.

S. Bern l. 6.
5 de cons. d.

Fulget, nostrum illuminando intellectum, & *illumi-
nat*, ait S. Bernardus, vt suggerens bona, quia hortatur ad
bona, & Deus vt ingerens, quia infundit bona; vnde An-
gelus concurret solum *dispositiuè*, mouendo phantasiam
per potentiam, quam obtinet per motum localem, in to-
tam naturam corpoream, & phantasia mota mouet, in-
tellectum, & intellectus voluntatem, veluti dictum est
suprà,
k 4 Pul-

Pulsat, & ubi non sufficiunt inspirationes ordi-
superaddit alias efficaciores & extraordinarias,
et aperiatur ostium, & fœnem, quem præter dicitur
gloriæ Dei.

Iubat, proponens id, quod ab anima postulat
præcipiens in nomine Dei, tanquam minister dicitur

Soluit à peccatorum passionumque laqueis

Educit, liberando nos ex hoc corporis ergastio

Liberat à miseriis & vitæ huius pœnis & angustia
ducend nos ad libertatem gloria. Considera
quâ ratione anima varia in mortis articulo recipit
beneficia ab Angelo custode suo ei collata, cogita
feret verba dicta à S. Petro iam è carcere eductus
*scio verè, quia misit Deus Angelum suum, & eripuit me
de manu Herodis, id est, Diaboli, & de omni manu
plebis Iudaorum, id est, sociorum.*

Et hæc de custodia & officii, quæ Angelus
noster circa nos exercet, & de modo, quo etiam
spondere debeamus, sufficiant; superest nunc,
perstringamus compendio, quomodo in nobis
præsentia efformanda sit, vt semper & in omnibus
nibus & operibus nostris Angelum custodem
habeamus præsentem.

Caput IV.

De præsentia Angeli custodis nostri.

Quia spiritum ad modum spiritus concipere
possumus, sed eum per modum, seu per
formam corporis concipiamus, necessè est, id
lum custodem nostrum nobis imaginari debemus
admodum eum vidit Tobias: *Inuenit inuenim
splendidum, præcinctum, & quasi paratum ad
dum, qui in super variis indutus sit vestimentis,*
docet S. Dionysius, significant varias perfectio-
tutes Angeli.

Ac primò depingi ac formari solet pedibus
tis. Secundò, *amictus lumine sicut vestimenta.* Tertio,
indutus chlamyde quadam ignis instar rubea. Quarto,
præcinctus cingulo. Quintò, cum alis humeris

Tob. c. 5.

*S. Dionys.
de eccles.*

Hierar. c.

15.

Dan. c. 40.

Secundo, coronam gestans capitis vertici impositam. Secundo, sceptrum tenens manu dexterâ, & sinistra normam quibus figuris & symbolis variâ indignantur virtutes, quæ reperiuntur in Angelis, & nobis imitandæ sunt; manus pedum significat puritatem affectuum, lumen cognitionem, flamma amorem Dei cum perpetua laude & benedictione infinitæ bonitatis, cingulum figurat odium proprium, quia non amat seipsum Angelus, nisi quantum hic amor ordinatur ad Deum, & est propria Deum, corona in capite beatitudinem in visione Dei, sceptrum insinuat dominium in omnes creaturas, norma fabricatoris demonstrat zelum animarum in edificatione & propaganda Ecclesia, cum conversione peccatorum.

Et tunc notanda est apposita coniunctio sceptri & normæ; et tunc conuersantibus nobis cum proximo sermo inuigilandum est, ne ob mores incompósitos ac familiaria nimis colloquia vilipendio ac ludibrio nos exponamus; sed reginam filiorum Dei conseruemus dignitatem, necesse est.

Præterea depingitur custos noster Angelus brachio laicium extenso & eleuato, quia tanquam cælestis Magister nobis indigitat commostrarque finem nostrum & modum, finis est gloria cælestis patriæ, medium est perfecta Conformitas cum Diuino beneplacito, vt, nimirum, perficiamus & exequamur voluntatem Dei, semper eum laudando & glorificando, quemadmodum in cælis faciunt vobis beatæ incolæ. In hunc modum ante cælestis oculos Angelum custodem tuum tibi repræsentare, & in eodem veluti in purissimo speculo te contemplari debes, curam simul adhibendo, vt virtutes eius per quandam participationem in te reflectantur, vnde quotiescunque te seaseris impuris agitarum afflictumque cogitationibus, purifica te in eius puritate & munditie, venerarum in intellectu, luminis eius assume splendorem; si frigidum in amore Dei, in ignem Diuini amoris eius te accende; odium sanctum mitiget amorem tuum plus acediam, quam in bene operando experientiarum corrige velocitas; coronam, qua eiusdem anguntur tempora, inspice, vt tibi stimulos addat ad cælestem gloriam; & cum obtutum fixeris in sceptrum & instrumentum.

Handwritten text in red ink, possibly a library stamp or inventory mark, including the letters 'V', 'S', 'T', 'I', 'T', 'A', 'R', 'I', 'U', 'M'.

strumentum fabricatoris, generosa reddetur
 fio & abiectio, ac zelus animarum euadet
 Cum hoc stadio contemplationis imitationis
 mor quoque esto, & cura, ut semper inuocet
 custodem tuum, & ad eum recurras in qua
 stitutus necessitate, ut diximus supra.

Possumus in super sanctum Angelum custodem
 sentem nobis reddere presentiam imaginatus
 etiam, in eadem forma, in qua comparuit, ac
 Sanctæ Franciscæ Romanæ, cui semper & quod
 tempore assistebat in forma pulcherrimi cuius
 nis alati, candidis amicti vestimentis, faciem
 splendidiorem præ se ferentis, ad eum, ut
 trona non nisi certis quibusdam temporibus
 tutum suum figere potuerit; & ordinariē
 lumine, quod ex ea pronuebat. Præterea
 lus cancellata ante pectus gestabat brachia,
 cœlum eleuatos, & coronam in capite, ad
 sanctam illam Matronam, quod mediante
 num & crucis perpeffione, sicut & desiderio
 triæ consecutura esset coronam æternæ gloriæ.

Gerson p. 3. hoc concludam egregiā illā Cancellarij Partis
sup. magnif. tentiā: Certus esto, si bene uixeris sub lege
 & custodia suorum Angelorum, quorum De
 MARIA, saluus eris, socius eorum factus

CAP. V.

De Proprietate & Conditione Ang
 custodia.

S. Tho. q. **P**rimò, custodia Angelica circa homin
113. ar. 6. tua, cum semper nobis assistant; vnde
S. Bern. ser. nobis assistentes, ambulant semper
12. in ps. omnibus viis nostris, & sunt hominum assist
Qui habi- doque etiam reuertuntur in patriam collecti
tat,

S. Aug. lib. Soliloq. c. 27.

Antioch. siod. hom. 61.

S. Thom. q. 112. art. 1. loc. cit.

...cedunt nostram deserunt custodiam, & quando con-
 ...ngi eos descendere de caelo in nostrum auxilium,
 ...pazitant velocissime, & ut vult Sanctus Doctor, sine
 ...temporis. Et quemadmodum nonnullos custo-
 ...laz exequuntur effectus etiam existentes in caelo,
 ...cum orant pro nobis nostras offerunt orationes, &
 ...bona opera, excusant opera mala, aut de his nomine no-
 ...petunt remissionem & veniam; ita alios exequuntur
 ...ctus, qui localem ipsorum requirunt praesentiam &
 ...sitentiam circa homines, ut cum illos illuminant, & de-
 ...ferunt ob assultu Daemonis, similes namque haud ope-
 ...rator effectus, nisi quando existuat in terris. Neq; An-
 ...gelus delevens caelum deperdit aliquid, quia non accipit
 ...quid dignitatis à caelo Empyreo, & quocumque tendit,
 ...semper secum deferret propriam beatitudinem visionis
 ...beatitudinis: Sicut quando Rex actu non sedet in regali solio,
 ...tanti eius dignitati subtrahitur.

Secundo est custodia supernaturalis, quia omnis a-
 ...ctus Angelus est à Deo, & in Deum, à Deo, ut à primo prin-
 ...cipio, & in Deum, ut ultimum finem; unde est Minister
 ...Dei, & instrumentum Dei intelligens.

Hinc respondetur illi dubio, quomodo Angelus supe-
 ...rior in natura possit ministrare homini, cum ministrare
 ...inferiori? enimvero esto Angelus quò ad naturam
 ...superiore sit superior, attamen hoc non est ministerium
 ...aliquid propriae servitutis & inferioritatis, sed custodiae
 ...providentiae, & eò magis, quod Angeli considerent
 ...semetipsos, ut creatum ad imaginem Dei, hanc eis impo-
 ...sitam custodiam, & tanquam vatum cum Deo factum
 ...sacrum. Neque ad gloriam Dei duntaxat fiunt An-
 ...gelorum operationes, verum etiam propter gloriam
 ...Christi, in quantum homo est, ac propterea considerant
 ...homines, ut Christi morte redemptos & pretioso eius
 ...sanguine madidos.

Quapropter tempore officii Divini, quod celebratur
 ...in Ecclesia, Angeli sancti procedunt ad altare vene-
 ...randum & adoratum Christum in Sanctissimo Sacra-
 ...mento, & cum his simul descendunt, sacrificii praes-
 ...tati in tempore, innumerum ex omnibus choris Angelum
 ...quia Angeli superiores etiam mitti possunt, quando
 ...esse.

Handwritten text in the gutter, possibly a library stamp or inventory number, including the letters 'S', 'T', 'I', 'R', 'S', 'T'.

effectus est inuisibilis, & quemadmodum
 immutari potest, vt ait S. Thomas, propter
 gratiæ & in fidei confirmationem; ita mutari
 do gratiæ propter ordinem vnionis, & cre
 cunctos Angelos tam inferiores, quam super
 venisse ad adorandum Christum in eius
 cum sanctissima Matre, & aliis etiam, qui
 ei in deserto.

Ad hæc Angeli deputati sunt ad custodi
 rum & Altarium: *Angelorum Choru Altarum*
 inquit D. Chryostomus, & adiungit Beda: *Quo*
 re potest in ipsa immolationis hora ad Sacerdotem
 apaxiri, & in illo Iesu Christi mysterio Angelum
 adesse.

S. Chrysof.
lib. de sa-
cerd.
Beda.

Barr. to.
4. lib. 3. c. 17

Refert S. Nilo de S. Chryostomo, quod
 lebrationis Missæ copiosam conspexit
 cateruam, summâ cum modestiâ, deuotione
 assistentem tremendo Sacrificio.

Frater Ioannes de Parma Ordinis S. Fran
 guæque sanctitatis Religiosus, cum vice qua
 stolaretur socium, qui horâ solitâ venire &
 seruire debebat, hic verò somno correptus acci
 daret, vidit Angelum formam Ministri altaris
 Missæ sacrificio alterius loco ministrantem.

Nos exopl.
c. 3.

De quodam sancto Sena legitur, quod supra
 altare viderit pulcherrimum Angelum, & ter
 terrogaret, quid isto in loco ageret, respondit
sanctificata sunt Altaria ista, à Deo ipso ministrantem.

Tertio est custodia perseuerans ad mortem
 in mortis articulo Angelus custos offer fac
 ganos gerit, affectum & amorem præcipue
 monstrat, ac curat, vt prospere noxter succedat
 ad æternam gloriâ, idque præstat modo cogitans.

S. Vincent.
Sab. post. A-
scens.

Primò, quando infirmitate correptus, &
 constitui sumus, sanctus noster Angelus volu
 stum D. N. Diuinam exorans Maiestatem, &
 quosdam abieget Angelos in auxilium. An
 stus, præcepit ac mandat S. Michaëli, vt aliq
 rum myriades expediat in hunc finem, idem
 officium agit Angelus apud sanctissimam Virg

...dem ab ea impetrat provisionem, ac se penumero, si
...us singularis Virginis extitit cultor devotus-
...que famulus, ipsa metio persona descendit, eumque co-
...atur. Præterea Sancti Patroni, aut parentes ipsius mo-
...andi supplicat, ut cum Angelis descendant, & con-
...entur amicum suum, nec suâ frustra tur petitione.

Secundo, ut Angeli cum aliis Sanctis conclave seu lo-
...m idem argere, omni, quo possunt, conatu in id in-
...coment, ut orationibus aliisque mediis adjuvent, con-
...enturque intimum in agone positum, expellentes
...demones, ne quicquam ei inferant molestiâ.

Tertio, postquam anima iam migravit à corpore, dis-
...ponit se Angeli ad modum & formam quasi curus
...trumpalis, heque magno cum applausu æ triumpho
...comitatur & conducunt animam ad patriam cœlestem
...ades cœntes Deo & seruo eius, quod de mundo, car-
...ne & de morte triumphat, dicentesque: *Hic vir despt-*

*S. Anton. p.
3 tit 31. c. 5.*

*eris mundum, & terrena triumphans, divitias cœlo con-
...ant ut manum. Exge serne bone & fidelis, quia in pauca
...spit helle, intra in gaudium Domini tui. Ac nonnun-
...quæ hic Angelorum comitatus, quia comparuerunt in
...sibili specie, & corporea forma, à pluribus Sanctis vi-
...sant.*

Quarto, animam sanctam cum iubilo cœlesti condu-
...ant ad thronum Christi & MARIÆ Virginis, à quibus
...illigatur locus suæ gloriæ.

Quinto denique salutatur, deprædicatur & laudatur
...cœli Curia, ubique in arcibus & pyramidibus e-
...preta vixæ facta dei scripta conspiciunt, in annalibus
...ritatis ad perpetuam memoriam exarata deprehen-
...ta, leguntque omnia sua bona opera in hoc mundo pro-
...per Dcum facta. Et hæc de natura & proprietate cu-
...stodiz Angelicæ.

Cap. VI.

De devotione nonem Angelorum
Choris exhibenda.

Næquam progrediamur ad praxin devotionis hu-
...ius, primò supponendum est, totam cœlesti univ-
...sum univertitatem distributam esse in tres Hierarchi-
...as, &c

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

as, & quamlibet Hierarchiam in tres Chorum
unumquemque horum innumerabili conditio-
rum multitudinem, quorum quilibet tribus
potentis, memoriâ, intellectu & voluntate. *Ad
vnde similitudo Trinitatis in eis, veluti in primis*

S. Thom.
part. q. 108
ar. 2.

Diuinâ omnipotentia, insinuetur impressa, *quod
quia multitudo perfecta; id est, bene ordinata
fusa ex primo celo reducitur ad Trinarium,
principium, medium & finem; sive ad supremum
& finem; Quapropter omnes Angeli collecti
in tres dividuntur Hierarchias, & Angeli pri-
mæ Hierarchiæ sunt supremi, qui assistunt contem-
plationi Dei, & Angeli secundæ Hierarchiæ sunt mediæ, qui
Mundi regimini curam habent; & Angeli ter-
tiæ Hierarchiæ sunt ultimi, qui attendunt regimini
Infidelium, ut bene advertit Durandus, Hierarchia
distinctio fundata est in distinctio illuminationis
tribus modis illuminatur Angeli, alii immediate
& sunt supremi Angeli primæ Hierarchiæ, alii
à supremis, & sunt mediæ, alii mediare à
infimis: quamvis enim omnes sancti Angeli
Diuinâ fruuntur essentia, nihilominus id, quod
lute hominum præstare debent, efficitur per
mediationem & revelationem, aut immediate
Deo; vnde hic ordo Diuinarum illuminationum
uno originaliter, & ad unum finaliter, ut loquitur
Durandus, qui est à Deo. & ut reducatur in
significat nomen græcum Hierarchia, id est
capitatus, seu oratio Beatorum Spirituum sub
Diuinis illuminationibus, modo iam dicto.*

S. Dionys.
de cæl. Hie-
rarch. c. 3.

Secundo considerandum est, quia ratio est
id est Diuinus ordo est scientia actus & operis
tra de Trinitate S. Dionysii, quia sicut sancti
habent naturam suam creatam & ordinatam à Deo
propter Deum, ut ultimum finem; ita omnes sancti
cogitationi, amoris & operationi propter Deum
quantum in ipsis est sese assimilant Deo.

Mag. sen-
tent.

Tertio, chorus & ordo Angelorum
gistro sententiarum desinitur in hunc modum
titudo celestium Spirituum in aliquo modo
uentium; sic Seraphini vnum constitunt

quia conveniunt in excessu Charitatis, & Cherubim in
 alio sicutur ordine, quia sunt similes in eminentia sci-
 entiar: Seraphim dicuntur, quia pra aliis ar-
 dent charitate; Cherubim, quia pra aliis in scientia emi-
 nent, & hae dictio pra aliis intelligitur respectu Ange-
 lorum inferiorum, non superiorum, quia Angelus supe-
 rior in omnibus perfectionibus excedit inferiorem: un-
 de Seraphim non in Charitate duntaxat, verum etiam in
 scientia superant ipsos Cherubim, & hoc ipsum erat S. Greg.
 quod dicebat S. Gregorius: In sanctis Angelis nihil pos-
 sident singulariter, licet non aequaliter. Vnde sequitur. & Evang. a-
 quodammodo in Personis Divinis perfectiones essen-
 tiales sunt omnibus communes nihilominus per quan-
 tum accommodacionem, una perfectio attribuitur huic
 creat. a. 8.
 Per hoc, alia alteri: veluti potentia attribuitur Patri,
 sapientia Filio; ita charitas scientia &c. sunt perfectiones
 communes omnibus Angelis, at tamen charitas attribui-
 tur Seraphim, scientia Cherubim, & perfectio dignior,
 hae e comparatione nostri, appropriatur Angelo superiori.
 Hae pro intelligentia descendendum sufficit. Igitur
 devotionis huius vacaturus exercitio, Divina assistente
 gratia, sanctorumque Angelorum patrocinante auxilio,
 quantum poterero, procurabo semper ambulare in praesen-
 tia coronae Angelorum, caelestes eorum edemplando, per-
 fectiones, simulq; considerando, quanta sit eorum puri-
 tas, quanta sapientia, quanta potentia, quanta intima co-
 munitate perfectissima cum Deo unio: unde a D. Dionysio
 supra citato nuncupantur scientia, id est affinita, & actio
 abstracta, ut nobis significaretur & innotesceret, totos
 ipsos abyssos Divinae pulchritudinis esse immerfos cog-
 nitione, amore, actione, nihil sibi retinentes, & in hos eos
 imitari conabor, verum ut expressior menti meae inscul-
 parur effigies praesentiae Angelicae, imaginabor mihi no-
 vem Angelorum choros esse veluti novem Ministros in
 ordine ad servitium obsequiumque Deiter O. M. in su-
 prema caelesti curia deputatos, intuper & Christi D. N.
 quantum homo est, ac sanctissimae Matris eius mi-
 nisterio dedicatos; imaginabor mihi etiam, quod sint veluti
 novem Chori musici, qui in caelesti aula die noctuq; ac-
 ceper Diuinas decantent laudes: Populum Isaias
 formavi mihi, laudem meam narrabit:
 quod huc tanquam novem exercitus nili tum
 ad

Y. 511
 X. 267
 57

ad custodiam & defensionem supernæ supremæ
li Monarchiæ destinati. Et sanctum Michael
angelum considerabo vt supremum omnium
cœlestis curiæ Præfectum, vt Magistrum & do-
mus cœlestis, vt supremum & generalem
litæ ducem.

Secundò, considera Angelorum conditionem
mò in genere: *Facit Deus Angelos suos spiritus
stros eius ignem vrantem; creauit Deus Angelos
uenti velocissimos, & instar ignis efficacissimos.*
na exequantur præcepta: ad Angelorum igitur
dinem debet esse ventus seu spiritus & igitur
uentus, ratione velocitatis ac promptitudinis
endo, exequendoque voluntatem Dei: igitur
Diuini amoris continuò in corde tuo contem-
vrens, mediante charitate proximi, inflammas
gendendo omnes in eundem Diuini amoris ignem
secundùm Dionysium, assimilantur Angeli, qui
gaudent proprietatibus, & sunt istæ: Primi
actiuum. Secundò esse calidum, acutum & feruens
esse illuminatiuum: & Angeli inclinabiles
Deum, purgant inferiores, & ad perfectionem
illuminant.

Ad hæc considera eosdem Angelos in partibus
cipiendo à primò comparatione nostri ad vultum
Deo vicinum. Considera primum chorum
rum custodum rerum & hominum particularium
dum chorum Archangelorum custodum con-
tum: tertium chorum Principatum custodum
rum: quartum chorum Potestatum custodum
secundum & refruantium: quintum chorum
miracula patrantium: sextum chorum Domini
aliis Angelis imperantium: septimum chorum
rum, qui eminent in tranquillitate & pace: octa-
rum Cherubinorum, qui eminent in scientia
chorum Seraphinorum, qui eminent in charitate.

In hisce choris Angelicis meditaberis virtutum
lorum proportionatas eorum officis, & Caritatis
mis Choris postulas zelum amaram: à Peccatis
vires, vt diaboli tentationibus resistere, super-

*Psal. 103.
Hob. 1.*

1. Ioh. 4. 4.

*S. Bern. lib.
de consid.*

vincere possis : à Virtutibus potestatem & facultatem
 parandi miracula, non in alio, sed in teipso, quâ, nimirum,
 naturam tuam, veluti bestialem, conuertas in spiri-
 tualem, Angelicam & Diuinam; à Obnationibus
 petes Dominium in omnes passiones tuas : à Thronis
 pacem & gaudium : à Cherubin's cogitationem : à Sera-
 phim's amorem Dei. Quapropter, iuxta S. Thomam,
 distinctio horum trium chororum primæ Hierarchiæ
 determinatur à tribus actibus beatificis, & sunt: *Visio, Amor*
& gaudium: siue sentio, & easdem postulabis gratias à
sanctissima Matre, ut potè Reginâ & Domina omnium
noctem chororum Angelicorum.

Tertio considera, quæ qualisue sit nobilitas & excel-
 lencia animarum nostrarum, quæ sunt dignæ, *ut assu-*
mantur ad ordines Angelorum; unde docet S. Augusti-
 nus, *quod non erunt in cælo dua societas hominum &*
angelorum, sed una. O Angeli sanctissimi assume me ad
te, ad vestram habitacionem, ad vestram societatem &
consortium, ad vestram gloriam. Verum quomodo
anima eleuari potest ad tantam gloriam, cum Angeli
gloriam obtinuerint proportionatam gratiæ, & gratiam
colorum naturæ; ergo si ut quilibet Angelus in na-
tura cunctas superat animas, ita quoque in gratiæ & glo-
riæ; respondet S. Thomas, proportionem illam inter na-
turam & gratiam: solum obseruatam fuisse in Angelis;
non obseruari in hominibus; ac propterea posse ho-
minem in ordine gratiæ non æquiparari duntaxat An-
gelo, sed etiam ab iisdem posse superari Angelos, quia
meritum animæ potest esse maius merito Angeli, &

propter difficultatem in operando, & propter diuturnita-
tem via. Via namque merendi hominibus concessa lon-
ge diuturnior est via Angelorum, & per merita Christi,
quibus Angelos, sed semen Abraham apprehendit. Ex dictis
sequitur, ut optimè etiam notat S. Bonauentura, quod;
si Angeli non peccassent, attamen homines ad eo-
rum ordines fuissent assumpti, & talis assumptio fuisset sola
sanctificatio, & non reparatio. An vero puneris homi-
num saluandorum conformabitur numero Angelorum
honorum aut prauorum? Respondet S. Gregorius futu-
rum conformem numero Angelorum, qui persevera-
verunt in gratia, idque probat ex eo, quod scriptum est in
secunda Pars,

S. Thom. q. 108. art. 2.

S. Aug. cit. apud. D. Tho.

S. Thom. in 2. sent. d. 9. q.

S. Bona. in 2. d. 51. q.

S. Greg. Hom 33.

Dei.

Deut. 34. Deuteronomio: *Posuisti terminos populorum ian-*
rum filiorum Israel, & secundum aliam litteram,
ru Dei, & amplius probari potest, quia homines
li immediate ordinati sunt ad gloriam, & non po-
iuicem, ergo probabile est, quod ex quo, &
li numero concurrant ad formandam vnam
cœlestem, & vnam Ecclesiam triumphantem,
runt, numerum prædestinatorum æquiparant
numero Angelorum, qui cœderunt; at D. Tho-

S. Tho. in 2.
dist. 9.

scit, cui soli cognitus est numerus electorum, pro-
licitate locandus; centum igitur est, quod
Angelorum inferiorum numero & societati, &
homines decimum chorum haud constituerent
Angelorum choris distinctum; sed in iisdem
tur choris Angelicis, aut superioribus, aut
iuxta maiora aut minora eorum merita; &
li assumuntur ad Chorum Angelorum, alii
Archangelorum, & sic de aliis ad supremum
raphinorum chorum; Quamobrem optima
mentum & consilium est, ut præ aliis intendamus
hmemus in chorum Seraphinorum, idque

S. Gregor.
Hom. 34.

Gregorium præstamus exercitio ardenti
dentique desiderio unionis cum Deo, sicut
fontem aquæ viuæ anhelantis; hæc enim
secundum similitudinem, & ad eum Angelicam
assumetur anima, cui similis reperietur in
qui ardentem amant Deum in seipso, transi-
ordinem primæ Hierarchiæ, quemadmodum
mant Deum in proximo amore benevolentibus
buntur in ordine secundæ Hierarchiæ, & illi
qui amant Deum in proximo amore benevolentibus
nebant sedem suam inter ordines ultimæ Hierarchiæ
& ratio huius est, quia prima Hierarchia
unionem immediata cum Deo, secunda Hierarchia
mediante proximo, attendendo vniuersi
ni, tertia etiam mediante proximo in procedendo
ac custodiæ particulari hominum, communitatis
gnorum, confortiter docet S. Thomas, &
ius capite considera, quam elegans à nouem

cor concentus, & quam suavis vocum, instrumentorum-
 que multorum componatur melodia à cœlestibus illis
 spiritibus, quotiescunque anima aliqua præcellam cœ-
 li subinerat aulam, & præsertim ab illo choro, in quo ani-
 ma beata sedes sua consignabitur in proprio throno
 gloria. Hucigitur, anima mea, dirigas tuas cogitatio-
 nes, affectus, desideria, linguam & manum, aliud haud
 quaquam cogitabis, amabis, desiderabis, neque propter
 alio operaberis, creata es propter vitam æternam, ordi-
 nata ad cœlestem gloriam, deputata ad societatem An-
 gelorum, intrabis in Sancta Sanctorum cœlestibus an-
 numeraberis Cantoribus, ut Agno laudes decantes in
 æternum, videbis perpulchram illam Cœli curiam, Re-
 gem gloriam Christum Iesum, Reginam cœli & terræ,
 præcellam Dei Matrem, sanctissimam Trinitatem Pa-
 trem, Filium, & Spiritum sanctum. O visionem beatam!
 O statum felicem! O gloriam sempiternam! *videre
 sanctos, esse cum sanctis, & sanctum esse.* Denique, ut ma-
 gis erga novem Angelorum Choros excites devo-
 tionem & affectum, eosque efficacius exores, quatenus
 ad laudem suscipere dignentur societatem, valde condu-
 cet, si nonnunquam de die recitaueris quasdam oratio-
 nes inculcatorias in istum finem ordinatas, quarum una
 est, quam subiicio.

S. Aug.

Angeli, Archangeli, Principatus,
 Potestates, Virtutes, Dominationes,
 Throni, Cherubim, & Seraphim.
 Assumite me ad vos.

Orate pro me, illuminate & inflammate me.
 Abrenuncio Mundo & Carni, Diabolo & mihi ipsi.
 Commendo vobis, & unio in tempore & æternitate.
 Veni ad me, & habita in domo mea, & eris mihi in
 auxilium, & ab omni offensione liberam, manu me, qua so-
 ciatus sum, & adducite, & ad omnem salutarem,
 Deoque acceptam, semitam
 dirigite.

S. Sophr:
 Arch. 7.
 ro. BB PP.
 orat. 6 de
 Angel. ex-
 cell.

CAP. VII,

De deuotione septem Angelorum
exhibenda.

Ceterum est, eiusque expressum Scripturae
habet testimonium, supra omnes Angelos
septem ad supremum Saraphinorum choram
tes, qui semper assistunt ante Deum, Diuina
plantur pulchritudinem, Diuinaque excipiant
beneplacita, quae inferioribus commuocantur.
Hic septenarius Angelorum numerus legitur
Tobia: Ego sum Angelus Raphael, unus ex septem
astantibus ante Deum. Et in Apocalypsi: Gratias
pax ab eo, qui est, qui erat, & qui futurus est, &
spiritibus, qui in conspectu Throni eius sunt. Et
& 6. Agnum stantem tanquam occisum habentem cornu
prem, & oculos septem, qui sunt septem spiritus
in omnem terram.

Tob. c. 12.

Apo. c. 4.

Apo. c. 5.

& 6.

S. Aug. in

psal. 146.

Concil. Ro-

man. sub

Zacharia

Pontif.

S. Ambros.

lib. 3 de fid.

S. Bona.

Et quamuis hi Angeli, veluti etiam reliqui
proprius gaudeant nominibus, quibus nunciantur
Deo, ut ostendit S. Augustinus ex illo psalmo
Qui numerat multitudinem stellarum, & nomina
nomina vocat, ubi S. Doctor per stellas intelligit
sanctos, qui sunt veluti stellae spirituales. Et
dam in Ecclesia consolantia vocem nostram. Nihil
latent nos haec nomina, nostramque
titiam, & non nisi propria trium primorum
hisce Angelis nota sunt nobis nomina, nempe
el, Gabriel & Raphael, alia nomina, quae
Angelis attribui solent, tanquam apocrypha
testimonio S. Scripturae stabilita, prohibita
cilio Romano. Et tamen nonnulli sancti Patres
mentionem nominis huius Vriel, securius
hoc non usurpare, tum quia Concilium, praeter
exceptis, prohibet omnia, tum etiam, quia liber
Esdrae, in quo fit mentio huius nominis
canonicus. Officium horum sanctorum Angelorum
ut stent ante thronum Sanctissimae Trinitatis,
prom collateralis Assistentes, ac Diuini Consilii

Apo. 6. 5. & 6. 6. 4.

Quia ideoque vocantur in sacra Scriptura *septem oculi*, *septem cornua*, *septem lampades*, quia per eos Deus sanctae Ecclesiae, eamque tuta. ut & illuminat. Consideratur, quâ ratione ante sedem Dei, sanctissimae Trinitatis, aut sacratissimae Humanitatis Christi, & beatissimae Virginis assistant hi septem Angeli tanquam *septem Lampades arduas*, & post eos sequantur omnes *Chori*.

Pro devotione praefatis sanctis Angelis debita tres actus exerceri possunt. Primus est gratiarum actionis, agere, nimirum, gratias Deo ter Opt. Max. quod tam potentes, sapientesque produxerit Spiritus, eosque universales nostros protectores instituerit.

Secundus est actus petitionis, exorando eosdem Angelos, quatenus *orent pro nobis, ut digni efficiamur promissionibus Christi*.

Tertius est actus oblationis, offerendo & recitando *septem vicibus: Gloria Patri &c.* ad eorum Sanctissimae Trinitatis honorem.

CAP. VIII. & ultimum.

De Devotione Sancto Archangelo Michaeli exhibenda.

Quemadmodum communis docet Sanctorum opinio, Luciferum inter omnes Angelos extitisse primum, idque confirmat S. Thomas dicens: *Angelus superior inter peccantes fuit supremus inter omnes, & suadet ex illo Job: Tu es principium visarum Dei, id est, creaturarum*, ubi loquitur de Lucifero; quo simul ritè capitur, videm sanctus Doctor observat, quâ ratione primum peccatum Luciferi fuerit superbia, quia sicut in natura ceteris omnibus se considerabat superiorem; ita quoque in praeminentia & imperio volebat esse primus & supremus.

Ad eundem modum communis etiam tradit sententia, Sanctum Michaelem inter omnes Angelos bonos habere primatum, iuxta illud Danielis dictum: *Eccc Michaelis unus de Principibus primus, id est, primus de primis*, *DAN. 10. 13.* et exponit S. Hieronymus; vnde inter omnes Seraphinos

S. Tho. 9. 36. 4. 7. Mag. in. 2. dist. 6. Job. 40.

DAN. 10. 13.

Bellar. tom
I. contr. 3. c.
2.
Apoc. 6. II.

primus est; idque ostendit & probat Cardinalis
minus primò ex illo Apocalypsis, ubi dicitur
Michael & Angeli eius præstantur cum Dracone
dicere: Michael & exercitus eius sibi subdum
chael, veluti Prin. eps & caput Angelorum
supremus est.

Eccles. in
commend.
adima in
missa de
fune.

Secundò, quia regimen Monarchicum
cipe est optimum, veluti etiam Regnum
electæ, ad similitudinem Triumphantis, sub
co; Quapropter Sanctus Michael à S. M. Ecclesia
coratur titulo Principis cælestis militiæ. Super
Sanctus Michael Archangelus, qui militiæ
Principatum; attribuitur quoque ei nomen
quia in die iudicii signum Crucis, quasi colu
stianæ vexillum, gestabit: Signifer sanctum
presentes eam in lucem sanctam, quam olim
misti es semini eius, ad eundem denotandum
quem habet S. Michael supra omnes Angeli
Ecclesia solet eum primum nominare & in
sanctissimam Virgipem. Officium nobilis ob
nensis Spiritus est. ut vniuersalem agat
protectorem defensoremque, veluti antiquita
gæ Hebræorum tutor erat & defensor.

Psal. 32.

Ræterea, ut supra insinuatum fuit, est vel
Iestis Præfectus, mileses Paradisi in nouem
stinctæ supremus Magister & ditor, Dux
Imperator cælestis militiæ, cuius nomen, et
celeritate ac promptitu sine obremperant
geli. Imittet Angelus Domini in circuitu
id est, imittet se Angelus, ipso fulgure cælesti
monstrans ad quodeunque impetium & m
minimum S. Michaeli, & in vexillo sua militi
sam gerit interpretationem su. nominis:

In Officio
S. Mich.

Officio insuper S. Michaelis Archangeli
morti nostræ præsideat, & ea omnia, que
um aut poenam animarum nostrarum ex
ordinet ac disponat: Sancte Michael Archangeli
te Principem super omnes animas suscipere
causa depingitur cum gladio & bilance, ad
potestatem, quam habet super animas nostras

notandam æquitatem & rectitudinem in ponderandis
 adiacendisque nostris meritis ac demeritis. Suppositâ
 igitur excellentia naturæ huius Angeli, officii eius præ-
 eminentia, multitudine beneficiorum, quæ sanctæ Ec-
 clesiæ ac cuilibet animæ in particulari confert, omnid-
 conueniens, ac rationi planè conforme erit, vt speciali
 petitionis gratitudinisque titulo tam liberali Benefa-
 ciorum nos exhibeamus: ac primò Excellentia
 sancti Michaelis tam quò ad naturam, quam quò ad gra-
 tum in magna apud nos sit estimatione; oportet, &
 suppositâ S. Dionysii, sanctiq. Thomæ sententia, asse-
 rente, non Hierarchias & choros, verum etiam
 personis Angelorum inter se differere, esseque inæqua-
 les in natura & gratiâ, vnde in eodem choro dantur An-
 geli primi, medi & ultimi: debemus nobis imaginari quâ-
 sit velut scalam ab infimo Angelo ad supremum vsq;
 qui est factus Michaël, pertinentem, in qua superior
 in perfectione semper excedat inferiorem, ita, vt iuxta
 mentem S. Bernardi, decuplo sit perfectior; adeoq; ascen-
 dendo; secundus decuplo sit perfectior primo, &
 tertius secundo, & quartus tertio, & sic consequenter
 ascendendo ad summam scalam vsque, in qua est con-
 stitutus S. Michael, & si primo nonnisi decem assignare-
 mus gradus gratiæ, ascendendo ad secundum, hic habet
 centum gradus gratiæ, & tertius mille, & quartus de-
 cem millia, & quintus centum millia, & sextus millia
 milium, & in aliis superioribus maior & maior depre-
 henderet, imò ad supremum vsque erit numerus quasi
 innumerabilis graduum gratiæ, & tota hæc gratia adeo
 inuenta in supremo Angelo, qui est S. Micha-
 el, de qua cum ipso lætari & gaudere debeo, quòd sic
 creatus a Deo in tanta donorum, tam naturalium, quam
 supernarum eminentia.
 Secundo necesse est, subsequatur actus petitionis, de-
 precando humillimè S. Michaëlem, vt te tanquam mi-
 serum & subditum admittere dignetur ad suam cohortem,
 quatenus cum eo gloriam Dei enarrare, ac Dominum Deum
 in æternum laudare & deprecare valeas.
 Subsequenter deinde actus imitationis, quò studebis
 imitari ipsius zelum circa honorem Dei, animarumque
 salutem, expugnando strenuè Luciferum eiusque sequa-
 ces,

S. Dion. de
 cel. Hier. c.
 10.
 S. Tho. q.
 50. a. 4.
 S. Bern. 103
 1. serm. 60.

tes, quia bellum, quod in cælo incepit inter
& S. Michaëlem, finem suum nondum obtinuit
Mundi siquem vsque durabit. Quare eadem
tentatoris tui atripies arma, semper, vt supra in
spondendo Dæmoni tentatori: *Quis vt Deum
tant diuitiarum cupidine?* responde: *Quis
Quis Deo ditissimo ditior, qui opulentioribus
opibusque splendidioribus me ditare poterit
voluptatum itecelebris?* responde: *Quis vt Deum
Deo dulcissimo & ipsa dulcedine dulcior, cui
præsentia me consolari poterit?* eodem modo
tentatori respondebis in cæteris tentationibus.

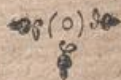
Plurimum quoque conducat & proderit, si
interdum aspices ad S. Michaëlem varis occu-
iaculatoriis, veluti essent sequentes:

*In eius of-
ficio.* Princeps gloriosissime Michael Archangele,
nostri, hic est ubique precare pro nobis Filium Dei
Sancto Michael Archangele defende nos in præ-
non pereamus in tremendo iudicio.

S. Sor. O ter sanctissime summeq; amande & vobis
Arch. Hic. Et militia Princeps, & administer Michael,
vos de An Coriphæe, omni cultu omniq; laudis celebrantibus
gel. excell. Te oro, & quantum possum, obestor, vt
To. 7. BB. curriculo exituro letus patatus apparens meq;
PP. to alarum tuarum velamine abscondas, & ad
ad domum Deo in voce exultationis & confestum
festum celebrantium.

Et hæc de deuotione erga sanctissimos Ang-
specie erga Angelos custodes nostros, ad
Regis Regineque Angelorum letitia
MARIE.

Deo laus, honor & gloria

INDEX

Capitulum & materiarum, quae hac secunda parte Itineris Caelstis comprehenduntur.

Exercitium primum de Devotione erga sanctissimam Dei matrem.	pag. 2
Cap. 1. Maria Virgo in se sanctissima.	ibid.
cap. 2. Maria Virgo causa nostrae salutis	4
cap. 3. De modo exercendi devotionem erga sanctissimam Virginem.	6
Protectorio ad eandem.	8
cap. 4. De Medijs, pro acquirenda hac devotione.	ibid.
Duodecim sanctissimae Virginis exponuntur privilegia.	9
1. Praedestinatio.	ibid.
2. Maternitas Dei.	11
3. Sanctitas.	13
4. Paritas.	15
5. Virginitas.	17
6. Mentum.	19
7. Scientia.	21
8. Dominum.	23
9. Mediatrix.	25
10. Mater misericordiae.	26
11. Crux.	28
12. Gloria.	30
in	De

Handwritten notes in red and black ink, including the word 'INDEX' and some numbers.

I N D E X.

De rebus B. Virgini singulis diebus per
madam perfolvendis.

Sequuntur quindecim privilegia ejusdem
simæ Virginis, singula per decem
plificata & declarata.

1. Prædestinatio Mariæ.
2. Maternitas Dei.
3. Puritas Mariæ.
4. Gratia Mariæ.
5. Virtutes Mariæ.
6. Meritum Mariæ.
7. Cognitio Mariæ.
8. Amor Mariæ.
9. Dominium Mariæ.
10. Pulchritudo Mariæ.
11. Nomen Mariæ.
12. Compassio Mariæ.
13. Eminentia Mariæ.
14. Gloria Mariæ in terra.
15. Gloria Mariæ in celo.

Principia quibus probantur & stabili-
li & prærogativæ sanctissimæ Virgini

Admonitio ad Lectorem.

EX his principiis Benignus Lector
intelligere possit, quo sensu no-
minaliter prærogativæ Beatissimæ Virgini
accipiendæ sint: nimirum quod de-
ter gratiæ, Causa nostra salutis &c. ut

INDEX.

ebus per... satisfiat quorundam scrupulis, & aliorum
 319. colorum infulsis grunitibus, placuit (quod & in
 e ejusdem prologi promisi me præstiturum) legiti-
 cem quorundam prærogativarum expositio-
 nem subicere ex Nomenclatore seu Glossario
 R. P. Theophyli Raynaudi observat. 4. ubi circa
 horum titularum intelligentiam discurret in hunc
 modum.

Non paucos esse titulos ex iis quos ex Patri-
 bus in Nomenclatore retulimus, qui videantur
 proprii esse Deo aut Christo, lectori vel osci-
 tatis perspicuum fuerit. Ejusmodi est, quod
 B. Virgo dicatur *Mater gratia, causa salutis, radix
 gloria*. An non hæc propria Deo, de quo
 David disertissimè pronuntiavit, *gratiam &
 gloriam dabit Dominus* ? Illi verò tituli viden-
 tur esse Christo proprii, *spes nostra, reconcilia-
 tio nostra, mediator noster*. Nam mediator, u-
 nus est Christus, teste Apostolo. Ipseque
 solus est propitiatio & reconciliatio nostra, ut i-
 dem Apostolus frequentissimè iterat. In eum
 speramus defigimus, juxta illud tantò antè à pro-
 pheta prænunciatum & de Christo expositum
 ab Apostolo, *qui exurget regere gentes, in
 quibus gentes sperabunt*. Quomodo igitur hæc vel-
 ut Characteristica Christi notæ, & incom-
 municabilia nomina, transferuntur ad Dei-
 nam; nec hoc à rudibus, sed ab ipsis Pa-
 tribus, quibus frequentissimas esse prædictas &
 similes B. Virginis appellationes, notum est ex
 Nomenclatore?

I N D E X.

Ringuntur ad has voces Hæretici, etiam veram hanc esse, & abjecto Chri- recentem confingi, expostulant. Luther Monachos libenter mordere, hunc aristocraticum Gnatonismum perditissimum merendas mulieres. Vah scelus! Numbas filiabus Israel; & illæ aggaudentes locutur tibi Melanchthon in locum Christi se Mariam, flebiliter deplorat. Calvinissimè de more & malignissimè, non de- gio tantum, quo Christus de folio desinat subsellium redigitur, sed etiam de atrocitate Virginem injuria, per hostitulos irrogat mover. *Atrocem enim* (inquit) *injuria faciunt, quando ut mentitis eam laudibus de Deo eripiunt, quod suum est.* Ex scriptis sectariorum, multos hujusmodi grun- ferunt Canisius l. 5. Marial. c. 11. & Jodocius t. 1. Thesauri lib. 3. art. 5. *initio.* sed quæ- seruramur; cū spelæa & haræ utiutmodi- missariorum, nullis aliis frequentius referen- ribus, quæ quos emenitus zelus in hanc tendunt, impietatem & idolomaniam em- Cæterum Veneratio, quam SS. Pa- titulis Deiparæ exhibent, tantum ad est ab- tate & idololatria, quantum se etiam à la- Falsum quippè, imò fallissimum est, me- trum fuisse, Dei aut Christi jugibus quo- do derogare, eorum delatione tirato. un- falsum ac explodendum est, B. Virginis- trum sensu pro Dea haberi, aut supra pa- turæ gradum extolli, v. l. deformari men- dibus. Quia potius universus horror

I N D E X.

modi titulis B. Virgini per Patres exhibitus, in
 Drum denique ac Christum refunditur: tum non
 in ordine ad Deum & Christum exhibetur.
 Sensus enim ferè est, B. Virginem impetrandò à
 Deo, aut ratione producti Christi, atque adeò
 non nisi medià & per Christum, hoc aut illud
 posse, quod esset alioqui Deo aut Christo pro-
 prium, v. g. tituli illi *fons gratiæ, causa salutis, radix*
gloriæ, sunt prerogativæ Deo propriæ, si forma-
 liter, & immediatè ac independentè ab alio, ac-
 cipiantur: & hoc modo non attribuuntur Virgi-
 ni à illo Patrum. Sitamen habeatur ratio im-
 petrationis, quæ B. Virgo exorat nobis gratiam,
 salutem ac gloriam; aut si attendatur, quod per
 Christum, quem produxit, eadem cœlestia mu-
 nera assequimur, rectè us titulis insignitur; nimi-
 rum medià, atque causaliter remotè, quo pacto
 non sunt Deo proprii. Similiter Christus jure
 peccatorum & incommunicabili, dicitur propitiatio
 & reconciliatio nostræ; nempe per seipsum, & in
 sanguine suo. Hi ipsi tituli aptantur aliquandò
 Virgini à Patribus, ad significandum eam medi-
 atè, ac per Christum, quem edidit, esse nostram
 cum Deo reconciliationem: quod est reverà
 fontem illius boni immediatum & proximum sta-
 tuere Christum, eique totum decus, quo Virgo
 honoratur, adscribere; Virginem autem non nisi
 Christi radiis collucentem exhibere. Ex quo
 liquet, omnem erga Deum ac Christum injuriam
 cavere ab hoc negotio, de quo accuratius tra-
 ctando titulum Christi Redemptoris. De no-
 mine *mediatricis*, in quo hæretici magnam vim fa-
 cerunt, minor reverà est difficultas, quàm de præ-
 dictis nominibus. Neque enim sensus est, B.

Y. 577
 257
 1

INDEX.

Virginem esse mediatricem nostram, pro
 do manum suam in ambobus, quod
 Christus satisfaciendo Patri pro humani-
 nere, mediator in eo genere singulariter
 sed sensus est, Beatam Virginem esse me-
 tricem ad ipsummet mediatorem, pro
 & sua merita allegando pro nobis. In
 tem plura, tractando titulum Christi me-
 toris, ubi nihil Christi iuribus decedere
 tributo Virgini per aliquos Patres nomi-
diatrycia, liquidò monstratur, post
 libro quinto Marial, capite duodecimo
 zarium libr. de Concept. capite vigesimo
 Quinimò ut rectè dixit S. Hildesfontensis
 de Assumptione Beatae Virginis honor
 ria; laus & gratiarum actio est redemptio
 Et de hoc nulli esse dubium, contestatur
 sermonis de Assumpt. ad Paulum & Eul
 t. 9. Hieron.

Apparebit longè iniquissimam esse
 sectariorum de aliquibus Dei & Christi
 nibus ad Beatissimam Virginem in senten-
 tione accommodatis expostulationem,
 nimadvertamus prævisse nobis exemplum
 tum sanctum, qui per scriptores Canonicos
 illos dixit Deos ad quos sermo Dei factus
 & Christi nomen, ad quoscunque Con-
 mitatione vitam exigentes, dicitur
 tavit hoc optimè Nazianzenus oratione
 ma prima exornans S. Athanasium, in
 accommodatis, quæ de Christo dicitur
 Apostolo. Quid autem (inquit) vobis
 nem describere attinet; quem Paulus acco-

I N D E X.

mens depinxit, cum Pontificem illum magnū,
 qui celos penetravit, deprædicat? Huc enim
 utque progredi non dubitavit oratio, cum scri-
 pta eos, qui secundum Christum vivunt,
 pro Christi agnoscat. Excusat, ut vides, Na-
 zianzenus, suam illam [ut videri poterat,]
 audaciorē aptationem verborum Pauli de
 Christo, ad Athanasium; quod scriptura ipsa,
 vocis Christo proprias nobiscum cōmuniēret
 abque scrupulo, per aliquam accommoda-
 tionem, cum supremo & inabdicabili ad eas
 Christi iure coherentem. Id si erga alios va-
 lere potest, multò sanè magis valere debet er-
 ga Deiparam, quæ propius Christum contingit,
 & ei quàm vicinissimè, carnis & morum
 similitudine jungitur. Ob quam etiā cau-
 sa, non deest, qui loca pleraque scripturæ
 de Christo apertè exarata in sensu primario,
 contendant ad Beatissimam Virginem pertinere in
 sensu secundo, intento à Spiritu sancto, ita
 ut non sit tantum sensus accommodatus ex ar-
 bitrio & applicatione voluntaria Ecclesiæ, hu-
 jusmodi loca de Christo prolata, Virgini aptan-
 tis in præcipuis celebratibus ejusdem Virgini-
 tis quæ ex cap. 8. proverb. & ex cap. 24. Eccles. de
 æterna sapientia seu Christo dicta, B. Virgini tri-
 buuntur in Festis Conceptionis & Nativitatis e-
 jusdem, aliisque nonnullis. Ita Ale. z. in cap. 12.
 apocal. v. 1. notat. 2. sed nobis ea sensus accom-
 modati profligatio, & transformatio in litera-
 lem tametsi minus præcipuum, necessaria non
 est: videturque everti exemplo applicatio-
 nis verborum Christi de Magdalena, *optimam
 partem elegit sibi Maria, ad Beatissimam Virginem.*
 Nemius

511
 512
 513

I N D E X.

Nemini quippe periuadendum puto, ut
qui prout accommodatitius, est optimus
autem verbis illis tali Christi orationi
subjectus est planè distortus, & extra rem,
esse à Spiritu sancto intentum plusquam
commodationem.

Index Exercitii secundæ.

- De Devotione erga SS. Angelos Custodios
stros pag. 111
- cap. 1. De excellentiis & perfectionibus
rum, & qua ratione in iis sint imitanda
Custodes nostri. 117
- cap. 2. De aliis Angelorum perfectionibus
imitationibus, sed admirabilibus 132
- cap. 3. De custodia Angelorum circa homines
bi declaratur necessitas hujus custodiae 141
- cap. 4. De præsentia Angeli Custodis nostri 144
- cap. 5. Exponuntur proprietates & conditiones
custodiæ Angelicæ. 144
- cap. 6. De Devotione novem Choris Angelorum
exhibenda. 157
- cap. 7. De Devotione septem Angelis custodiis
da. 157
- cap. 8. De Devotione erga S. Archangelum
chaelem. 161

F I N I S.